

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
Številka 10 letnik 2 oktober 1996

STUDIO
MARKELJ
FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16

tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Na vpadnicah v našo občino stoje na novo postavljene table z grbom in napisom Ivančna Gorica. Meje so tako poudarjene z vsem dobrim in slabim, s čimer se pač srečuje naša občina. Ko stojiš ob tabli in pogledaš v notranjost naše občine, vidiš celo z asfaltom prekrito pot. Sem pa tja pa še straši makadam, kot na primer na cesti Hočevje - Krka. Tabla, ki označuje ta del naše občine, je od sramu kar zardela, saj je proti Dobropolju že položen asfalt. Nepridiprav je z rdečo barvo po svoje oblikoval tekst in ga priredil nam v posmeh. Lahko je rušiti, zagotovo pa se zaradi takih dejanj cesta ne bo sama od sebe uredila, temveč bo potrebnega še veliko truda, sredstev in tudi potrpežljivosti.

Uničeni smerokazi, namerno poškodovani prometni znaki, oglasne table, prevrnjeni smetnjaki in podobni znaki vandalizma dokazujejo, da nam še veliko manjka do tiste kulturne stopnje, ko bomo povsem zadovoljni sami s sabo. Zaradi nesprejetega odloka o plakativanju in uporabi javnih površin bo prav v teh dneh pred volitvami veliko nereda in neurejenosti. Lastnike površin in prostorov, ki se običajno uporabljajo za te namene, prosimo še za nekaj strpnosti, saj je pred nami podelitev koncesije, ki bo dokončno uredila in rešila problematiko oglaševanja in propagiranja.

Ob tolikih padavinah, kot jih je prineslo to leto, je problem pitne vode v naši občini prav nesprejemljiv. Glavno količino vode v vodovodno omrežje dobimo iz doline Stiškega potoka. Črpališče je sestavljeno iz petih zajetij, in sicer sta dve površinski, dve drenajni in eno globinsko. Prebivalcev, odvisnih od te vode, je več kot deset tisoč in ob večjih padavinah se v njihovih pipah pojavi motna voda, ki jo povzroči zbiranje površinskih vod. Naloga občine je, da si z vrtinami zagotovi dovolj velike količine vode, na katero padavine ne bodo vplivale. Vzorec iz zajetja nenehno kontrolira Zavod za zdravstveno varstvo, v rezervoarju pa je tudi instaliran instrument za merjenje čistosti vode.

Pred nedavnim je bil na občini sklican posvet za obrtnike in podjetnike z namenom, da se nakažejo možnosti pridobitve pomoči, ki jo nudijo najrazličnejši skladi, pospeševalni centri in lokalna skupnost skupaj z državo. Odziv je bil primeren uspešnosti našega gospodarstva. Vprašanja so se večinoma nanašala na kredite, garancije, kapitalsko udeležbo in subvencioniranje stroškov.

Proračun občine že vidi svojo realnejšo sliko. Gotovo je, da bo prihodka manj, kot smo ga načrtovali. Na zagotovljenem programu predvidevamo 15% izpada, na dodatnem programu pa je občina pridobila del sredstev za demografsko ogrožena območja, kar nam še vedno ne more bistveno izboljšati situacije. Nekateri programi torej bodo realizirani po načrtu, drugi le deloma, nekaj pa jih bo čakalo na boljše čase.

Državne volitve in Martinovo praznovanje sovpadata in tako bomo imeli prav vsi razlog za veselo praznovanje. Prepričan sem, da bomo vsi opravili državljansko dolžnost, tako pri volitvah kot pri Martinu. Po dveh letih izkušenj z županovanjem verjamem, da bo nekaj mastnih gosk žrtvovanih v vsakem primeru.

Župan Jernej

ODLOČITEV JE VAŠA

V nedeljo, 10. novembra, boste na volitvah v Državni zbor lahko izbirali med temi strankami oziroma kandidati:

Volilna enota: 4 Volilni okraj: 3

1. Zeleni Slovenije, Zeleni
2. Slovenska nacionalna stranka - SNS
3. Združena lista socialnih demokratov -
- 4.
5. Zelena alternativa - zelena alternativa Slovenije
6. Liberalna demokracija Slovenije - LDS
7. Social demokratska stranka Slovenije - SDSS
8. Slovenska nacionalna desnica - SND
9. Demokratična stranka upokojenecv Slovenije
10. Naprej Slovenija - NPS
11. Slovenska obrtno podjetniška stranka - stranka centra SOPS
12. Komunistična partija Slovenije -
13. Nacionalna stranka dela -
14. Liberalna stranka -
15. Republikanska zveza Slovenije - RZS
16. Nova stranka
17. Krščansko-socialna unija - KSU
18. Slovenski forum - SF in Deželni stranki: Zveza za Primorsko - ZZP, Zveza za Gorenjsko - ZZG
19. Demokratska stranka Slovenije, Demokrati Slovenije - DS
20. Slovenski krščanski demokrati - SKD
21. Slovenska ljudska stranka - SLS

Vincencij ZAFRAN
Jožef VOLF
dr. Rado GENORIO
ni kandidata
Ivan FRBEŽAR
Janez LESJAK
Janez JANŠA
Vanja POZNIČ
Ivan PREBIL
Marjan PETRIČ

Branko LAMPRET
Vito KOŽELJ
Peter ROMBO
Josip BIZOVIČAR

Vojko MEH
Peter KODERMAC
Ciril BREGAR

Franč PODGORŠEK

Zdravko ŠTEGER
Alojz SLAVKO JAMNIK
Rudolf ROME

Prebivalci Krajevne skupnosti Sobrače bodo volili kandidate, ki so na kandidatni listi volilne enote 4, volilnega okraja 4 (Občina Litija)

SINOLES POGOREL ZARADI ZAPRTIH ZAPORNIC

Ob mesecu požarne varnosti je Gasilska zveza Ivančna Gorica pripravila vaje v vseh štirih sektorjih, na katerih so sodelovali člani vseh 17 prostovoljnih gasilskih društev, kolikor jih je v občini.

Reportaža na zadnji strani.

POLITEGA MLEKA SE NE SPLAČA POBIRATI

Poročilo iz 21. redne seje občinskega sveta občina Ivančna Gorica

LaMaS

d.o.o.
računalniški inženiring
Ulica 25. maja 14
1295 Ivančna Gorica
tel: 0609 / 612-923

POPOLNA
PONUDBA

RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
TISKALNIKI (InkJet, laserski, matrični)
MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
PROGRAMSKA OPREMA (uporabn. in komercialna)

PRVI REGIJSKI POSVET ZADRUŽNIKOV LJUBLJANSKE REGIJE V STIŠKI ZADRUGI

RIBA SMRDI PRI GLAVI...

M-KZ Stična je bila 21.10.1996 gostiteljica prvega regijskega posveta ljubljanske regije, ki ga je organizirala Zadruga zveza Slovenije. Posveta so se udeležili novi predsednik Zadruga zveze Peter Vrisk, dipl. ing. agr., sicer tudi kmet in direktor

Peter Vrisk, dipl. ing. agr., predsednik Zadruga zveze Slovenije

celjske zadruge, direktor Zadruga zveze Slovenije Franc But, dipl. ing. agr., ter deset predsednikov in 15 direktorjev zadrug ljubljanske regije. Regijski koordinator za našo regijo je Anton Čebular, član Upravnega odbora na Zadruga zvezi Slovenije in član stiške zadruge. Predsednik Zadruga zveze Slovenije je prisotne seznanil s pomenom regijskih sestankov. Izpostavili so številna

vprašanja in dileme, ki jih je treba razčistiti, in ugotovili, da "riba smrdi pri glavi". Poudaril je tudi, da bo država, če je pametna, podpirala kmetijstvo, za kar se bo kot predsednik vedno argumentirano zavzemal. Direktor But pa je med drugim dejal, da pričakuje dobre rezultate in uspehe teh posvetov. In ne nazadnje, da se bodo zadruge v posameznih regijah med seboj povezovale in bolje sodelovale. V bogati razpravi ostalih prisotnih pa je bilo veliko slišati o problemih pri odkupu krompirja, mleka, mesa, o nelojalni konkurenci, zadruga nepripravnosti kmetov oz. iskanju osebnih koristi, statusu zadruga delavcev, o podjetništvu v zadrugi itd.

Precej kritike je bilo izrečene tudi na račun neugodnih kreditov pri Kmečki banki.

Razšli smo se v upanju, da se bo s skupnim reševanjem in organiziranim pristopom ZZ Slovenije, ki zastopa okoli 100 slovenskih zadrug, le kaj premaknilo v prid slovenskemu kmetijstvu...

Drugo koordinacijo ljubljanskih regij pa bo gostila Zveza zadrug Ljubljane.

M-KZ Stična
Milena Vrhovec

ŠOLANJE MLADIH KMETOVALCEV

Dijaki s področja naše občine, ki se odločajo za kmetijsko izobraževanje, se praviloma vpisujejo na Kmetijsko šolo Grm pri Novem mestu.

Razveseljivo je dejstvo, da se je vpis v letu 1996 v primerjavi z letom 1995 povečal na našem področju za skoraj 100%. V letošnjem letu je vpisanih v omenjeno šolo 12 mladih kmečkih fantov in deklet. Za vse dijake in študente, ki obiskujejo kmetijske šole, smo uspeli zagotoviti iz občinskega proračuna, namenjenega kmetijstvu, enkratno finančno pomoč za šolanje.

Na tej šoli dijaki spoznajo vse kmetijske dejavnosti v teoriji in še posebej v praksi.

To znanje s pridom prenašajo na svoje kmetije. Brez znanja si ne more-

mo zamišljati napredka v kmetijstvu.

Šola Grm je pred kratkim praznovala 110 let uspešnega dela. Takrat je bila na šoli velika razstava, ki so jo pripravili dijaki, maturantje in kmetijske organizacije. Na ogled so bila tudi posestva, polni hlevi živine, rastlinjaki...

Številni obiskovalci in knjiga vtisov dokazujejo, da ima šola dober program izobraževanja in da je to šola za življenje.

Na tej razstavi so sodelovali tudi Mari in Franc Erjavec iz Gorenje vasi z že znanim suhim sadjem iz Krjavljevih krajev in Kmetijska zadruga Stična s svojo predstavitvijo.

Milena Vrhovec

Utrinek iz razstave na Grmu

PRAVI DOMAČI KRHLJI

Se še spominjate časov, ko je na jesen iz kmečkih peči zadišalo po suhih hruškah, jabolkih, slivah? Če želite, da vas ta omamni vonj nostalgичno požgečka po nosnicah, se odpravite v Gorenjo vas 7, na kmetijo Erjavčevih.

Tam prizadevna gospodarja na sodobnejši način pripravljata različne vrste suhega sadja. Pri tej dejavnosti je osnovnega pomena kvaliteta sadja, saj lahko samo iz lepih sadežev dobimo lepe krhlje. Sušeno sadje se dobi v lični darilni embalaži različnih velikosti.

Za kvalitetno sveže sadje bosta Erjavčeva v bodoče skrbela sama, saj se ob sušilnici širi sodobno zasnovan sadovnjak na vitkem vretenu. Sadovnjak bo v naslednjih letih dosegel polno rodnost. Prevladujejo sorte idared, delišes, jonagold in gloster. Sadovnjak se bo razširil s presajanjem kopulantov, ki že od pomladi dalje rastejo v sadovnjaku. Sadike so bile delno regresirane iz sredstev občinskega proračuna za kmetijstvo.

Upamo, da se bo na novo oživeta panoga uspešno razvijala in da bodo krhlji in jabolka iz Krjavljevih krajev promovirali proizvajalca in občino Ivančna Gorica tudi širom po naši deželi.

Kmetijska svetovalna služba
Darja Janežič, ing. agr.

NA 10. SEJI KMETIJSKEGA ODBORA VODNO GOSPODARSKA PROBLEMATIKA NAŠIH VODOTOKOV

Seje Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo sta se tokrat na naše povabilo udeležila gospod ŠALA iz Uprave za varstvo narave in gospod GLOBOKAR iz Vodnogospodarske skupnosti Ljubljana. Razlog za to je bila ugotovitev, da so potoki oz. vodotoki onesnaženi, da posledično ni več rib, da čistilne naprave ne funkcionirajo v redu, da so struge zaraščene, da požiralniki požirajo vodo in suha struga Višnjice kaže žalostno podobo.

Predstavniki vodnogospodarske skupnosti oz. uprave za varstvo narave so nam obljubili, da bomo lahko delno reševali vodnogospodarsko problematiko s pomočjo njihove službe, seveda z ustreznimi programi. Predstavniki Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo, župan in gospod

LAMPIČ, rečni nadzornik iz Vodnogospodarskega podjetja Ljubljana, smo si 27.9.1996 ogledali vodotoke na terenu in ugotovili, da je možna sanacija požiralnikov na Višnjici s soglasji lastnikov zemljišč ob vodotoku in da se pripravi program in pridobi soglasja lastnikov za čiščenje struge Šentpavelščice, Stiškega potoka, Šentviškega in Virskega potoka.

S predstavniki Vodnogospodarske skupnosti Novo mesto pa bomo poskrbeli za Temenico.

S programi v zvezi z reševanjem voda v naši občini bomo nadaljeval in vas z dejavnostjo sproti seznanjali.

Za Odbor za kmetijstvo
in gozdarstvo
Milena Vrhovec, ing. agr.

M - Kmetijska zadruga Stična vam v skladišču v Ivančni Gorici priporoča ugoden nakup

krmnih žit in različnih sort jedilnega krompirja za ozimnico.

Priporočamo se tudi za vaš cenjeni obisk v železninskih samopostrežnih trgovinah ter gostinskih lokalih širom po občini Ivančna Gorica.

Prepričajte se o naši ponudbi!

M - Kmetijska zadruga
Stična

Mari in Franc Erjavec

Sušilnica sadja

V POHORSKE GOZDOVE

Še spominski posnetek pred Praznikovo domačijo.

Zavod za gozdove Slovenije, Krajevna enota Žužemberk, posveča veliko skrb izobraževanju lastnikov gozdov. Po novem zakonu o gozdovih prav na ta način lahko najučinkoviteje vpliva na pravilno gospodarjenje v zasebnih gozdovih. Za lastnike gozdov z območja občine Ivančna Gorica, je organiziral že drugi izobraževalni ogled gozdov, kjer dobro in donosno gospodarijo.

Tokrat so pripravili ogled pohorskih gozdov. Zanimanje je bilo zelo veliko, saj se ga je udeležilo več kot 50 večjih lastnikov gozdov. Je pa bil ogled dveh pohorskih posestev tudi zanimiv, saj je življenje in delo na njih v primeri z našim načinom kar precej drugačno.

Posestva so velika, več kot 60 hektarov obsegajo in to v enem kosu. Raztresena so po strmih pobočjih Pohorja. Posestniki pretežno del živijo od gozda, zato se mu tudi posvečajo z vsem srcem. Z izdatno pomočjo logarjev. Gozd izkoriščajo, kot oni pravijo, po prebiralnem sistemu. Sekajo smreke vseh starosti in debelin, tako da imajo v gozdu vedno vse, od podrasti do smrek velikank.

V gozdu Rudija Zgerma, ki s svojimi precej več kot 70 leti še sam gospo-

Strokovno razlago o načinu gospodarjenja z gozdovi na Pohorju so posredovali tamkajšnji logarji.

dari v gozdu, smo lahko videli najvišjo smreko v Evropi. Visoka je 64,7 m. Večino svojega lesa proda v hlodovini. Nekaj pa ga sežaga tudi doma.

Podobno je na domačiji Ivana Praznika na Orlici blizu Ribnice na Pohorju, le da njegovo posestvo leži še višje (800 m) in da se skupaj s sinovoma ukvarja tudi z živinorejo. Kot zanimivost povejmo, da so izračunali, da njemu vsak dan priraste en kubični meter lesa.

Za naše razmere je taka posest kar neverjetna in za našega kmeta težko

sprejemljiva. Vsa posest, gozd in pašniki, so v enem kosu. Do prvega soseda pa imajo tudi po več kilometrov.

Lepo je videti pohorske gozdove, čeprav se najbrže nihče od naših kmetov ne bi hotel preseliti tja gor. Bilo bi pa lepo, če bi se naši gozdni posestniki od Pohorcev vsaj malo naučili spoštovati in negovati svoj gozd. Pa čeprav ne živijo samo od njega.

A.A.

SOMATSKE CELICE

Mleko iz zdravega vimena in v dobi normalne laktacije vsebuje približno 100.000 somatskih celic v mililitru. V začetku in na koncu laktacije se lahko to število tudi poveča. Pri boleznih vimena in sploh pri obolelih živalih in tudi pri raznih stresih, kot je npr. krav (nepriklenjen pes v hlevu, nov mlekovod, obrezovanje parkljev itd.), se oblikujejo obrambni mehanizmi. Telo začne močnejše izločati levkocite, ki se pojavijo tudi v mleku in jih imenujemo somatske celice.

Po veterinarskem pravilniku, ki velja od leta 1993, je dovoljenih do 400.000 somatskih celic na mililiter mleka.

V avgustu so dobili rejci na območju KZ Stična, ki so imeli v zadnjih treh mesecih v mleku povečano število somatskih celic, obvestilo od Veterinarskega zavoda, naj pokličejo veterinarja in začnejo zdraviti obolele živali. Rejci, ki se na obvestilo niso odzvali in se niso posvetovali z veterinarjem, so pa imeli naslednji mesec v mleku spet povečano število somatskih celic, so v septembru dobili odločbo o prepovedi oddaje mleka. To prepoved je dobilo 38 rejcev.

Ponovno dovoljenje za oddajo mleka pa dobijo od Veterinarskega zavoda na podlagi ponovnega vzorca, ki je v skladu s pravilnikom.

Omenjeni ukrepi Veterinarskega zavoda in tudi osnova za obračun mleka glede somatskih celic je geometrično povprečje zadnjih treh mesecev, kajti če je povečano število somatskih celic samo v enem vzorcu, še ne moremo trditi, da je to bolezen, ampak lahko to povečanje pripisujemo raznim stresom živali. Če pa je povečano število v več zaporednih vzorcih, se lahko zagotovo trdi, da je to že bolezensko stanje in je potrebno zdravljenje.

Mlekarna nas opozarja, da mleka, ki bo presegalo dovoljeno število somatskih celic, ne bo odkupovala. V zadrugi pa želimo odkupiti čim več kvalitetnega mleka in vam svetujemo, da upoštevate obvestila Veterinarskega zavoda in se posvetujete z veterinarjem in kmetijsko svetovalno službo.

M-KZ Stična

Mojca Travnik, ing. agr.

Rudi je za svoji 76 let še krepak možak.

Lepa je, kajne, pohorska velikanka.

PREDSTAVITEV POSKUSNIH SORT ZELJA

sta hibrida, ki sta primerna za kisanje, saj imata zelo zbite glave s sorazmerno majhnim kocom. Rinda daje visoke pridelke (več kot 100 t/ha), primeren je za poletno in zgodnjejsensko predelavo. Oblikuje čvrste glave, fine strukture in odlične kakovosti.

15. oktobra 1996 so se pri prijaznih gostiteljih zbrali predstavniki Semenarne Ljubljana, Kmetijske svetovalne službe in kmetovalci, ki jih tovrstna pridelava in predelava zanima.

Po predstavitvi poskusnih sort je sledila degustacija in ocenjevanje kislega zelja.

Za ocenjevanje je bilo pripravljenih 8 hibridov in 1 sorta, skupaj torej 9 različnih vrst kislega zelja.

Metodika ocenjevanja je bila po Pravilniku za ocenjevanje kakovosti konzerviranega sadja, vrtnih in gotovih jedil. Ocenjevali so organoleptične lastnosti, kot so okus, vonj in barva po točkah od 7 do 10, konsistenca in izgled od 0 do 4.

Po seštevku vseh točk 14 ocenjevanj je bila razvrstitev sort in hibridov taka: 1. varaždinsko, 2. krautman, 3. galaxy, 4. rinda, 5. azan, 6. vorox - rdeče zelje, 7. roxy - rdeče zelje, 8. carlton, 9. oxylys

Postopek kisanja poteka po naravni metodi, brez dodatnih konzervansov, dodaja se samo sol, v 2% koncentraciji.

Na koncu smo si bili enoti, da je bilo najboljšje zelje, tisto s klobaso.

Kmetijski zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba

Darka Zupanc - Puš, ing. agr.

Kmetija Žingerjevih s Krke spada med tiste, ki se uspešno uveljavljajo na trgu s kakovostno ponudbo zelja - solatnih glav in kislega zelja.

Poleg že ustaljenih sort so imeli v letošnji sezoni nastavljen tudi poskus z 10 različnimi hibridi zelja, in sicer: delus, galaxy, rinda, azan, nordi, partula, stilon, vorox, talex, skiff in tlash. Pri poskusnih sortah so opazovali različne rastne značilnosti, dolžino vegetacije, odpornost na bolezen, velikost in strukturo glav ter primerenost za različne načine uporabe.

Tako se je izkazalo, da je partula izredno pozen hibrid, azan in galaxy

**ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE
OE NOVO MESTO**

Na podlagi drugega odstavka 14. člena Zakona o gozdovih (Ur.l.RS, št.30/93), 99. člena Zakona o upravi (Ur.l.RS, št.67/94, 20/95 - odl. US in 29/95), 6. čl. Zakona o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31.12.1994 opravljali organi občin (Ur.l., št. 29/95, 44/96-odl.US) ter Odredbe o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta enote Krka (Ur.l.RS, št. 59/96) odreja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

javno razgrnitev

splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Krka za obdobje 1995 - 2004.

Razgrnitev bo potekala od ponedeljka, 4. novembra 1996, do nedelje, 17. novembra 1996, vsak dan od 8. ure do 16. ure v prostorih revirnega vodstva v Zagradcu, Fužina 13.

Javna razprava o načrtu bo opravljena v ponedeljek, 11. novembra 1996 ob 17. uri v prostorih revirnega vodstva v Zagradcu, Fužina 13.

Vabimo vas, da si ogledate osnutek načrta in udeležite javne razprave, ter sodelujete pri nastajanju načrta s svojimi pripombami.

Vodja območne enote Novo mesto:
Andrej, Pečaver, dipl.ing.gozdarstva

21. redna seja občinskega sveta občine Ivančna Gorica

PRVA PO POČITNICAH, ZADNJA PRED VOLITVAMI

Dejstvo, da je bila 21. seja občinskega sveta prva po počitnicah in zadnja pred volitvami, se je odrazilo v vseh razpravah. Mnogokrat so razpravljavci omenjali bližnje volitve in kar nekaj razprav je bilo predvolilno obarvanih, končale pa so se brez sklepov, ravno zaradi možnega vpliva na volitve.

Dnevni red se je bil kot običajno obsežen, v njem pa je bilo nekaj zelo pomembnih točk, njih

Politega mleka se ne spleča pobirati

O terapevtski skupnosti za narkomane na Velikem Kalu je bilo že veliko napisanega in še več izrečenega.

Krajanje krajevne skupnosti Šentvid so dejavnost skupnosti na Velikem Kalu iz znanih razlogov odločno odklonili. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve pa še vedno vztraja.

Čudno, med voditelji projekta Človek so tudi psihologi, a so vseeno pričakovali, da se bodo svetniki odločili proti volji krajanov. Praktično vsi svetniki pa so se postavili na stran krajanov. Eni manj, drugi bolj odločno. Argumente proti terapevtski skupnosti jim je, kot tudi krajanom Šentvida, dalo Ministrstvo samo. Na Veliki Kal so hoteli priti z lažmi in mimo soglasja krajanov. In če so ti

rekli ne, jih o nasprotnem ne bo nihče prepričal. Morda papež, kot je rekel eden od svetnikov, pa še ta samo za tri dni.

Razpravo bodo še najbolje ilustrirale nekatere izjave:

- Lonec je počen, Veliki Kal v zgodovino!
- Vsak sklep bi bil nesmiseln, krajanje so rekli svoje!
- Krajanje imajo ustavno pravico reči ne!
- Naj država sprejme zakon. Sedaj je vse na prostovoljni bazi. Iz tega ne bo nič!
- Proti volji krajanov se ne da, če imajo prav ali ne. Lahko pride do incidentov.
- Svetnik jih lahko dobi po glavi.
- Kdo je kriv, da smo nečloveški?
- Stvari so zapeljane, lahko se opečemo vsi.
- Pustimo demokracijo tudi občini.
- Malo več strpnosti.
- Naj svojo dejavnost zamrznejo za nekaj let.
- Volitve so pred vrati, nobena stranka se ne bo vtikala v to.

Pa še ena od izjav predstavnikov Ministrstva:

Ne umikamo se pred argumenti moči!

O terapevtski skupnosti na Velikem

Kalu svetniki niso sprejeli nobenega sklepa, čeprav so ga posamezniki predlagali.

Za sejnine zmanjkuje denarja

Ob polletju je finančna služba županstva ugotovila, da so stroški za sejnine občinskega sveta, odborov in komisij presegli z normativi določena sredstva.

Predloga predsednika sveta, da bi za 40 % znižali sejnine, svetniki niso sprejeli.

O morebitnih ukrepih varčevanja se bodo odločali na prihodnji seji, ko bo znana 9-mesečna realizacija. Do takrat pa sklice odborov in komisij potrjuje predsednik sveta.

Same številke premalo povedo

Med materiali za sejo so svetniki dobili tudi poročilo skupne komisije za delitev premoženja nekdanje občine Grosuplje.

V uvodni razlagi je župan zatrdil, da je predlog delitve najboljše možna varianta, pri kateri so upoštevali vse prejšnje sklepe in navodila občinskega sveta.

Dejstvo pa je, da je za odločanje o delitveni bilanci to premalo. Svetniki so zahtevali od župana, ki je član pogajalske komisije, da še pred prihodnjo sejo pripravi pisno

obrazložitev in jim jo posreduje.

To pa bo gotovo šele prvi korak k dokončni razdružitvi stare občine Grosuplje.

Morda bo dejstvo, da ostajajo nekatera sredstva do delitve zamrznjena, le vplivalo na tiste, ki so doslej z delitvijo zavlačevali. Ve se, za koga gre.

Vikendašem se slabo piše

Davek od premoženja je prav gotovo eden od virov sredstev proračuna.

Je pa dejstvo, da posebno med vikendaši davek plačujejo le redki. In to le tisti, ki so vikende gradili po vseh predpisih in že za soglasja in gradbeno dovoljenje odšteli kar precejšen kupček denarja.

Mnenje nekaterih svetnikov je bilo, naj se ta prispevek (davek na premoženje) poveča vsaj za trikrat.

Težava pa je v tem, da praktično ni nobene evidence o številu vikendov. Posebno še, ker jih je velika večina zgrajenih na črno.

Govorili so tudi, da bi evidenco vikendov poverili podjetju GEOSVET.

Sicer pa so sklenili, da bodo o tem razpravljali na prihodnji seji.

Samostojni tudi v otroškem varstvu

Že večkrat izražena težnja, da bi se osamosvojili tudi v otroškem varstvu, je na tej seji dobila oprijemljivo obliko.

Dejstvo je, da samostojni zavod za občino ne bi predstavljal bistveno večjih stroškov, bi pa bila možnost hitrejšega in potrebam bolj prilagojenega razvoja te deficitarne

dejavnosti v občini.

To je narekovalo naslednje sklepe:

1. Županstvo naj pripravi osnutek odloka o ustanovitvi javnega zavoda za otroško varstvo v občini Ivančna Gorica, in ga uvrsti na prihodnjo sejo občinskega sveta.

2. S krajevnimi skupnostmi naj se županstvo dogovori o možnostih sofinanciranja ter prostorskih možnostih oziroma lokacijah za potrebe razširitve prostorov za vzgojno-varstveno dejavnost.

3. V proračunu občine naj se v okviru možnosti z rebalansom že za letošnje leto predvidijo sredstva za potrebe samostojnega zavoda s področja otroškega varstva v ustanavljanju.

Na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja pa so sprejeli še te sklepe:

1. Občinski svet soglasja, da dosedanja ravnateljica VVZ Kekec opravlja naloge ravnateljke kot v.d. do ustanovitve samostojnega zavoda v Ivančni Gorici, to je najdlje do 31.3.1997.

2. Postopek razdruževanja VVZ Kekec Grosuplje naj se začne takoj.

Sprejeli pa so tudi sklep o soglasju k novim, seveda višjim cenam programov v vzgojno-varstvenem zavodu Kekec Grosuplje.

Sklep objavljamo v Uradnem vestniku, kjer se z njim lahko podrobno seznani.

Prav tako pa tudi z drugimi sklepi.

Andrej Agnič

DAVČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

NOVA ORGANIZIRANOST

1.7.1996 je na podlagi Zakona o davčni službi pričela z novo organiziranostjo tudi Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljevanju besedila DURS), ki je za področje cele države organizirana v 14 davčnih uradih, organiziran pa je tudi posebni davčni urad, ki organizacijsko pokriva celotno državo Slovenijo.

V DURS se opravljajo naloge davčne službe, in sicer v glavnem uradu, v davčnih uradih, ustanovljenih za posamezna davčna območja, in v posebnem davčnem uradu.

Notranje organizacijske enote davčnih

uradov so tudi izpostave davčnih uradov.

V glavnem uradu so naslednje notranje organizacijske enote: kabinet, izobraževalni center, služba za notranji nadzor, sektor za davčni postopek na II. stopnji, sektor za enotno izvajanje davčnih predpisov ter metodologijo in davčne postopke, sektor za načrtovanje, analiziranje, statistiko, sektor za informatiko, služba za organizacijo in kadre ter služba za skupne naloge.

DURS vodi direktor, ki vodi tudi delo glavnega urada, direktor DURS je odgovoren za opravljanje nalog v skladu z zakoni

in drugimi predpisi ter uskladitvami, z obveznimi navodili in nalogami ministra, pristojnega za finance.

Posebni davčni urad vodi direktor posebnega davčnega urada.

Davčni urad Ljubljana, ki je največji davčni urad v Republiki Sloveniji, pokriva približno eno tretjino davčnih zavezancev Republike Slovenije in delo operativno izvaja na sledečih izpostavah: Ljubljana Center, Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška, Ljubljana Vič-Rudnik, Domžale, Grosuplje, Kamnik, Litija in Logatec.

Izpostave vodijo proti pravnim in fizičnim osebam vodje izpostav po pooblastilu direktorja davčnega urada, v notranjeorganizacijskem smislu pa so

vodje izpostav tudi pomočniki direktorja davčnega urada.

Davčni urad in posebni davčni urad nastopata v vlogi prvostopenjskega organa, glavni urad v DURS pa nastopa kot drugostopenjski organ v upravnem postopku, v pritožbeni pristojnosti.

S 1.7.1996 se je delno reorganizirala tudi bivša Agencija za plačilni promet, nadziranje in informiranje, in sicer na način, da se delo razdeli na odmero, obračun, kontrolo in izterjavo davkov in ostalih dajatev pravnih oseb, ki sedaj spadajo pod pristojnost DURS, in na plačilni promet davčnih zavezancev - pravnih oseb, ki sta sedaj povsem ločeni delovni funkciji.

DURS in Agencija za plačilni promet

imata z Zakonom o davčni službi prehodni termin reorganizacije od 1.7.1996 do 31.12.1997, ko bodo izpolnjeni še preostali zakonski pogoji, kot je Zakon o plačilnem prometu v Republiki Sloveniji, ki bo prenesel pristojnosti plačevanja davčnih zavezancev na pristojnost poslovnih bank, za nemoteno opravljanje dela na DURS pa je potrebno sprejeti še Zakon o davčni številki, Zakon o registraciji pravnih in fizičnih oseb, Zakon o dodani vrednosti in spremembo Zakona o prometnem davku, trošarinah in akcizah.

Se nadaljuje.

Anton Žitnik

JANEZ LESJAK

KANDIDAT ZA POSLANCA

ZDAJ JE PRAVI ČAS! STOPIMO SKUPAJ V NOVO TISOČLETJE!

Rodil sem se v Grosupljem in ga od tedaj nisem zapustil. Zaposlil sem se na področju turizma, nato pa v občinskem poveljstvu TO Slovenije; enote našega poveljstva prejele najvišja državna priznanja. Po končanem študiju organizacije dela sem prestopil v gospodarstvo. Sem direktor podjetja Partner Grosuplje. V kritičnih trenutkih osamosvajanja sem prevzel poveljevanje enotam in poveljstvu TO ljubljanske pokrajine.

Za kandidato za poslanca Državnega zbora na listi LDS sem se odločil predvsem zaradi tega, ker nisem povsem zadovoljen z vsem, kar se dogaja okoli mene, zato želim po svojih močeh aktivno in odgovorno prispevati k razvoju našega družbenega okolja. Večino problemov, ki obremenjujejo naše kraje in ljudi, dobro poznam, saj v tem okolju bivam in delam od rojstva.

Kot poslanec v Državnem zboru se bom zavzemal predvsem za razvoj gospodarstva in obrti, za zmanjšanje nezaposlenosti, za konkurenčnost in nerazdrobljenost kmetijstva, za urejenost regionalnih in krajevnih cest, za reševanje ekoloških problemov, za izkoriščanje kulturnih možnosti in prezentacijo turističnih znamenitosti naših krajev.

LDS je zmerna in strokovna stranka, neobremenjena s preteklostjo in usmerjena v prihodnost, v novo tisočletje! Zato stopimo skupaj z LDS v leto 2000!

SLOVENIJA Z LJUBEZNIJO

(Priprava na volitve 10. novembra 1996)

V nedeljo, 10. novembra 1996, bodo odločilne volitve predstavnikov strank v slovenski parlament. Volilci se bomo odločali za podporo strankam, ki Sloveniji želijo demokracijo in lepšo prihodnost, ali pa tistim, ki so nam vladale od leta 1945 in "za nas skrbijo" še danes.

Slovenska ljudska stranka vse od začetka svojega demokratičnega nastopanja 1988 najbolj vztraja na spremembah, pravičnosti in poštenosti slovenske družbe, vendar smo zato med "političnimi volkovi" odrinjeni od mest, kjer se odloča.

Slovenska družba, gospodarstvo in prebivalci čedalje bolj:

- izgubljammo občečloveške vrednote
- meglimo perspektivnost in vero v prihodnost naši mladini, našim otrokom in vnukom
- zamenjujemo ljubezen, dobroto, poštenje in delavnost z agresivnostjo, nepoštenom zaslužkom, interesi in koristmi, pa celo s kriminalom
- zanemarjamo pomen vzgoje, družine in božje prisotnosti
- uničujemo gospodarstvo in delovna mesta
- dražimo in birokratiziramo upravo, inšpekcijske in javne službe ter zavračamo pravni red
- slabšamo socialni položaj upokojujencev, bolnih in starejših
- uničujemo lepote slovenskega podeželja in gledamo, kako nam razpadajo objekti kulturne in naravne dediščine
- pozabljamo na ljudi, ki trdo delajo na kmetijah, a od tega nič nimajo
- zatiskamo oči pred popravami krivic
- delamo razdor med ljudmi, namesto da bi gradili mostove strpnosti, povezovanja in sodelovanja
- delamo javni dolg, namesto da bi gradili infrastrukturo, podpirali izobraževanje, zdravstvo in pomagali proizvodnji
- se poživljamo na slovenstvo, pomen domovine v primerjavi z Evropo in na slovenski jezik.

Kam to vodi?

Verjamem, da bo Slovenska ljudska stranka takšne tokove vsaj nekoliko spremenila, le dovolj podpore pri prebivalcih oziroma pri volilcih mora imeti. Na novembrskih volitvah v Državni zbor bom Slovensko ljudsko stranko v občinah Dobropolje, Ivančna Gorica in Grosuplje predstavljala Rudolf Rome, ki v zadnjih letih delam na občini Grosuplje. Tu sedaj skušam nekaj več narediti za preproste ljudi, spodbujam prijaznost in upanje, spodbujam enakomeren razvoj tako v centrih kot na podeželju ter se odločno zavzemam za sodelovanje vseh. Le tako bomo sedanji kaotični čas nadomestili z bogatejšo in ljubeznejšo prihodnostjo.

10. novembra letos vas torej prijazno vabim na volišča.

RUDOLF ROME

KDO JE NAŠ KANDIDAT?

To je ALOJZ SLAVKO JAMNIK, dipl. oec.

• Z ženo Renato si ustvarjata družino na Mali Ilovi Gori. Življenje jima pestrijo trije sinovi: Urban, Martin in Jan.

• Na prvih svobodnih volitvah leta 1990 je bil izvoljen za poslanca v takratni trodomni parlament.

• Je gospodarsko-finančni strokovnjak, ki je najožje sodeloval pri pripravi in izvedbi osamosvojitve Slovenije, predvsem na področju gospodarskega in denarnega osamosvajanja.

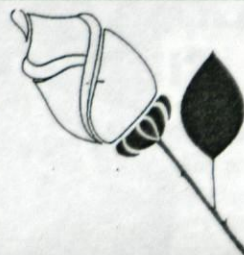
• V mandatu prvega izvoljenega parlamenta je bil član parlamentarnega odbora za kreditno-monetarni sistem in politiko, ki je posebej skrbel za formiranje nove slovenske valute - tolarja (letos praznujemo peto obletnico njegove uvedbe in prvo leto konvertibilnosti).

• Od večjih pomembnih funkcij in služb, ki jih opravlja v bančnem in gospodarskem sistemu, omenimo samo nekatere:

- direktor Agencije RS za sanacijo bank in hranilnic
- član občinskega sveta in predsednik komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja
- predsednik nadzornega sveta Slovenskih železnic

• In nekaj od večjih funkcij, ki so povezane z drugimi pomembnimi gibanji in dogodki v našem javnem življenju:

- član nadzornega odbora Slovenske Karitas
- član cerkvenega odbora za pripravo nedavnega obiska papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji

JANEZ JANŠA je kandidat socialdemokratske stranke v Vašem volilnem okraju. Posebej ga ni treba predstavljati, saj vse od rojstva leta 1958 živi in dela med nami. Osnovno šolo je obiskoval v Žalni in Grosupljem, gimnazijo pa v Stični. Leta 1988 je bil med nosilci slovenske pomladi, leta 1991 je kot obrambni minister skupaj s svojimi sodelavci pripravil in vodil uspešno obrambo Slovenije. Spominjamo se

ga, kako je natančno pred petimi leti v koprskem pristanišču spremljal odhod zadnjega vojaka JLA iz Slovenije. Takrat smo Slovenci postali res svobodni. Danes je predsednik socialdemokratske stranke Slovenije, vendar ne prejema plače iz proračuna, ampak zanjo dela v majhnem računalniškem podjetju.

Njegovega imena ne boste našli na vrhu nacionalne liste, ki bo omogočila prvakom drugih strank, da bodo avtomatično postali poslanci, četudi ne bi dobili nobenega glasu od volilk in volilcev. Socialdemokratska stranka Slovenije nacionalne liste sploh nima. Janez Janša je sam odklonil, da bi bil, tako kot Drnovšek, Peterle ali Podobnik, privilegiran v primerjavi z drugimi kandidati njegove stranke. Izvolitev Janeza Janše je tako odvisna od Vaših glasov.

Socialdemokratska stranka Slovenije se je pod vodstvom Janeza Janše dosledno borila proti privilegijem, za popravilo krivic, za vrnitev ukradenega premoženja in proti divjemu lastninjenju. Ostro je nastopila proti avtomatičnemu podeljevanju državljanstev prebivalcem nekdanjih jugoslovanskih republik in proti diskriminaciji Slovencev po svetu, od katerih mnogi še vedno zamačajo slovenski potni list. Janez Janša se je dosledno zavzemal za predvolilni sporazum in skupen nastop strank Slovenske pomladi.

V novem parlamentu in vladi potrebujemo ljudi, ki natančno vedo, kaj hočejo in ki so že doslej dokazali, da držijo besedo. Ljudi, ki bodo sposobni zagovarjati interese naših krajev in vseh nas tudi na državnem nivoju. Ljudi, ki znajo in si upajo. Samo tako bo hitrejši razvoj stalen gost tudi v naših krajih, občinam pa bo ostalo več denarja za reševanje vsakdanjih potreb ljudi. Samo s takimi ljudmi bomo uspeli zagotoviti nova delovna mesta, svež denar za naše gospodarstvo in reforme, s katerimi bomo ukiniteli privilegije in odprli mladim možnosti za pridobitev stanovanj, novih in višjih štipendij, upokojujencem z nizkimi prejemki pa zagotovili vsak mesec pošteno pokojnino.

Samo z ljudmi, ki so že doslej dokazali, da se znajo trdo pogajati za naše skupne interese in ki so sposobni gledati na našo skupno korist, zaščititi slovenskega kmeta, slovensko kulturo in slovensko zemljo, lahko mirno zremo prihodnosti v oči.

ZELENA ALTERNATIVA -

**EDINA ZELENA STRANKA V OBČINAH
IVANČNA GORICA, GROSUPLJE IN
DOBROPOLJE**

ZELENA ALTERNATIVA

Zelena alternativa je stranka, ki se je "rodila" v Grosupljem, nastopila najprej na lokalnih volitvah pred dvema letoma, danes pa gre na državnozbornske volitve kot vseslovenska stranka, ki predstavlja na eni strani alternativo Zelenim, na drugi pa alternativo t.i. klasičnim strankam. V slovenski politični prostor vstopa kot stranka prihodnosti.

T.i. klasične stranke, s svojimi "klasičnimi" razprtijami, ki so nemalokrat podedovane in se jih ne znajo znebiti, ne

uspevajo nastopati združevalno v korist svoje države, čeprav so jih polna usta državnosti, poštenosti itd.

Zelena alternativa izhaja iz premise, da naj bi bila Slovenija dežela (država) srečnih in zdravih ljudi. Čista narava in zdravo okolje naj bi bila podlaga za vse naše dejavnosti, osnova, na kateri je mogoče graditi znanje, socialo, zdravstvo, gospodarstvo, turizem itd. Ni čudno, da se je stranka v slabem letu, odkar je registri-

rana, razširila po vsej Sloveniji, tako da že združuje vrsto vrhunskih strokovnjakov svojih področij: zdravnikov, genetikov, inovatorjev, gospodarstvenikov, gozdarjev, lovcev, skratka vseh tistih, ki jim je humanizem osnova delovanja in dela.

ZA je edina slovenska stranka, ki podpira referendumski pristop k zaprtju jedrske elektrarne. Je nova zelena stranka, ki ima mednarodne povezave in ki je za vstop v EU in njene integracije, oben-

em pa za to, da pred odločilnim korakom Slovenci postorimo, kar moramo: zavarujemo svojo zemljo, naravne parke, vire, kulturo!

V stranki so se strinjali, da jo vodim na osnovi programa, ki smo ga skupno definirali, kar smatram za veliko odgovornost. V politiko sem kot pesnik vstopil zato, ker v drugačni stranki, kot je ZELENA ALTERNATIVA, ne vidim perspektive. Gre za naravo, humanizem, priateljstvo: Slovenijo, ki se bo razvijala na evropskih temeljih, v katerih ne bo prostora za vulgaren, dvoličen populizem, ki ponavadi vodi narode v propad pod pretvezo "svete domovinske dolžnosti", ali pod pretvezo takih ali drugačnih vprašljivih dušebrižniških vrednot ali ideologij.

Volilci so mi že v dveh mandatih namenili podporo tako, da sem lahko zastopal okoljevarstvena stališča kot predsednik DPZ v nekdanji grosupeljski občini in

sedaj kot svetnik občinskega sveta. Hvala za zaupanje.

Kot prvi na listi ZELENE ALTERNATIVE za državnozbornske volitve imam možnost, če uspemo kot stranka vstopiti v parlament, postati poslanec v DZ, s tem pa mi bo omogočeno delati za dobrobit Slovenije, njen nadaljnji demokratični razvoj, obenem pa tudi za dobrobit občine Ivančna Gorica in krajev, na katere me še posebej veže, kot pesnika in pisatelja, kultura oz. literatura od Ciglarja in Jurčiča naprej.

Verjemite, da sem ob delu v občinski skupščini in občinskem svetu spoznal, kateri so problemi lokalnih skupnosti in kako jim pomagati. Vrata moje poslanske pisarne v Grosupljem, če bom, zahvaljujoč vašim glasovom, izvoljen, bodo odprta za vse. Ob skrbi za okolje in kulturo na državnih ravni vsekakor ne bom pozabil na svoje kraje in občane.

Ivo Frbežar

3. seja Turistične zveze Ivančna Gorica

KLJUB VSEMU MNOGO NAREJENEGA

Kar dobrih devet mesecev je minilo od zadnje seje občinske turistične zveze. Vendar je vtis, da organizacija spi, napačen. Kar veliko je bilo posrtjenega v tem času.

Delovanje Turističnega društva Ivančna Gorica, ki je doslej le životarlo, je letos oživelo na novo. Izvedli so kar tri odmevne akcije, ki jih načrtujejo tudi za prihodnje leto. Oživelo je tudi turistično društvo v Višnji Gori, kar se je odrazilo v zunanjem izgledu našega najstarejšega mesta... V ustanavljanju je tudi Turistično društvo Zagradec.

Najbolj odmevno v tem letu pa je bilo sodelovanje občinske turistične zveze, skupaj z zvezo kulturnih organizacij in občino, na predstavitvi naše občine na sejmu Alpe Adria. Prav tako pa tudi pri izdaji občinske turistične karte in prospektov naših turistično najzanimivejših krajev.

Našteli smo le nekatere uspehe pri turistični predstavitvi občine, kjer je bila turistična zveza pobudnik ali pa je pri njih sodelovala.

Na seji je predsednik Avgust Likovnik predlagal številne akcije, ki

naj bi oživile turizem v naši občini, tudi akcije za ohranjanje naravnega okolja.

Naj jih le naštejemo, saj o vseh tudi na seji niso podrobno razpravljali. Bilo jih je preveč za kratko odmerjeni čas.

- Ustanovili naj bi komisijo za kmečki turizem in pripravili posvet o izkoriščanju te veje turizma, zelo primernega za našo občino.

- Skupaj z ZKO naj bi še bolj posrbili za kulturno dediščino v občini. Ne samo za tisto, ki je že znana izven naših meja.

- Ustanovili naj bi komisijo za zaščito okolja. Skupaj z vsemi, ki jim ni vseeno, da čisto in naravno okolje marsikje žalostno propada.

- Ustanovili naj bi turistične patrulje, ki naj bi opozarjale tiste, ki uničujejo okolje.

- Pripravili naj bi tečaj za turistične vodnike, saj je jasno, da so samo prospekti za bolj zahtevne goste premalo. Posebej še, če računamo tudi na tuje goste.

- Treba bo razmišljati tudi o novih

prenočitvenih zmogljivostih, saj je teh v naši občini sedaj zanemarljivo malo. S tem v zvezi bo treba urediti tudi plačevanje turistične takse, ki je poleg dotacije občine praktično edini vir dohodka turistične zveze.

- Zaloga prospektov je praktično že pošla in misliti bo treba na ponatis.

- Misliti bo treba tudi na nove turistične table in na posodobitev starih ter načrtovati, kako z našo turistično propagando priti v internet.

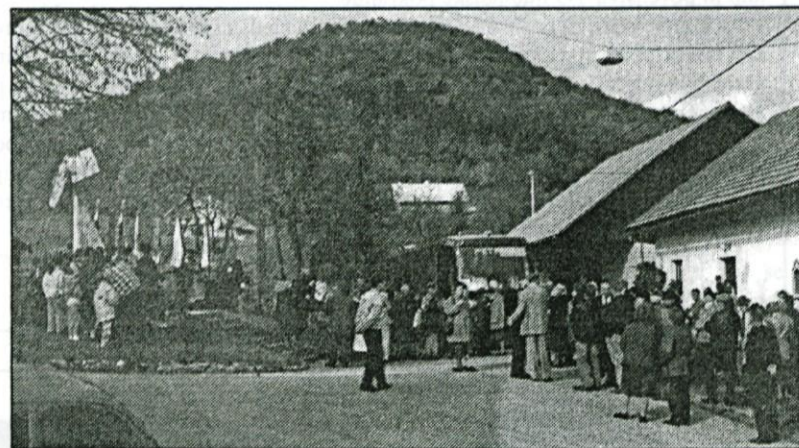
Še je bilo idej, ki naj bi oživile turizem v naši občini in idej, kako bi izkoristili vse naše možnosti zanj. Govorili so tudi o čiščenju divjih odlagališč odpadkov v naših gozdovih, vendar po našem mnenju premalo.

Saj je lepo, da skrbimo za prospekte, table, turistične vodnike itd. To je nadgradnja in streha turistične hiše, ki jo skušamo zgraditi. Temelji take hiše pa so urejeno in čisto okolje. Najprej moramo poskrbeti zanj, sicer se nam kaj lahko zgodi, da se bo tako zgrajena hiša kmalu sesula.

A.A.

12.10.1996 so našo občino, posebej pa še naš spomenik na Korinju, obiskali gostje iz Italije. Sprejem gostov je bil v gasilskem centru v Stični, pot pa so nadaljevali na Pristavo nad Stično. Stiški gasilci so jim pripravili ogled doma, ogledali pa so si tudi sektorsko tekmovanje naših gasilskih enot. V popoldanskem času je sledila spominska svečanost ob spomeniku padlih italijanskih partizanov brigade Fontanot. Srečanje, ki je za Korinj in prebivalce bližnjih KS že tradicionalno, je bilo prijetno in prigrčno. Prijetnemu počutju pa je svoje dodalo tudi lepo vreme.

NAŠI LIVARJI SO SE SPET SEŠLI

Ob koncu poletja se livarji iz Ivančne Gorice zberejo na tradicionalni prireditvi Dan livarja. Letos so se srečali v soboto, 21. septembra dopoldne. Spet sta bili skupaj dve generaciji kovinarjev: starejša, iz vrst upokoencev, in mlajša, ki si še danes služi kruh s prelivanjem vročega železa. Na slovesnost smo prišli tudi drugi, ki ne delamo v železarstvu, vendar se živo zanimamo za delo in napredek v naši največji tovarni. Z zanimanjem smo si ogledali pridobitve marljivih livarjev v novem času, še posebej tiste, ki prispevajo k bolj zdravemu okolju in s tem k priskrbi sožitju med tovarno in okolici.

Še prijetnejši del livarskega dneva je sledil v restavraciji Mini ob avto-

mobilske cesti. Tam je zbrane obeh generacij nagovoril direktor železarskih obratov v Ivančni Gorici, inženir Izidor Derganc, in napovedal še kar optimistično prihodnost livarstvu v Ivančni Gorici, kljub težavam, ki tarejo to gospodarsko panogo doma in po svetu. Optimizem vliva tudi skoraj zaključen proces lastninjenja podjetja, ki tako postaja delniška družba s pretežnim lastništvom sedanjih in upokojenih delavcev livarne.

Po nagovoru so se zbrani povsili ob pivu in vinu in si v poznem popoldnevu rekli "Nasvidenje prihodnje leto".

L. Sever

VSESLOVENSKO SREČANJE MLADINE V STIČNI

V soboto, 21. septembra, je bilo v Stični že 16. srečanje slovenske mladine. Po približni oceni se je ta dan zbralo v okrilju starodavnega stiškega samostana več kot deset tisoč mladih iz vse Slovenije in iz zamejstva. Mlade je spremljalo veliko število duhovnikov in vsi vidnejši zastopniki Cerkve na Slovenskem na čelu z ljubljanskim nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem. Mladi so sodelovali pri bogoslužnem in zabavnem programu srečanja. Poznavalci menijo, da je k tako številni udeležbi na svečanosti zagotovo prispevalo prigrčno srečanje slovenske mladine s papežem v Postojni.

Foto: Leopold Sever

SPOŠTOVANI OBČANI IN OBČANKE!

Leto bo kmalu spet za nami, za ene bolj, za druge manj uspešno. Rdeči križ Slovenije v tem letu slavi častljivo 130. obletnico obstoja.

Za vse krvodajalce iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje pa je v tem letu pomemben mesec NOVEMBER - MESEC KRVODAJALSKIH AKCIJ. Tedaj bomo imeli vsi priložnost dokazati svojo nesebičnost in to, koliko je v nas občutka za razumevanje in spoštovanje sočloveka.

Vsi globoko spoštujemo občudovanja vredne krvodajalce, zato se bomo ob letošnjem jubileju, v skladu z možnostmi, še posebej potrudili in jim izkazali vse priznanje za njihovo humano dejanje.

Ob tej priložnosti bi, na osnovi zbranih podatkov o krvodajalcih, še posebej radi povabili v naše vrste več mladih in visoko ter višje izobraženih občanov, ki smo jih kar nekako pogrešali na dosedanjih krvodajalskih akcijah.

Zato, da bi zadostili vse večjim potrebam po tej dragoceni, nenadomestljivi tekočini, ki se ji reče KRI, vas prigrčno vabimo, da se v čim večjem številu udeležite krvodajalskih akcij, ki bodo potekale na območju bivše občine Grosuplje, in sicer po naslednjem razporedi:

- v torek, 19.11.1996, bo odvzem krvi v Kulturnem domu v Ivančni Gorici, od 7. do 13. ure,

- v sredo, 20.11.1996, bo odvzem krvi v Osnovni šoli Ferdo Vesel v Šentvidu, od 7. do 12. ure,

- v četrtek, 21.11.1996, bo odvzem krvi v Osnovni šoli Louis Adamič v Grosupljem, od 7. do 13. ure in

- v petek, 22.11.1996, bo odvzem krvi v Osnovni šoli Videm-Dobropolje, od 7. do 12. ure.

Prepričani smo, da bo vsak v svoji zavesti zaznal željo in potrebo po plemenitem dejanju in se odzval našemu povabilu.

Istočasno naprošamo tudi vodilne in vodstvene delavce v podjetjih in ustanovah ter zasebnike, da svojim delavcem, kljub zaostrenim gospodarskim razmeram, omogočijo udeležbo na krvodajalski akciji.

Hvala vsem, ki ste in boste darovali kri in s tem rešili prenekateremu dragoceno življenje.

OBMOČNA ORGANIZACIJA
RDEČEGA KRIŽA
GROSUPLJE

IVANČNA GORICA DOBIVA TABLE ULIC!

Že daljši čas se pojavljajo problemi, kako najti določeno ulico ali kraj, v katerega smo namenjeni. Sedaj bo dosti lažje, saj bo odgovor dala že sama označba oziroma tabla ulice. Table ulic so izdelane lepo, tako da ne samo, da nam bodo pokazale, kje se nahaja in do kod sega določena ulica, temveč bodo tudi okras kraja, seveda le, če bomo imeli kulturni odnos do njih. Zdaj vsaj kaže, da ni tako, vsaj pri drugih prometnih znakih, ki jih poškodujejo in uničujejo tisti, ki jim ni nič do kulturne prometne etike. Zadnje čase je vsak dan več nasilja nad prometnimi znaki, tablam, krajev in drugimi označbami v našem kraju. Postavljam si vprašanje, ko gledam zmaličene, izpoljene, skrivljene in zmečkane ležeče znake in table, ali je mogoče, da človeška pamet zna samo uničevati, nič pa storiti za lepši kraj. Tisti, ki svojo moč izkazujejo na prometnih znakih verjetno ne vedo, da jim lahko prav ta znak, ki so ga uničili, reši življenje: če ne njim, pa sokrajanom. Zato se bojim, da se bo tako dogajalo tudi na novo postavljenim uličnim tablam, za katere je občina in krajevna skupnost vložila več kot 700.000 SIT. Ta denar je tudi od nas vseh, dragi krajan, od našega davka, ki ga plačujemo tudi za omenjene znake in table, zato nam ni vseeno, kaj se dogaja tudi z znaki in tablam. Na kraju teh skromnih želja vas osebno, v svojem imenu in v imenu krajevne skupnosti prosim, da gojimo lep kulturni odnos do lepega v našem kraju, saj tu živimo.

Franjo Rajh
predsednik KS

NAJBOLJŠA MATURANTKA

(Poskus portreta)

Svetlolaso nasmejeno dekle z odločnim korakom po dolgem času spet na šolskem hodniku gimnazije. Najprej pove, da ima čas, da doma nima kaj početi. Da nima kaj početi? Bernarda Bevc, najboljša dijakinja Srednje šole Josipa Jurčiča v šol. letu 1995/96, ki je prejela zlato Jurčičevo nagrado, dosegla 32 točk na maturi (od 34) in bila sprejeta na Fakulteto za arhitekturo (med 500 kandidati so jih sprejeli 120), nima kaj početi?

"Ni čisto res, doma pletem pulover, ukvarjam se s psico Dono, gledam televizijo - sedaj imam čas za to. Zadnje leto je bilo namreč naporno: obiskovala sem glasbeno šolo, v enem letu sem opravila dva razreda, obiskovala sem tečaj arhitekturnega risanja in se seveda pripravljala na maturo."

Maturantka je obiskovala glasbeno šolo?

"Že prej sem ljubiteljsko igrala zase in nikoli me nihče ni nič silil, sem pač ambiciozna - vse sem premislila. Vse, kar počnem, počnem rada, nelagodje mi je včasih povzročala le kaka knjiga za domače branje. Težko sem prebrala Triptih Agate Schwarzkobler."

Pa je vendar prejela zlato Cankarjevo priznanje na tekmovanju iz materinščine v 2. in 4. letniku.

"Pa ne le to, uspešna sem bila tudi pri kemiji, in sicer v 1. letniku, ko sem dosegla osmi rezultat v RS. Vedno pa sem rada risala, a zanimanje za arhitekturo je prišlo pozneje. Vpisala sem se na gimnazijo, ker sem vedela, da tu dobim najboljšo izobrazbo za svojo pot. Vsa štiri leta sem bila odlična."

Spominja se svojih gimnazijskih let.

"Težko je biti odličen, zdi se mi, da te vsak gleda nekako postrani, češ da si pišlar. Pripravljen moraš biti pomagati vsakomur, a so ljudje, ki to spoštujejo. Odličen uspeh namreč ni posledica piflanja, s tem ne prideš daleč."

Pove, da je razmišljala tudi o nadal-

jevanju šolanja v Ljubljani na bežigradski gimnaziji, a je to misel opustila. Najbolj jo je skrbela angleščina, učila se jo je le štiri leta in opravila maturo iz tega predmeta - ravno tu sta zmanjkali tisti dve sanjski točki.

"Na maturo sem se intenzivno pripravljala v 4. letniku, zadnji teden pa samo učenje in spanje. Najtežji del je bil izpit iz slovenskega jezika, že zato, ker je bil to prvi izpit in zmanjkovalo je časa. A ko gledam nazaj, se mi vse zdi podobno. Najbolj pa sem bila razočarana nad sabo pri ustnem delu izpita iz matematike - tam sem pokazala manj, kot bi lahko."

In ko je bilo konec, je bil spet čas za sprehod - in čez nekaj časa bo vse le lep spomin.

"Doma so bili veseli, mami je izvedela prva, ker jo je poklicala razdredničarka in povedala za rezultate, starejši brat pa mi je kar malo zavidal, čeprav je on lani opravil maturo s prav dobrim uspehom."

Nato pa na počitnice, na morje.

"Še nikoli ni bilo tako osvežujoče, tako odrešujoče na morju kot letos."

In po dolgem času spet veliko prostega časa.

"Kadar nič ne počnem, spečem torto, vzamem v roko knjigo - še enkrat berem roman Slika Doriana Graya, poslušam glasbo, najraje klasično in soul. To je glasba zame, baladna, z močnimi ritmi."

Še nasvet bodočim maturantom.

"Vedeti morajo, da matura ni test, v katerem bi iskali podrobnosti. Pomembna je dobra psihična pripravljenost, logično razmišljanje, spretnost in - malo sreče. Na maturi ni podrobnih podatkov, ki bi se jih moral učiti na pamet, a če je znanje, je samozavest in zbranost in vse gre kot po maslu. Brez učenja in seveda rednega obiskovanja pouka pa ni nič. In še nekaj. Človek si mora postaviti visoke cilje, če ve, da je sposoben, in zaupati vase."

Cilji?

"Arhitektura ni vse, želim študirati tudi po visokošolski diplomi, a obstajajo ovire, ki jih moram še premagati. Prvo oviro zame predstavlja podatek, da le šestina vpisanih na arhitekturo opravi prvi letnik v enem letu. Treba bo trdo prijeti."

In kaj menijo o odločitvi za študij starši?

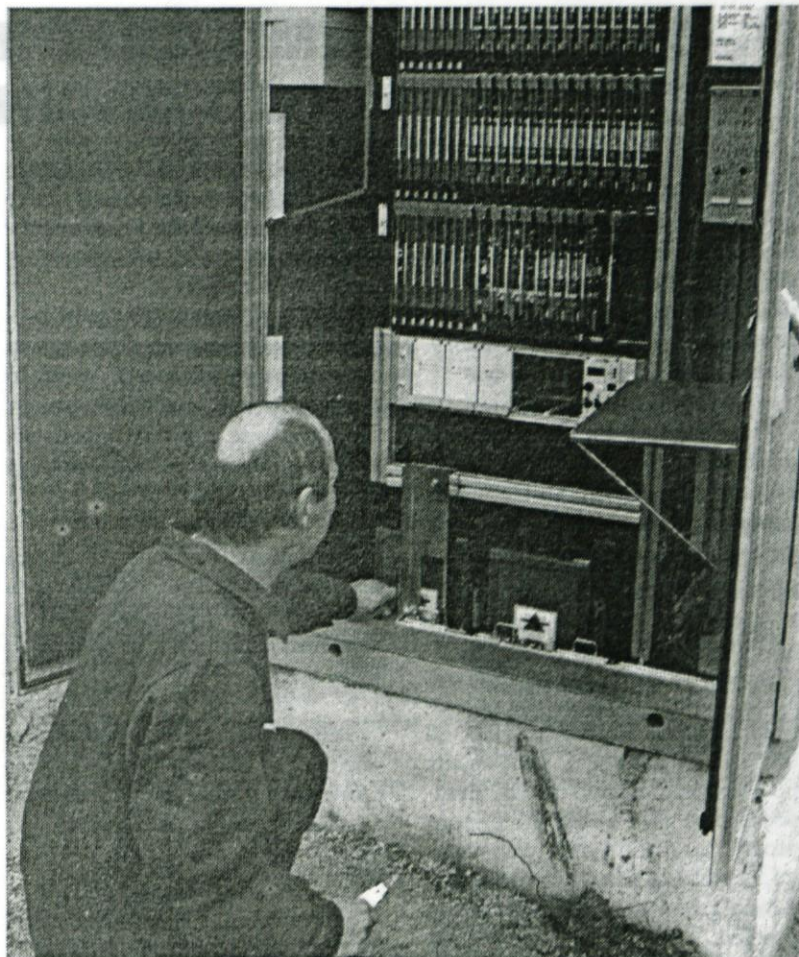
"Oni so bili bolj za študij prava, a vedo, da je izbira poklica poleg izbire partnerja najpomembnejša odločitev v življenju."

Kako pa je bilo v družbi najboljših slovenskih maturantov in njihovih ravnateljev pri dr. Janezu Drnovšku?

"Dr. Drnovšek nam je na sprejemu zaželel bleščečo prihodnost, dejal je, da smo temelj slovenske prihodnosti. Na pogostitvi je bilo prijetno. Minister Gaber pa nam je v Cankarjevem domu podelil maturitetna spričevala. Vsega tega ne bi dosegla brez pomoči in vzpodbude profsorskega zbora SŠ Josipa Jurčiča, posebej se zahvaljujem profesorjem Bernardi Radoš, Bredi Kramar, Maji Zajc, Franciju Grlici ter Marjanu Gorišku. Hvaležna pa sem tudi družini in prijateljem, ki so mi ves čas stali ob strani."

Takšno dekle bo gotovo uresničilo in doseglo svoje cilje. Srečno, Bernarda.

V. C.

Telefonski centrali na Muljavi in v Gorenji vasi sta že postavljeni. Kdaj pa bodo nanje priključili nove telefone, še ni dokončno znano. Zamuda je že tako tu.

OPTIČNI KABEL, TELEFONSKA CENTRALA IN TELEFONI?

To je vrstni red del, če želimo, da nam bodo zazvonili novi telefonski priključki. Za nas, ki že imamo telefone (včasih bi bilo bolje, da jih ne bi imeli, zaradi slabe kvalitete linij in zaradi pogostega telefonskega odziva "Smer je zasedena..."), še posebej pa za tiste, ki na njih čakajo vrsto let, je pomembno, kdaj bo opravljeno zadnje programsko delo, t. j. priključek novega telefona. Ta članek je namenjen predvsem tistim krajanom, ki so zadnje mesece obžudovali pridne roke Tegradovih delavcev, ki so polagali optični kabel od Ivančne Gorice do Krke.

Ko bo članek objavljen, bo zaključni del glavnega optičnega kabla že pod streho v na novo zgrajeni zgradbi za telefonsko centralo na Krki, v kateri žal še vedno ni centrale. Opravljeno je ključno delo, saj je bilo treba pridobiti več kot 1200 soglasij od lastnikov zemlje za prekop in položitev kabla, poleg tega pa je Telekom Slovenije v to dosedanje investicijo vložil precejšnja sredstva. Po informacijah je telefonska centrala za Krko s 480 priključki (gospodinjstev je nekaj več kot 400) že naročena, z montažo pa naj bi začeli v novembru. Za Zagradec in Ambrus

bodo centrale posebej montirane. Centrala na Krki bo pokrila poleg starih naročnikov tudi vse nove, odpravljeni pa bodo dvojčki, ki jih je danes približno 40. Vhodnih linij bo 60, poleg tega pa bodo telefonski razgovori zaradi zadnjega modela telefonske centrale neprimerno kvalitetnejši. Žal pa bodo morali novi naročniki verjetno počakati na nove priključke tja do meseca aprila, maja, junija, ko bodo potegnili lokalno telefonsko omrežje (nekaj po zemlji, deloma pa tudi po zraku).

Upamo le, da se ne bi še kaj zataknilo. Zaenkrat smo lahko le zadovoljni, saj glede na vloženo dosedanje investicijo povratek ali odložitev del ne pride v poštev, še posebej, ker je naše območje na predzadnjem mestu po številu telefonov na 100 prebivalcev (telefonov 7, slovensko povprečje 30, ljubljansko pa 37).

Pa recite, da ne čakate z nestrpnostjo na mesec november ali december. Morda pa vam bo telefon prinesel celo dedek Mraz ali Miklavž.

P. K.

NA SEDANJO NEDOKONČANO UREDITEV MESTNEGA TRGA SE BO NAJBOLJE PRIVADITI

Številni krajan Višnje Gore se sprašujejo, zakaj svet KS ne dokonča začetih del na Mestnem trgu, ki obsegajo tudi šolsko dvorišče. To bi bilo verjetno že končano, če bi o tem odločal le svet KS. Urejanje tega prostora je pred leti začel Ljubljanski regionalni zavod za urejanje naravne in kulturne dediščine. Za obnovo je bil izdelan projekt obnove mestnega jedra in stopnic, ni pa bilo pridobljeno tudi gradbeno dovoljenje.

V času izvajanja obnove je prišlo po mnenju nekaterih sosedov do očitnih nepravilnosti, zato je bil investitor primoran obnovo ustaviti.

V septembru je Občina Ivančna Gorica na naše številne prošnje sklicala sestanek na Mestnem trgu. Vabilu so se odzvali predstavnika Zavoda za urejanje naravne in kulturne dediščine iz Ljubljane - ga. Badjura in ga. Železnik, Zavoda za prostorsko in komunalno urejanje Grosuplje - ga. Lavriha, predstavnika Občine Ivančna Gorica, župan g. Lampret in g. Sušič, predsednik sveta

KS g. Zupančič in prizadeti sosedje: g. Pirnar, g. Culjkar in g. Grandljič.

Vzrok nastalega spora je višina izstopajoče ploščadi z grbom, zaradi česar ni možen kamionski dovoz na notranje dvorišče hiš g. Pirnata in g. Grandljiča. Prav tako se vsi trije sosedje ne strinjajo s predvideno višino trga; menijo, da bo v tem primeru prišlo do zamakanja njihovih hiš. Omenjeni sosednje soglašajo z nadaljevanjem del le, če se celotna ploščad zniža in bo tako površina vozna, in da se obnovi trg brez nadaljnega povišanja. Arhitektinji Zavoda sta ponovno obrazložili, da je delno izstopajoči grb del celotne urejenosti trga, s katero se želi ponazoriti Mestni trg preteklega obdobja in sega vse do osnovne šole. Mestni trg v taki izvedbi je kot "reprezentativni" prostor, predviden za kulturne in turistične namene. Omenjena ploščad še vedno omogoča dostop na dvorišče hiš z osebnimi in manjšimi tovornimi avtomobili. Glede višine celotnega trga pa menita, da sedanje stanje ni dokončno in pri končni ureditvi

odvodnjavanje zagotovo ne bo izvedeno k hišam. Poudarili sta, da bo Zavod nadaljeval z deli le pod pogojem, da bodo krajanji soglašali s predlaganimi strokovnimi rešitvami.

Tudi svet KS si je od sestanka obetal veliko. Na koncu smo pričakovali kompromisno rešitev sosedov in nadaljevanje del. Menim, da zgrajena ploščad le ni tako nesrečno postavljena, saj že vrsto let življenje in oskrba oz. dostop k hišam, z minimalno prilagoditvijo, poteka nemoteno.

Po triurnem sestanku smo se brez zaključka razšli, to pa pomeni, da v letu 1997 ne bo možno pridobiti finančnih sredstev iz državnega in občinskega proračuna. Zatorej velja, da dokončanja Mestnega trga in izgradnje stopnic ne bo. Nekateri ste se tega že navadili, nekateri pa se še bomo.

Matjaž Zupančič

Iz Višnjana

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA

Petrović dr. Goran

Lahko se naročite vsak dan od 8. do 10. ure na telefon: 761-717

PODJETNIKI BOMO GRADILI IN VLAGALI V NAŠI OBČINI

"Smo iz občine Ivančna Gorica, zato s svojim kapitalom in znanjem ne gremo v drugo občino, čeprav nas vabijo, vaša dolžnost pa je, da nam zagotovite ustrezen prostor za naš razvoj..." so bile zahteve podjetnikov na razgovoru, ki je potekal v sredo, 9. oktobra 1996.

Župan občine Ivančna Gorica je predstavil občino, njene gospodarske in razvojne možnosti, kot so bližina glavnega mesta, avtocesta, železnica, ugodna lega in velike možnosti za razvoj.

Po uradnih pojasnilih je v razgovoru najprej sodeloval g. Marijan Stele, direktor Gospodarsko interesnega združenja RIEDENBURG, da bi pomagal podjetjem, samostojnim podjetnikom, obrtnikom in nezaposlenim v naši občini pri pripravi programa investicijskih elaboratov itd. Še posebej so podjetniki prisluhnili informaciji o možnosti tujega posojila, ki je ugodnejše od

domačega; v tujini namreč ne poznajo takoiimenovane dvojne obrestne mere (TOM + realna obrestna mera) kot v naši državi.

Nato je g. Kurent predstavil programske rešitve za malo gospodarstvo z možnostjo povezave z bazo podatkov ponudbe in povpraševanja. Zaenkrat so te informacije dostopne le nekaterim, so pa osnova uspešnega razvoja.

Predstavnik Agencije za razvoj Zasavja pa nam je povedal, kaj vse se lahko z dobro organizacijo stori za uspešnost podjetnikov, in prikazal že vidne uspehe.

Sledil je še sestanek podjetnikov občine in občinskih komisij ter Obrtnega združenja v dvorani Gasilskega doma v Šentvidu pri Stični.

Tudi na tem razgovoru je bila izražena želja, da se pospešeno

določijo obrtne cone in izdelajo zazi-dalni načrti, hkrati pa aktivirajo že zgrajeni objekti in poslovne zgradbe, v katerih se ne opravlja gospodarska dejavnost.

Seveda ni šlo brez kritike na račun Vlade, ki vse prepogosto spreminja sistemske zakone, na neposlovnost bančnega sistema, ki z visokimi obrestmi, zahtevanimi postopki in garancijami odbija še tako vztrajne podjetnike, in končno so izrekli tudi kritiko Skladu za razvoj malega gospodarstva v Ljubljani, ki je z neposlovnimi odločitvami in vzorčnimi naložbami zapravljal milijardne vsote. Predstavniki občine so obljubili, da bodo na naslednjem sestanku že bolj konkretni in da bodo že lahko ponudili kakšno idejno rešitev v novonastalih obrtno-podjetniških conah.

Jože Košak

GRADNJA MALIH HIDROELEKTRARN NA KRKI

Kar se je dogajalo to soboto, 5. oktobra v prijetnem prostoru gostilne Zupančič v Žužemberku, bi lahko označili kot začetek tesnega sodelovanja vseh, ki bi radi gradili ali kakorkoli sodelovali pri gradnji malih hidroelektrarn na Krki. Za začetek se nas je zbralo 20. Gostje večera so bili predsednik Zveze društev mHE in drugih obnovljivih virov republike Slovenije Božo Lukič, člani istega dolenjskega društva, predstavnik stranke zelenih Janez Turk in drugi ugledni gostje (strokovni sodelavci pri tem projektu, investitorji, lastniki obratujočih mHE in tisti, ki imajo v lasti potencialne lokacije za gradnjo le-teh). Resno in temeljito smo se lotili obsežne problematike na tem področju. Z različnih zornih kotov smo ocenjevali delo do danes in zaključili, da s skupnimi močmi v sodelovanju z vsemi institucijami, podjetji in zasebniki brez odloga v prihodnje storimo vse potrebno za začetek in izgradnjo malih hidroelektrarn, ki bodo narejene kvalitetno. Še posebej smo obljubili gradnjo, ki bo kar najbolj prilagojena zahtevam za ohranitev prav vseh lepote domače reke Krke. Za to prevzemamo odgovornost in enako

zahtevamo tudi od vseh pristojnih institucij, zadolženih za sodelovanje na tem področju.

Na zgornjem pa tudi na spodnjem delu naše lepe Krke je še v nedavni preteklosti delovalo več kot 50 mlinov in žag. Le peščica od njih jih še obratuje. Mnogo jih je razpadlo prav do tal, druge pa čaka enaka ali podobna usoda, če jim ne namenimo pozornosti in nove namembnosti danes in v prihodnje. Ena najlepših priložnosti za njihovo ohranitev se kaže v tem, da se jih delno preuredi v energetske objekte za proizvodnjo danes in v prihodnje prepotrebne električne energije. Vemo, da je vodna energija čist in obnovljiv vir energije, ki bi ob strokovnem delu tudi na Krki dala ne samo bližnji, ampak tudi daljni okolici (Novo mesto, Grosuplje) potrebno električno energijo. Po strokovnih ocenah bi skupna moč dosegala minimalno 3 do 5 MW moči. To pa je energetski in finančni potencial, ki je vreden pozornosti in trdega ter strokovnega dela vseh, ki so poklicno ali kako drugače dolžni pri tem sodelovati. To je hkrati iz enakih razlogov tudi velika priložnost posebej za suhokranjske kraje in predvsem za ljudi,

ki tam živimo. Iz dneva v dan nam pred očmi propadajo še zadnji ostanki že tako borne industrije, ki je še nedavno vsaj za silo dajala kruh. Jasno nam je, da nihče ne bo prišel v Suho krajino in nam nudi delovnih mest ter pri nas investiral tolikšnih vsot, ki bi za to bile potrebne.

Ljudje ob Krki premoremo znanje in voljo, da tudi s pomočjo kapitala, ki bo sad izkoriščanja naravnih darov reke, le tega prelijemo s strokovnim in trdim delom v odprte novih delovnih mest, primernih podjetij, razvoj turizma ob Krki, družbenih dejavnosti...

To je naša dolžnost za boljše prihodnost. Predvsem za naše otroke in vnuke. Zavedajmo se, da svoje lenobe pred njimi, tako v naših krajih kot v širšem slovenskem prostoru, ne bomo mogli nikoli opravičiti. Iz teh razlogov v imenu vseh, ki smo se tega večera zbrali, tistih, ki so želeli priti, pa niso mogli, vseh, ki nas pri tem podpirajo, zaključujemo, da kakorkoli nepoštenega, slabega ali sploh nedela pri svojem začrtanem delu od kogarkoli ne bomo ne podpirali ne trpeli. Podrobneje bomo o svojem delu cenjeno javnost sproti obveščali v medijih.

Darko Zavodnik, ing. el.,
trenutni vodja projekta s strani
investitorjev

PODJETNIKI IN OBRITNIKI !

Podjetniško vodenje poslovanja je ključ do obvladovanja konkurenčnosti na domačem in tujem trgu. Poznati je treba trende, tehnike vodenja, pravila igre. Zato podjetniki po vsem svetu namenijo veliko pozornosti izobraževanju. Skupaj s številnimi strokovnjaki smo v GEA Collegeu razvili program Večerne šole podjetništva, ki omogoča pridobitev sodobnih znanj za boljše obvladovanje poslovanja ter rasti podjetja ali obrti.

Po več uspešnih izvedbah po vsej Sloveniji, na katerih se je usposabljal že več kot 1000 podjetnikov in obrtnikov, nameravamo Večerno šolo podjetništva organizirati v Grosupljem ali Ivančni Gorici.

Usposabljanje je namenjeno podjetnikom in obrtnikom, ki želijo razviti in stabilizirati poslovanje v svojem podjetju ter zagotoviti rast podjetja ali obrti.

Program je razdeljen na pet modulov, ki skozi 90 ur predstavljajo celovit vpogled v poslovanje. Prepletajo se področja podjetništva, marketinga, mednarodnega poslovanja, organizacije proizvodnje ter kadrovske politike.

Kot gradivo prejmejo udeleženci priročnik za vodenje poslovanja z naslovom Kako razviti uspešno malo podjetje, ki obseja 700 strani in vsebuje vsa področja, ki jih usposabljanje obravnava. Predavatelji so specialisti za posamezna področja in imajo poleg tega tudi bogate praktične izkušnje.

Vaše usposabljanje bo sofinanciralo Ministrstvo za gospodarske dejavnosti v višini 30.000 SIT. Če ste člani in plačniki članarine pri GZS - Združenje podjetnikov - ali Obrtni zbornici Slovenije, se vam kotizacija zniža še za dodatnih 30.000 SIT, tako

da posamezni udeleženec prispeva samo 97.000 SIT.

Za brezposelne, prijavljene najmanj 3 mesece na zavodu za zaposlovanje, ta zavod prispeva še ostanek sredstev, potrebnih za to usposabljanje (87.000 Sit.). Tako je za brezposelne to usposabljanje v primeru sofinanciranja vseh teh treh institucij lahko brezplačno.

Srečanja podjetnikov so dvakrat tedensko ob večerih. Sledijo si razgovori, primeri, vaje, skupinsko delo, izmenjava izkušenj ter predavanja.

Prijazno povabljeni.

Vse dodatne informacije dobite na GEA College, Dunajska 145, 1000 Ljubljana,
tel.: 061-16-87-301, 16-87-002.
Pokličite, z veseljem vam bomo odgovorili!

OD FUŠARJA DO OBRITNIKA

KAJ JE KOLEKTIVNA POGODBA IN KATERO KOLEKTIVNO POGODBO UPORABIMO PRI UREJANJU PRAVIC, OBVEZNOSTI IN ODGOVORNOSTI DELAVCEV ?

Na območju Republike Slovenije ureja tista vprašanja, ki so skupna vsem organizacijam oz. delodajalcem s področja gospodarstva, splošna kolektivna pogodba za gospodarstvo.

Poleg splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo pa ureja jo določena vprašanja iz delovnih razmerij, ki so skupna posameznim dejavnostim, kolektivne pogodbe dejavnosti. Njihovi sklenitelji so na eni strani sindikati, na drugi pa Gospodarska zbornica Slovenije oz. druga splošna asociacija organizacij (Obrtna zbornica Slovenije) oz. delodajalcev.

Za delovna razmerja pri zasebnih delodajalcih veljajo še določene posebnosti, med njimi tudi ta, da se delovna razmerja delavcev, zaposlenih pri zasebnih delodajalcih, kamor zakon šteje civilno pravne osebe (teh oseb danes skoraj ne poznamo več; mednje so sodila društva, ki so danes pravne osebe zasebnega prava, politične organizacije in cerkev), in pri fizičnih osebah (samostojni podjetniki, gospodinjske pomočnice) podrobneje uredijo s pogodbo o zaposlitvi. Zasebni delodajalec predloži pogodbo o zaposlitvi v presojo zakonitosti in registracijo pristojnemu upravnemu organu v roku treh dni po njeni sklenitvi.

Kolektivna pogodba med delavci in zasebnimi delodajalci je tako bila v razmerju do splošne kolektivne pogodbe za gospodarstvo sklenjena kot branžna kolektivna pogodba in velja za vse zasebne delodajalce, kot jih opredeljuje 120. člen Zakona o delovnih razmerjih.

Kolektivne pogodbe dejavnosti veljajo za posamezne gospodarske subjekte (gospodarske družbe in delodajalce) glede na dejavnost, ki jo opravljajo, ne glede na to, ali so jo podpisali ali ne. Če za posamezno dejavnost kolektivna pogodba ni sklenjena, potem bo gospodarski subjekt uporabljal splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo; če gre za zasebnega delodajalca, pa poleg nje še kolektivno pogodbo med delavci in zasebnimi delodajalci.

V primeru, ko je kolektivna pogodba dejavnosti sklenjena na primer za trgovino, bo gospodarski subjekt uporabil splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo ter kolektivno pogodbo dejavnosti za trgovino in, če gre za zasebnega delodajalca, še kolektivno pogodbo med delavci in zasebnimi delodajalci.

Naj tokrat omenimo le eno od kolektivnih pogodb, ki se največkrat uporablja:

Kolektivna pogodba delavcev gostinstva in turizma Slovenije (UL RS št. 45/94, 66/95)

Velja stvarno za vsa podjetja, ki

so člani združenja za gostinstvo in turizem pri GZS in sekcije za gostinstvo in turizem pri Združenju delodajalcev Slovenije, in za vse delavce, zaposlene v dejavnosti gostinstva in turizma, zdravilišč, žičnic, igralnic in drugih storitev, namenjenih turistom na območju Slovenije, ne glede na to, ali so sklenili delovno razmerje za določen ali nedoločen čas, s polnim ali s skrajšanim delovnim časom.

Ta pogodba velja tudi za vsa podjetja in druge delodajalce ter za vse delavce v gostinstvu in turizmu, ki niso člani navedenega združenja, če trajno opravljajo dejavnost na območju RS.

Vprašanje:

Naš mladi zet je po poklicu avtoličar Doma imamo že dolga leta kleparsko dejavnost, postavljanje ostrešij in krovka dela. Ker je moj mož, nosilec dejavnosti, sicer ne še v letih, da bi prenehal z delom, bolan, smo se odločili, da bi enake dejavnosti kot s.p. prijavili tudi hčerkin mož. Zanima me, ali njegova kvalifikacija zadošča za vse tri dejavnosti ali le katero od teh.

Odgovor:

Mož vaše hčerke izobrazbeno ne izpolnjuje pogojev za opravljanje naštetih treh dejavnosti.

Kleparstvo (sem spada: vrtanje, struženje, rezkanje, pehanje, skobljanje, klepanje, posnemanje, tuširanje, žaganje, brušenje, ostrenje, lepljenje, varjenje itd. kovinskih obdelovancev) se nahaja v listi A obrtnih dejavnosti. Ustrezna zahtevana izobrazba je KV klepar, kmetijski mehanik, tehnik kmetijske mehanizacije, poklicna šola kovinske stroke, strojni tehnik, strojni inženir ipd.

Dejavnosti postavljanje ostrešij in krovka dela sta tudi uvrščeni v listo A (sem spada: postavljanje ostrešij, krovka dela, vodozdržne izolacije teras), zahtevana izobrazba pa je KV tesar oziroma stavbni klepar ali klepar in podobno.

Da pa ne pozabimo omeniti še tistih obveznih treh let delovnih izkušenj, ki so predpisane v listi A odprtih dejavnosti. Mojsrskih izpitov (ki bodo še dodatno obvezni) še ni.

Z ozirom na zetovo starost (mladost) bi se lahko odločil za prekvalifikacijo. Oglasi naj se na ustrezni šoli, kjer bodo primerjali predmetnike in mu določene predmete tudi priznali. V šolo se bo vpisal kot občan, v pol leta ali letu dni bo opravil zahtevne izpite in tako pridobil dodatno kvalifikacijo za opravljanje ene od navedenih dejavnosti.

Pripravlja:
Jelka Božič

Letos praznujejo vse lovske družine, ki imajo domicil v občini Ivančna Gorica, svoj zlati jubilej, saj letnice njihovih ustanovitve segajo v davno leto 1946. To so LD Ivančna Gorica, LD Krka, LD Suha krajina, LD Šentvid pri Stični in LD Višnja Gora. Vse našteje lovske družine so to praznovanje obeležile s svečanimi proslavami, kot se za tako velik praznik spodobi. Praviloma so bile osrednje prireditve ob lovske domovih družin, le LD Ivančna Gorica je jubilej praznovala pred hotelom na Polževem.

V kulturnem programu so praviloma sodelovale priznane umetniške skupine in posamezniki, ki so na eni strani popestrili celotno prireditev, na drugi pa slavnosti dodali zlahtni sijaj. Tako so praktično na vseh nastopili rogisti, včasih znani dan boljše žužemberški rogisti, lovski pevski oktet Suha krajina, poleg njih pa so sodelovali še recitatorji, pevci in glasbeniki raznih šol in vrtcev, s katerimi lovske družine že dlje časa uspešno sodelujejo.

Na proslavo so bili vedno pov-

PRAZNOVANJE 50 - LETNICE LOVSKIH DRUŽIN

abljani tudi predstavniki občine Ivančna Gorica. Trikrat se jih je udeležil župan Jernej Lampret, dvakrat pa sekretar Vinko Blatnik. Oba sta se vedno odzvala povabilu voditelja prireditve in v kratkem nagovoru pokazala, kako oblast gleda na lovske organizacije. Z veseljem je treba povedati, da sta vedno pohvalila delo in uspehe lovske družin in obljubila, da se bosta še naprej trudila, da bo sodelovanje koristno za vse.

Na proslavo so vse lovske družine povabile predstavnike krajevnih skupnosti s svojih območij. Žal so se le redki proslave udeležili, tako da se želja lovske družin po sodelovanju, ki naj bi obsegalo tudi problematiko sodelovanja pri reševanju škod po divjadi in zaščito male divjadi, kar je na našem področju še kako aktualno, ni v celoti uresničila.

Kažejo se tudi drugi problemi, kot so divje gradnje vikendov v loviščih, ki so jih že zgradili in jih še gradijo posamezniki, bolj iz prestiža kot iz potrebe. Tu bi dalo dobre rezultate sodelovanje s kmetijci in gozdarji, za kar smo lovci zelo zainteresirani. Rezultati tega sodelovanja še kažejo,

vendar želimo doseči še več.

Na vseh proslavah so bili prisotni tudi predstavniki Lovske zveze Slovenije in Zveze lovske družin Ljubljana, ki sta naši krovni organizaciji, kot tudi predstavniki Kinološke zveze Slovenije in Lovskega kinološkega društva Ljubljana. Tudi ti so v svojih nagovorih pohvalili delovanje lovske družin na vseh področjih in izrazili željo po takšnem sodelovanju tudi v bodoče. Seveda so se dotaknili tudi aktualnih problemov ob novi lovski zakonodaji, ki jo nekateri poskušajo, da jo neke- Obljubili so, da si bodo prizadevali za takšen lovski zakon, ki ne bo spreminjal obstoječega sistema v celoti, ampak ga bo prilagodil novim razmeram v slovenski družbi, pri čemer bo upošteval strokovne izkušnje in znanstvene pri- razvitim deželam ni nikoli uspelo.

Osrednji govorniki na vseh proslavah so bili predsedniki - starešine lovske družin, ki so prisot-

nim predstavili delovanje lovske družin v tem petdesetletnem obdobju. V govorih so opisali napore pri varstvu in gojitvi divjadi, uspehe pri gradnji lovskega doma in koč, ki so bile zgrajene izključno s prispevki in brezplačnim delom celotnega članstva.

Del svojih razmišljanj so namenili zgodovini lovstva in lovske organizacije in opozorili na prednosti, ki jih je prinesel povojni razvoj, predvsem v tistem delu, kjer je divjad priznana kot družbena lastnina in pravica do kmetijskih površin, istočasno pa še stalno zmanjševanje za divjad primernih površin je tisti vzrok, kjer je treba poiskati odgovore in rešitve.

Sledila so podeljevanja lovske družinske priznanje najzaslužnejšim posameznikom. Posebna pozornost je veljala redkim še živečim ustanoviteljem lovske družin. Tako so lovci LD Šentvid izkazali posebno pozornost sedanjemu članu Francu Smoleju - Veselu, ki je ustanovitelj in prvi predsednik LD Gradišče v letih 1946 - 1954, kjer so bili združeni lovci z območja Šentvida, Stične, Ivančne Gorice in Muljave.

S hvaležnostjo smo se spomnili vseh umrlih članov, kot tudi tistih, ki se zaradi starosti ali bolezni slavnosti niso mogli udeležiti.

Številna priznanja in odlikovanja pa sta zaslužnim članom lovske družin podelila tudi Lovska zveza Slovenije

in Lovsko kinološko društvo.

Na koncu želimo poudariti, da so se vsi prisotni na proslavah strinjali, da je bila na njih prikazana prava slika slovenskega lovca, in ker je takšnih več kot 22.000, bi bilo prav, da redka odstopanja posameznikov, ki se zgodijo, ne bi smela spremeniti dejanske podobe, in kot posledico tega, tudi odnosa javnosti do lovske organizacije, ki je nesporno največ storila za ohranitev narave in divjadi kot njenega sestavnega dela.

Tudi zniževanja stalaža nekaterih vrst divjadi ne gre pripisovati lovcem, so poudarili mnogi govorniki, ampak je treba vzroke iskati v spremembah okolja in razvoju tehnologije. Vsak dan večja mreža hitrih cest, strojna obdelava zemlje, široka uporaba mineralnih gnojil, gojenje monokultur na velikih kmetijskih površinah, zgodnja strojna košnja in prekomerna uporaba strupenih škropliv, istočasno pa še stalno zmanjševanje za divjad primernih površin je tisti vzrok, kjer je treba poiskati odgovore in rešitve.

In vseh 300 lovcev, vključenih v te lovske družine, je pripravljenih aktivno sodelovati z vsemi, ki jim ni vseeno, kakšno okolje bomo prepustili znanemcem.

Janko Bezzar in Tomaž Vindišar

MEDOBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE V STIČNI

Letošnji oktober je bil povsem jesenski, saj nam je prinesel mnogo značilnosti tega letnega časa. Predvsem pa je bil v znamenju dežja, vode. Oktober je mesec požarne varnosti in tako so potekale v tem času razne aktivnosti.

V meglo zavito sobotno jutro, 12.10.1996, je v Stično privabilo tekmovalne ekipe gasilskih društev iz občine Grosuplje, Dobropolje in Ivančne Gorice, na medobčinsko gasilsko tekmovanje. Vsi dobro pripravljeni so se pomerili med seboj in dosegli dobre rezultate.

PREGLED DOSEŽENIH MEST EKIP OBČINSKE GASILSKE ZVEZE IVANČNA GORICA

ČLANI A do 30 let

1. GD Dob
2. GD Kriška vas
3. GD Hrastov Dol
4. GD Zagradec
5. GD Radohova vas
6. GD Hudo
7. GD Višnja Gora
8. GD Stična
9. GD Šentvid

FANTJE od 12 do 16 let

1. GD Stična
2. GD Višnja Gora

DEKLETA od 12 do 16 let

1. GD Višnja Gora

ČLANI B nad 30 let

1. GD Radohova vas
2. GD Zagradec

ČLANI nad 50 let

1. GD Hudo

ČLANICE A do 25 let

1. GD Hudo
2. GD Hrastov Dol

FANTJE 7 do 11 let

1. GD Hudo I.
2. GD Zagradec
3. GD Stična
4. GD Muljava
5. GD Hudo II.

ČLANICE B nad 25 let

1. GD Zagradec

DEKLETA od 7 do 11 let

1. GD Zagradec
2. GD Hudo

Skupni zmagovalci kategorije, Člani A do 30 let - GD Šmarje-Sap, Člani B nad 30 let - GD Radohova vas in FANTJE od 7 do 11 let - GD Ponikve, pa so prejeli prehodni pokal.

Da je tekmovanje potekalo po pravilih, so skrbeli sodniki, organizatorji pa so pripravili primerno postrežbo in izvedbo tekmovanja.

S podelitvijo priznanj in željo, da bi gasilske akcije ostale le tekmovalne discipline, so se gasilci v prijetno sončnem dnevu odpeljali domov. O pripravah in samem poteku tekmovanja pa je preko svojih valov obveščal radio Zeleni val.

M. Okorn

Načrtovalci gasilske vaje v Zagradcu so pa res vse predvideli. Ni se še dobro razkidal dim na »pogorišču« v trgovini, so že nastopili pleskarji, ki so poskrbeli, da notranjost sedaj izgleda še veliko lepša, kot je bila pred »požarom«.

TEKMOVALI SMO

Sem članica društva Mladi gasilec v Zagradcu. Naša skupina šteje 9 članic. Tudi fantje imajo svojo skupino. Naš mentor je Milan Germ. Vsako nedeljo ob 9. uri smo imeli gasilske vaje. Pripravljali smo se tudi za tekmovanje. Junija smo bile deklice na državnem prvenstvu v Hrastniku. Dosegle smo 26. mesto. V soboto, 12. 10. 96, pa smo odšli na občinsko tekmovanje v Stično. Naše nasprotnice so bile mlade gasilke s Hudega. Zagraške gasilke smo dosegle 1. mesto in dobile pokal. Skupaj z našim mentorjem smo se veselile in bile zadovoljne. Vesele smo se odpeljale domov. Gasilke in gasilci iz Zagradca si želimo še več takih uspehov.

Urša Žnidaršič
3. r.
OŠ Zagradec

Seznam telefonskih števil, na katere gasilec prijavite požar ali druge nesreče

SEKTOR ŠENTVID PRI STIČNI

PGD Šentvid pri Stični	785-015
	785-097
	778-166
PGD Radohova vas	785-027
	785-138
PGD Temenica	778-041
PGD Sobrače	875-085
	875-083
	875-122
PGD Dob	777-118
	778-675
PGD Hrastov Dol	785-190
	785-196

SEKTOR STIČNA

PGD Stična	777-151
	777-060
PGD Hudo	777-119
	777-625
PGD Metnaj	777-006
	779-606
PGD Muljava	777-010
	777-456
	777-081

SEKTOR ZAGRADEC

PGD Zagradec	778-010
	786-014
PGD Ambrus	786-025
	786-027
	786-177
PGD Korinj	786-069
	786-169
	786-152
PGD Krka	786-080
	786-095
	786-045
	786-007

SEKTOR VIŠNJA GORA

PGD Višnja Gora	784-097
	784-092
PGD Kriška vas	784-124
	784-186
PGD Vrh nad Višnjo Goro	772-089
	778-756

Srečanje z dobitnico letošnje nagrade Kresnik - pisateljico Berto Bojetu

Prvo zmagoslavje Berte Bojetu na Muljavi jo je med nas pripeljalo ponovno v soboto, 26. oktobra. Intimnemu vzdušju, ki ga je moč ustvariti v prijazni galeriji na Jurčičevini, je pisateljica in igralka dodala svoj čar. Predstavitve njenega nagrajenega romana Ptičja hiša so z navdušenjem sprejele knjižničarke, novinarji, ustvarjalci pisane besede in seveda bralci. Župan bi raje preživel to sobotno popoldne na športnem igrišču, a priznati moram, da je bil njegov pozdravni nagovor topel in ljubezniv.

Ptičja hiša » je pretresljiva in prepričljiva zgodba o zlu in ljubezni, o trpljenju in upanju, o nasilju in pomiritvi, opomin na grozote, ki si jih je zmožen izmisliti le človek.«

Tesnobo, ki ti ob branju napolni dušo, avtorica spretno prežene, saj nagovori bralca, da je na koncu vsakega trpljenja neka svetloba. Upati in zdržati je treba. Tako bo spet preizkusila samo sebe, saj je nadjno poslana težka bolezen, katero mora premagati. In mi ji želimo te moči, zdravja in novih uspehov pri pisateljevanju.

Gospa Mihaela Zajc jo je čudovito

nagradila z Višnjanskim duhanom in polžkom. Srečanje je popestril prof. Miha Glavan s krajšim razmišljanjem o usodi slovenske knjige. Tako smo počastili tudi dan reformacije. Da je bila galerija ta dan še posebno praznična, je poskrbela prof. Sandi Zalar.

Tako imenitnemu dogodku, kot je srečanje s simpatično pisateljico, smo dodali še poimenovanje galerije. Ideje o tem prepotrebem prostoru in njenem imenu so se porodile Tatjani Lampret, novinarka in naša prijateljica Bogi Pretnar pa je Kresnika pripeljala na Muljavo; zato smo jo tudi izbrali za »botrico«. O kresu smo otvorili galerijo, saj ni pravega ustvarjanja brez daljnih mitičnih korenin in povezave z naravo. Plamenček je ostal v tem prostoru. Čuvajmo ga, čuvajmo našo Kresničko. Torej, Kresnička!

Bogato pozno popoldne se je prevesilo v večer, katerega so zaznamovale dobrote dolenjske kuhinje.

Prijazno slovo in na srečanje z Berto Bojetu prijeten spomin.

TL.

Kulturni koledar

Tokrat malo drugače.

Zatišje po odrih še ne pomeni kulturnega molka, se pa bojimo, da ga bo župan priklical, če nam bo še grozil z rezanjem kulturnega tolarja. Ne počivamo, nabiramo si novih znanj in veščin. Ministrstvo za kulturo nam je omogočilo s »finančno injekcijo« izvedbo kar nekaj seminarjev in delavnic.

Tako se člani posameznih skupin in njihovi vodje marljivo izobražujejo. Pravkar poteka gledališki seminar, ki ga vodi Simona Zorc - Ramovš. S priznanimi slovenskimi glasbeniki bo izvedena delavnica za člane pihalnih orkestrov; na izobraževanje se pripravljajo folkloristi in zborovodje, oživlja likovna ustvarjalnica. Male vokalne skupine imajo prvo medobčinsko revijo že 22. novembra.

Pričakujemo odlične rezultate, vrsto dobrih prireditev v naslednjih mesecih.

In še prijazno povabilo!

V Višnji Gori, Stični in Ivančni Gorici je glasno zanimanje za mažoretno dejavnost. Deklice, ki obiskujete osnovno šolo, za vaše gibko telo ustanovljamo mažoretno skupino. Več informacij boste dobile na ZKO Grosuplje, Adamičeva 16, tel. 764-028.

Ne recite, da ne sodi v kulturni koledar tudi ta vest. O »pozlačeni« sanitarijah ob Letnem gledališču na Jurčičevini je bilo letos izrečenih več besed kot o najboljši prireditvi v zadnjih letih, a graditi se še ni začelo. Čakamo Martina?!

Tatjana Lampret

POZOR!

Vas veseli ples, petje ali igranje na odru?

Pridite v torek, 12.11.1996, ob 19. uri, v Kulturni dom Šentvid pri Stični, kjer se bomo dogovorili o pričetku vaj za posamezne skupine - moški in ženski pevski zbor, folklorne skupine (starost od 14 do 60 let) in dramsko skupino.

Pridružite se nam, mi pa se bomo potrudili, da vam bo v naši družbi prijetno!

PEVSKO DRUŠTVO ŠENTVID

LITERARNI VEČER V KNJIŽNICI GROSUPLJE

80 LET MIHAELE ZAJC - JARC

V sredo, 2. oktobra, smo v knjižnici Grosuplje gostili pesnico, pisateljico, kulturno delavko in animatorko, gospo Mihaelo Zajc-Jarc, ob njeni 80-letnici. Živahna in čila, vedno pripravljena na prijeten, nepriljen in pomirjujoč klepet, se nam je predstavila s svojo prozo in poezijo.

Moderatorica večera je bila gospa Ivanka Černeličeva, ki je do upokojitve delala kot raziskovalka na Inštitutu za slovenski jezik pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, zdaj pa pomaga gospe Zajčevi pri izdaji pesniške zbirke. Slavljenko je predstavila s kratkim življenjepisom in oceno njenih pesmi in proze.

Literarna besedila sta interpretirala gospa Simona Zorc-Ramovš in gospod Pavel Groznik. S prijetno glasbo pa je večer popestril še mladi glasbenik Boštjan Narat s kitaro in man-

dolino. Na razstavnem prostoru v knjižnici je svoje grafike in poslikane svilene rute in šale razstavila Višnjanka Melita Garvas.

Knjižnica in ZKO sta slavljenko obdarila s šopki cvetja, sosede in znanci pa so vedeli povedati še marsikaj lepega in zanimivega o njej. Veseli smo bili, da sta se srečanja z umetnico udeležila tudi predstavnika obeh občin, gospod Jože Miklavčič in gospod Vinko Blatnik, še posebej pa, ker je občina Ivančna Gorica prispevala sredstva za pripravo prijetnega večera in slavlja.

Gospa Zajčeva je s seboj prinesla nekaj svojih knjig in jih razdelila med obiskovalce večera v poročni dvorani Koščakove hiše, kjer se je zbralo blizu petdeset ljubiteljev literature, pridružili pa so se tudi slušatelji Tedna vseživljenjskega učenja.

Prireditve, ki nam ob naglici, v kateri živimo, ponudijo vsaj urico duhovne hrane, so potrebne in dobrodošle.

Marija Samec

NA BREGOVH

Jaz sem voda, vedno ista, zdaj prozorna, zdaj spet kalna, jaz sem voda, ki je čista, če deset preteče kamnov.

Jaz sem vrba, ki se sklanja včasih med vetrov vrtenje, včasih pa samotna, tajna skriva vse brsti brezdanje.

Ne vprašajte, kaj med sloke hodim vrbe, med potoke, na bregovih so pustile znamenja mi čarne vile.

TOLAŽBA ZA LETOŠNJE DEŽEVJE

V zadnjem poletju in jeseni smo obupali nad vremenom kar vsi po vrsti - šolarji, študentje, uslužbenci, vrtičkarji, obdelovalci malih njiv, kaj šele večji posestniki zemlje in kmetje.

Letos je bilo dovolj mokrih in temnih uric, da sem že jeseni privlekla na mizo veliko knjigo starega očeta, kar si privoščim druga leta šele pozimi, v snegu, ko ne moreš iz hiše.

Naj izdam bralcem Klasja naslov te stare progaste trgovske knjige, ki ji je nekdanji ded Mihael Omahen starejši skrbno prilepil nalepko z naslovom: Opis mojih zemljišč in življenja. Spodaj je pripisano: To knjigo dobro hranite in berite!

Domislila sem se, da bi kar v to knjigo pogledala, kako je bilo kaj z vremenom in raznimi ujami tam v prvi polovici našega stoletja in če je

letošnje vreme sploh še normalno. Našla sem opis podobnega vremena za leto 1937. Takole se glasi.

«Tri mesece, maj, junij, julij, je padal večinoma dež, vse seno se nam je spridilo, da smo večino črno spravili, tudi za časa zoritve pšenice je bil vedno dež. V Višnji Gori sta pod Lazarjem 10. julija dovršila Alojz Turk in pisar Groznik novo kopališče s pojedino. Otvoritev bo 11. julija; ker je vedno dež in hladno, bo slabo s kopanjem. Dobila sta 7 vagonov cementa in 60.000 DIN ob banovine. Celo poletje ni bilo deset lepih sončnih dni, skoraj vsak dan hladno, oblačno, deževno vreme. Pšenica sila počasno zori, po celi okolici je zelo redka, slabo, zelenkasto klasje, da se malo nažanje. Letina slabo kaže. Po vsej Sloveniji so grozne nesreče po toči in viharjih. Otave do 30. avgusta ni mogoče kositi, ker dežuje vsak dan.

Časopisi poročajo o strašnih nalivih in toči, ki je uničila 1/3 Slovenije. Koscev za otavo ni mogoče dobiti, vsak sam sebi hiti kositi in pospravljati pridelke, kadar dež le kaj prestane. Krompir pa je še kar dober. 11. septembra je nastalo zopet mrzlo deževje, slabo je tudi za ajdo, ker je polegla, slabo za koruzo, le pesa je debela, fižola je veliko, a ne more dozoreti. To leto bo zapisano za zelo nesrečno, ker ne bo kaj dati v mlin. Do 6. oktobra še vedno dežuje, v drugi polovici oktobra je zelo hladno. Koncem leta 1937 je mrzlo, a malo snega. Po božiču tudi močno mrzlo, tako še v letu 1938 do srede januarja, v drugi polovici čez dan sonce, snega malo. Tudi februarja malo snega, podnevi sonce, blatne ceste. Še v marcu lepo vreme, da smo vrtove v suhem obdelali in obsejali.»

Mihaela Zajc

V spomin gospodu Trstenjaku

So spomini v življenju, ki so vezani na človeka z nepozabnim vtisom. V zavesti nam ostaja srečanje z gospodom Antonom Trstenjakom, nedavno umrlim teologom, psihologom, sociologom ... Pisec številnih knjig in razumnik svetovnega slovesa je dal svoj prispevek tudi našemu Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

Pred dobrim letom smo se srečali z njim na šestindvajsetem Taboru, kjer je na hudomušen način nagovoril javnost, rekoč da je za Slovence pesem bila in bo neka prikrita sila, ki bo dajala slovenstvu moč in pogum. Kljub častitljivim letom in pooperativnemu času spoštovani profesor niti za trenutek ni pomislil, da se ne bi odzval povabilu šentvidskih pevcev. Bistri um je takoj imel oblikovano misel, ki bo najbolj zadela bistvo ljubiteljskega petja. «Kjerkoli in kadarkoli se najdeta dva Slovenca, se jima že razžarijo lica ob pesmi štiriglasnega petja.» Avditorij je to zgodbo sprejel in pozdravil z bučnim aplavzom. Tudi v sproščenem pogovoru je gospod Trstenjak pokazal vso svojo širino, bogat razum in preprostost, s katero se je znal tako neposredno približati vsakemu sogovorniku.

Druženje z množico v Šentvidu je bilo eden zadnjih javnih nastopov gospoda Trstenjaka. Vsi tisti, ki smo imeli čast osebno spoznati našega gosta, smo bogatejši za dragocena spoznanja, vsem pevcem pa je bilo srečanje gotovo tudi spodbuda k še zavzetejšemu delu.

Zgodovino šentviškega Tabora je obogatil tudi prof. dr. Trstenjak. Hvala mu.

Jernej Lampret, predsednik upravnega odbora Tabora

LJUBEZEN DVEH CISTERCIJANSKIH OKROŽIJ NA TEMELJIH
STARODAVNE KULTURE

O GOSPE IN GOSPODU PATZELT

Na severu Bavarske stoji cistercijski samostan Ebrach, iz katerega je posredno, preko Reina, izšel tudi naš znameniti samostan v Stični. Na žalost tam živečih ljudi so prelep samostan preuredili v zapor za mladoletnike. Zato se je tamkajšnji direktor realne gimnazije, gospod Patzelt, pred nekaj leti, ob 850. obletnici Ebracha, odločil, da pripravi razstavo, na kateri bo predstavil vse cistercijske samostane. Pot ga je pripeljala tudi v Stično. Tu ga je prvi sprejel pater Simon Ašič in navdušenju nad nami ni konca še danes.

Usoda pa je hotela, da se je gospod Patzelt spričo svoje hude bolezni zaobljubil, da bosta z ženo stiškem samostanu pomagala. Res sta skrbela, da se je samostan tudi v najtežjih časih obnavljal. Njuna pomoč poteka na več ravneh, od zbiranja denarja do izdelave prekrasnih maket stiškega samostana, ki si jih lahko ogledamo v posebni sobi slovenskega verskega muzeja v Stični ... Pri sebi, v Nemčiji, sta gostila že nekaj domačinov, urejeno imata opatovo sobo... Danes se po njuni zaslugi k nam valijo trume romarjev. Prav tako jim mi vračamo naše obiske in sodelovanje je preraslo že v pravo prijateljstvo, ljubezen. Nad tem, da bi se ti dve cistercijski okrožji pobratili, je navdušen tudi župan kraja Hirschaid, kjer družina Patzelt sedaj stanuje... Posebno povezanost s Hirschaidom so začutili

letošnje poletje tudi člani Stiškega kvarteta, ki so jih Bavarci povabili medse. Tam so jih namreč prijazno sprejeli v mestni hiši, kjer so nemškemu občinstvu lahko predstavili svoji dve lanskii kaseti: Z veselimi srcem voščim in Božične pesmi, Lorena Mihelač pa je navdušila s svojim klavirskim koncertom. Ko so Stičani zaključili svoj prvi večer, so ga morali ponoviti še v Erlangenu, Nürnbergu in Ingolstadt, predvsem na povabilo slovenskih kulturnih društev. Še posebej lepo so jih sprejeli

v Kulturnem društvu Miško Kranjec v Erlangenu.

Gospa in gospod Patzelt sta bila, po tem našem obisku v Hirshaidu, sedaj zopet tu, na aktivnem obisku seveda, kot znata samo onadva.

Kamenčki v mozaiku ljubezni na temeljih starodavne kulture se tako na zanimiv, prelep način kar naprej kopičijo in le gospe in gospodu Patzelt se lahko zahvalimo, da je tako.

Ksenija Medved

Gospod in gospa Patzelt

Darovi jeseni na Jurčičevini

Jesen nam podarja darove in razstavlja svojo lepoto po brajdah, poljih in gozdovih.

In kdo bi znal to lepoto bolje ujeti kot prav slikarji? Tako so nastala imenitna tihožitja, ki so od 28. septembra razstavljena v galeriji na Jurčičevini. Ustvarjalci letih so naši stari prijatelji: Štefan Horvat, Tone Drab, Slavko Cencelj, Mimi Tratar, Simona Potokar, Lojze Adamlje in Sandi Zalar, ki je razstavo tudi postavila.

Bilo je prijazno popoldne, kakršnih si še želimo. Zbrana družina je uživala ob lepotah na slikarskih platnih, prepričljivem polharju Trpku, ki ga Ciril Jurčič tako imenitno predstavi, ob toplem nagovoru Lojzeta Adamljeta.

Poseben čar so razstavi dodali pravi darovi jeseni, saj je bil vsak kotic razstavica zase - košara dišečih jabolk in hrusk, vabljivega grozdja pa pehar orehov, košek

korenja, repe, pese, zelja, solate, kolerabe, vse tako domiselno postavljeno.

Bolezen je preprečila dr. Borisu Kuharju, da bi predstavil nekaj dobrot iz ajde. No, poskusili smo jih vseeno. Kako so teknilo ajdovi štruklji, ki jih je pripravila Sandina tašča, gospa Zalarjeva iz Predstrug, in tudi njen pisan kruh je bil nadvse lep in dober.

Na koncu smo se posladkali s čudovito ajdovo torto, katere mojstrica je bila Uroševa prijateljica Urša. Dobro smo nahranili svoje duše in telo.

V prijetni galeriji, kjer si razstavo ogledujejo obiskovalci Jurčičeve domačije, si ljubitelji slikarskih platen sliko lahko tudi kupijo, saj so tokrat cene res ugodne. Razstava prejema prijazne pohvale, organizatorji in slikarji pa že načrtujejo novo postavitev.

Tatjana Lampret

Sadovi matere narave in umetniškega navdiha

"Oče Trpek, ali res verjamete, da hudič polhe spat goni?"

Foto: Borut Lampret

V spomin patru Ašiču

Petindvajsetega avgusta so minila štiri leta, odkar je prenehalo biti srce enega najbolj znanih in iskanih slovenskih zeliščarjev, patra Simona Ašiča iz Stične. Vse do svoje smrti je rad pomagal ljudem, ki so se zatekli k njemu po različne nasvete, kako bi se ubranili ali lajšali tegobe svoje bolezni. Začetki njegovega spoznavanja in nabiranja zdravilnih rož so segali v mladostna leta, ko je kot pastirček hodil po kozjanskih dobravah. Svoj prvi herbarij si je naredil, ko je hodil v prvo gimnazijo, v njem pa je bilo okrog 70 različnih zdravilnih rož. Resno pa se je začel ukvarjati z zeliščarstvom med okupacijo leta 1941 - 42, ko so bili v stiškem samostanu duhovniki begunci z Gorenjske in Štajarske, ki so jih Nemci preganjali. To so bili starejši gospodje, stari med 70 in 80 let, ki so bili bolehní. Ljubljana je bila takrat pod blokado, zdravil pa niso mogli dobiti, zato so se morali zatekati k zeliščem. V začetku je p. Ašič upošteval navodila iz Künzlejeve zeliščne knjige, pomagal pa mu je tudi dekan Možetič. Vedno bolj je spoznaval zeliščne rože in tako dobival veselje in zaupanje. Začel je delati sis-

tematične zapiske, v katerih je opisal, katera roža zdravi kakšno bolezen. Te zapiske je širil in leta 1984 izdal prvo knjigo Pomoč iz domače lekarne I, ki je izšla v 120.000 izvodih. Postala je uspešnica. Njegova druga knjiga Pomoč iz domače lekarne II je izšla v 60.000 izvodih, tretja - Priročnik za nabiranje zdravilnih rastlin, pa je dosegla naklado 40.000 izvodov. Zelo si je želel, da bi dokončal svojo četrto knjigo, vendar se mu ta želja ni izpolnila. Hotel je, da bi bilo vse, kar je napisal, dopolnjeno in zbrano v eni knjigi, zato mu je pri tem delu že za časa njegovega življenja pomagal urejati zapiske mag. Jože Kukman.

Pater Ašič se je ukvarjal tudi z glino. Knjigi Raymonda Dextreita Glina zdravi je napisal kratek uvod. Danes si lahko obiskovalci samostana v vzhodnem traktu ogledajo njegovo spominsko sobo.

Pater Ašič sedaj počiva na skromnem meniškem pokopališču. Toda zdi se, da ni nikamor odšel, saj s svojimi čaji še vedno pomaga drugim. To pa si je tudi sam iskreno želel.

P.B.

Dragi starši!

V oktobru bomo začeli z izvajanjem ur pravljic v Knjižnici Grosuplje. V prejšnjem sklopu smo se pri teh urah srečevali na temo meseca, ki se je navezovala na letni čas, značilnosti meseca... sedaj pa začnemo s PRAVLJICAMI, KI SO OTROKOM V POMOČ.

Te pravljice bo pripovedovala pravljíčarka Ksenija v pravljíčni sobi vsako prvo in tretjo sredo v mesecu ob 18. uri, primerne pa so za otroke od 5. do 9. leta. (Urice za najmlajše, od 2. do 4. leta, žal tudi letos še ne bodo mogle zaživeti, upamo pa, da bomo v prihodnje le našli potrebne "spodbude". Zato še vedno vabimo starše z otroki v pravljíčno sobo, kjer so pripravljeni seti igralnih knjig prav za najmlajše.)

Ure pravljíc bodo potekale tako, da bo "terapevtska" pravljica na začetku, sledile pa ji bodo še druge. Namenjene pa bodo naslednjim težavám:

OKTOBER: otrok noče v posteljo

NOVEMBER: otrok ima grde sanje

DECEMBER: otrok preklinja

JANUAR: otrok noče jesti

FEBRUAR: otrok se prepira

MAREC: otrok naj postane dober partner, prijatelj

APRIL: otrok naj varuje okolje

MAJ: o napadalnosti

Na "pravljíčen način" bodo težave vaših otrok mogoče dobile manjše razsežnosti, če nič drugega pa bo otrok sodeloval pri prijetnem doživetju - poslušanju pravljíce. Zato, starši, nikar ne pošiljajte na naša srečanja samo otrok s težavami. Dobrodošli so vsi naši mali!

Pravljíčni pozdrav!

ADRIATIC, zavarovalna družba, d.d.
pooblašćena agencija KODAS

razpisuje delovna mesta svetovalcev za osebna zavarovanja za področje obćin Grosuplje, Ivanćna Gorica in Videm Dobrepolje:

1. vodja osebnih zavarovanj - 1 delavec
2. svetovalec za osebna zavarovanja - specialist - 3 delavci
3. svetovalec za premoženjska zavarovanja - 3 delavci

Kandidati morajo imeti ustrezno izobrazbo, najmanj V. stopnje, pričakujemo poznavanje zavarovalništva, zaželen je lastni prevoz. Kandidati bodo opravili uvodno izobraževanje in bodo po uspešno opravljenem poskusnem delu sprejeti v redno delovno razmerje. Posebej vabljeni že uveljavljeni delavci v zavarovalništvu z lastnim skadencarjem strank.

Prijave z dokazili in kratkim življenjepisom pošljíte do 22. novembra 1996 na naslov ADRIATIC, agencija KODAS, Taborska 6, Grosuplje.

PARLAMENT JE ZASEDAL V OSNOVNI ŠOLI STIČNA

"Imaš pravico do dovolj visokega, življenjskega standarda". To pomeni, da je odgovornost staršev, poskrbeti, da imaš hrano, obleko in stanovanje. Če ti starši tega ne morejo nuditi, mora za to poskrbeti država."

"Imaš pravico do šolanja. Osnovna šola mora biti brezplačna; v osnovno šolo moraš hoditi. Omogočeno ti mora biti tudi nadaljnje šolanje. Namen tvojega šolanja je popoln razvoj tvoje osebnosti, nadarjenosti in duševnih ter fizičnih sposobnosti. Šolanje naj bi te tudi pripravilo na odgovorno in mirno življenje v svobodni družbi; naučil naj bi se tudi razumeti pravice drugih ljudi in spoštovati okolje."

"Imaš pravico do nedotakljivosti lastnega telesa, kar pomeni, da te ne sme nihče duševno, telesno ali spolno zlorabljati. S tvojim telesom nihče ne sme početi, česar ti nečeš, npr. dotikati se te, te fotografirati ali te siliti, da govoriš stvari, ki jih nečeš."

(Iz konvencije o otrokovih pravicah)

V tednu otroka je na OŠ Stična zasedal šolski parlament, na katerem so se zbrali učenci in učenci - predstavniki 52 oddelkov centralne in podružničnih šol.

V uvodni predstavi je bilo delo parlamenta osredotočeno na varnost otrok, predstavitev centralne in podružničnih šol ter na prikaz Konvencije o otrokovih pravicah, ki jo naši mladi parlamentarci prešli z namenom, da se bodo o njej pogovorili v oddelčni skupnosti.

Osrednji del parlamentarne razprave je bil namenjen izražanju sugestij, predlogov in pripomb o poteku pouka in delovanju šole. Pripombe, vprašanja in predlogi so se nanašali predvsem na prostorsko stisko, prezasedenost telovadnice,

Tako je zasedal naš šolski parlament

Foto: J. Glavič

na željo po telovadnici na podružničnih šolah, na željo po enozimskem pouku, po več možnostih prevoza v šolo in domov, na lepšo urejenost šole in okolice, popolno preprečevanje kajenja v okolici šole, daljši odmor za šolsko malico ter željo po šolskem radiu.

Večina želja in predlogov se bo lahko uresničila le s povečanjem šolskega prostora; nekatere pobude pa bomo poskušali čimprej realizirati.

Parlament je izbral dva predstavnika, ki bosta OŠ Stična lahko zastopala na otroškem državnem parlamentu, ki bo zasedal v mesecu decembru v prostorih državnega zbora. Tema, ki jo bodo letošnje leto obravnavali, je povezana s človekovimi in otrokovimi pravicami in nosi naslov "IMAM PRAVICO - IMAM PRAVICO".

Anka Žvab, OŠ Stična

Šentviški četrtošolci na Debelem Rtiču

Šentviški učenci in učitelji že vrsto let zahajamo v poletno šolo v naravi na Debeli Rtič. Vedno smo bili tam radi, letos pa še posebej, saj so tik ob obali zgradili krasen bazen s čisto morsko vodo, ki je za otroke prava atrakcija (med drugim je sredi bazena otoček s palmo, nato mostiček, pod katerim je predor, obstaja tudi fontana itd.). Nova pridobitev je v veliki meri razbremenila plažo, ki je bila včasih »prenaseljena«, popoldne pa je bilo morje ob njej razmeroma umazano. Bazen je sedaj odlično dopolnilo zanj.

Letos smo »šolovali« zadnji teden avgusta. Po Sloveniji je takrat v glavnem padal dež, pri nas pa ni bilo tako. Imeli smo razmeroma lepo vreme, tako da ni bilo dne, da se nebi kopali. Pa tudi če se kak dan ne bi, nam ne bi bilo dolgčas. V programu imamo namreč toliko stvari, ki jih je moč opravljati tudi ob malo slabšem vremenu, da jih le stežka realiziramo. Tako npr. obiščemo mejni prehod Lazaret, kjer od policistov in carinikov veliko izvedemo o prehajanju ljudi in blaga čez mejo, nato botanični vrt na Debelem Rtiču in se popeljemo tudi z barko do Pirana. Tam si ogledamo staro mesto in njegove znamenitosti, morske živali v akvariju ter cerkev nad mestom, od koder je lep razgled na skoraj celotno slovensko Primorje. Od tod se običajno vidita tudi Italija in Hrvaška. Če je čas, si ogledamo še Pomorski muzej.

Zelo aktivni smo tudi pri športu. Poleg tega da veliko plavamo imamo tudi tekme z drugimi šolami, npr. nogometne, tekme v vlečenju vrvi itd., ter interne tekme v nogometu, odbojki, krosu, v orientaciji v naravi in namiznem tenisu. Poleg tega imamo družabne in šaljive večere za učence. Organizirali smo spoznavni večer, ko se je vsaka soba (učenci so spali v štirih sobah) predstavila s svojimi točkami, večer šaljivih iger, tekmovalne za miss in mistra Debelega Rtiča, dvakrat pa smo šli na večerni ples, ki ga pripravlja pedagoški vodja na Debelem Rtiču za učence vseh šol, ki so takrat tam. Bili smo tudi na koncertu Vilija Resnika ter imeli zaključni večer s

podelitvijo nagrad in priznanj. To pa še ni vse. Učenci so bili zelo aktivni tudi pri pouku. Veliko so se naučili o Primorju, o primorskih živalih in rastlinah, skupaj smo prepevali pesmi o morju, se učili pisati razglednice in pisma, veliko smo risali itd. Na koncu so učenci usvojeno znanje uporabili v kvizu »Primorje«. Stvari je bilo toliko, da o vseh niti ne bom pisal. Program je bil res zapolnjen, a takšen, da je bil otrokom v veselje in hkrati v korist.

Učenci nam učiteljem niso delali posebnih preglavic, zato tudi mi njim ne. Kot vsako leto je bilo tudi letos za učitelje naporno, a na koncu vedno ostane lep občutek, da smo dobro delali, saj so učenci pouku navkljub zadovoljni, to pa je največ, kar lahko dosežeš. Meni osebno je bilo še posebej lepo zvečer, ko smo se odpravljali spat, pa smo za slovo od lepega dneva prebrali kakšno pravljico.

Čeprav zelo zaposlen, si je naš ravnatelj in župan Jernej tudi letos utrgal nekaj časa in nas obiskal. Zvečer je ob sebi zbral učence sobe, v kateri je prespal, in jim z občutkom pravega pravljicarja prebral nekaj pravljic. Prav lepo ga je bilo poslušati.

V šoli v naravi pa mi je všeč še nekaj. Kot vsako leto, odkar hodim s šentviško šolo na Debeli Rtič smo se tudi letos dobili skupaj sami ustvarjalni in prijetni

V šoli v naravi je res veselo!

Simon Bregar

VEDNO BOLJŠI...

17.10.1996 je bilo v Kopru državno ekipno prvenstvo v atletiki za osnovnošolske ekipe. Na tekmovalne se je uvrstila tudi ekipa OŠ Stična, in sicer na osnovi rezultatov z desetih področnih tekmovanj, kjer je skupno tekmovalo kar 132 šol.

Na tekmovalnem našem področju smo zasedli 2. mesto in dovolj točk za finale.

V finalu nastopa 12 najboljših šol, mi pa smo štartali z 11. rezultatom.

Naši tekmovalci so se v slabem vremenu odlično odrezali in na koncu osvojili 9. mesto, kar je do sedaj najboljša uvrstitev. Lanski rezultat, ko smo osvojili 10. mesto, smo izboljšali za 600 točk.

Ekipo so sestavljali: Ivo Pevec, Sandi Duša, Jože Petek, Pavel Markovič, Leon Oven, Lojze Grčman, Primož Jakoš, Tomaž Rogelj, Matic Erčulj, Miha Zupančič, Metod Petan, Gedor Gorenčič, Gašper Miklič, Matej Lekan in Janko Puhek.

Ekipo je vodil Marjan Potokar.

Sicer pa smo v tem šolskem letu izvedli še nekaj drugih tekmovanj. Tako smo bili v malem nogometu občinski in nato medobčinski prvaki. Ekipno 1. mesto pa smo osvojili tudi na medobčinskem jesenskem krosu.

Marjan Potokar,
prof. športne vzgoje
OŠ Stična

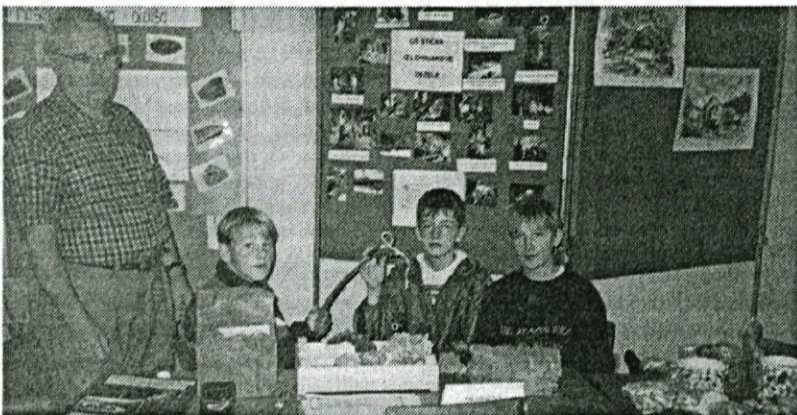
NOVO PRIZNANJE MLADIM GEOLOGOM

Člani geološkega krožka OŠ Stična so tudi letos sodelovali v raziskovalnem programu iz geologije in svoje delo predstavili na 4. srečanju mladih geologov od 3. do 5. oktobra v Ajdovščini. Letošnje raziskovalno delo je nosilo naslov Kamen domačega kraja. Naš krožek si je za preučevanje izbral najmlajšo kamnino v naših krajih z imenom lehnjak. Ljudje jo bolj poznajo pod imenom lahkovec ali lahki kamen, v mednarodnem izrazoslovju pa ima ime travertin. Kamnina nastaja tam, kjer je voda bogata z raztopljenim apnencem. Najbolj znana nahajališča so Izir pri Stični, Kosca pri Višnji Gori, Laškovec pri Muljavi in zgorn-

ji tok reke Krke. Tam ta kamnina dela slikovite lehnjakove pregrade in jezove. Lehnjak je bil do pred nekaj desetletji zelo iskan gradbeni material, zato ga najdemo v zidovju številnih zgradb. Ljudem je bil všeč, ker se zelo dobro obdeluje in zaradi dobrih izolacijskih lastnosti.

Naši krožkarji so se s pomočjo mentorja kamna lotili z geološkega, zgodovinskega, gospodarskega in jezikovnega stališča. Strokovna komisija je predstavljeni raziskovalni nalogi dodelila zlato priznanje.

Leopold Sever
OŠ Stična

Trije zastopniki geološkega krožka: Franci, Tomaž, Gašper in njihov mentor pri pripravi na predstavitev svojega raziskovalnega dela v Ajdovščini.

IZDANO LOKACIJSKO DOVOLJENJE ZA NOVO ŠOLO V VIŠNJI GORI

Zadnji dnevi septembra so bili za gradnjo šole v Višnji Gori zelo pomembni, lahko bi rekli, da kar odločilni.

Upravna enota Grosuplje je izdala lokacijsko dovoljenje. Žal nekoliko kasni projektanti, vendar imamo trdna zagotovila, da bodo načrti končani v nekaj dneh. Gradbeni odbor je osnutke načrtov pregledal in izrazil svoje pripombe. Na podlagi projektov in lokacijskega dovoljenja bo v kratkem vložena zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja, hkrati pa v Uradnem listu RS tudi objavljen razpis za izbiro izvajalcev gradnje.

Ker je zemljišče, na katerem bo šola stala, močvirno, bo treba zemljo do določene globine odstraniti in nato ponovno nasuti z ustreznim materialom. Za nasipni material smo navezali stike s podjetjem SCT, ki bo delalo predor v Malencah in nam bo material po ugodni ceni dovažalo na gradbišče nove šole.

Čeprav je že oktober, smo gradbeni odbor in delavci županstva Ivančna Gorica prepričani, da bomo z gradnjo začeli še to leto.

Predsednik GO
Dušan Strnad

Iz Višnjana

OB TEDNU OTROKA

V tednu otroka, ki je potekal od sedmega do enajstega oktobra, so v vrtcu Marjetica v Ivančni Gorici vzgojiteljice skupaj s starši otrokom pripravile prijetna presenečenja. Vse dejavnosti so bile zasnovane tako, da so otrokom nudile čim več igre, čustvene sprostitev, ustvarjalnosti in veselega druženja.

V kulturnem domu v Ivančni Gorici so si otroci ogledali glasbeno dramsko igrico Čarobna hišica, ki jo je organiziral vrtec v povezavi s krajevno skupnostjo. Vrtčevi otroci so veselje delili, saj so na predstavo povabili tudi svoje vrstnike iz Zavoda Marka Gerbca. Po končani predstavi pa so si za nagrado za sodelovanje v igrici prislužili kaseto s pesmico. Naslednji dan pa so se z avtobusom odpravili obiskat svoje prijatelje v

Na predstavi.

Otroci in starši ustvarjajo.

vrtec Pika v Šmarje - Sap. Skupaj so si ogledali lutkovno predstavo Zajčkova hišica ter se seznanili s senčnimi

lutkami. Vrstniki v vrtcu Šmarje - Sap so jih pogostili, za spomin na to srečanje pa so jih tudi obdarili. Vsak otrok je namreč dobil v dar majhno senčno lutko. Skupaj pa so tudi nabrali kostanj, ki so jim ga starši v petek, enajstega oktobra, spekli na igrišču vrtca. Tisti petek pa na igrišču niso le pekli kostanja in se z njim sladkali, ampak so tudi ustvarjali. Otroci so skupaj s svojimi starši izdelovali najrazličnejše predmete in glasbene instrumente iz naravnih materialov. Pri tem so se odlično zabavali, že tako dobro vzdusje pa je popestril s svojo glasbo še Jože Zajc. Tako otroci kot starši in vzgojiteljice si želijo še več takšnih dni.

P.B.

Ali ste vedeli, da je 17. oktober Mednarodni dan boja proti revščini? Proglasila ga je mednarodna organizacija UNICEF, ki hoče poudariti vse razsežnosti tega pojma. Revščina je lahko materialna ali duhovna. Katera je hujša, smo se spraševali tudi pri reševanju Mednarodnega knjižnega kviza Otroci za boljši svet v vseh naših knjižnicah. Nagrajencem tega kviza pa smo namenili še

posebej zanimivo doživetje: Srečanje z Dušanko in Gorazdom Kavšek, ki sta kar nekaj mesecev preživela v misijonu med Indijanci v Paragvaju. Verjamemo, da bosta svoja zanimiva doživetja predstavila še kje drugje kot v knjižnici in prav je tako, objavili pa bomo tudi zapisane vtise Gorazda Kavška. Prijetno branje vam želim, tako kot je bilo prijetno meni. (KM)

UTRINKI IZ PARAGVAJA

KO SI TAM

Bil je topele večer, ki se je prevesil v vročo noč. Kot vsak večer je tudi tokrat ob devetih, ko so izključili generator, zavladovala tema in tišina. To so bili čarobni večeri, ko smo z navdušenjem opazovali zvezde južnega neba in poslušali zvok divjine okrog nas. Prav počasi smo se spravili v posteljo pod "mosquitero", kot smo ji rekli, in nekaj časa še zadrževali dih in poslušali, če ni kakšna žival - predvsem kača - našla poti v našo sobo. Nato so prišli trenutki, ko ti misli prosto plavajo po možganih in ko razmišljaš o preteklem dnevu, o ljudeh, ki so prišli v ambulanto, in o domu. Misli ti odplavajo daleč proč in že spiš...

Nenadoma je sredi noči nekaj zmotilo moj spanec tam nekje v Chaku, na južni polobli. "Kje sem, kaj je?" je preletelo moje misli. Naslednji hip zaslišim nebo parajoče krike, zdelo se je kot pesem, žalostna pesem. Z roko sem otipal baterijo, v poltemi poiskal vrata in stopil na plan. Bila je Pancracijeva mama, katere otrok je bil v naši oskrbi zaradi hude podhranjenosti. Ko nekoga "hospitaliziraš", z njim "hospitaliziraš" tudi celo družino. Takoj sem vedel; Pancracio je umrl. Nemudoma sem se odpravil proti sobi, kjer je ležal Pancracio. Kako majhen in neboljšen se mi je zdel v tisti noči. Zbrali so se še

ostali: Petra, Klemen, Jernej in Dušanka. Samo nemo smo se spogledali in zadnjikrat preverili življenjske funkcije. Nič. To je bila naša prva smrt, katero smo vsi težko sprejeli. Že teden prej so nam misijonske sestre govorile, da ne bo preživel. Ampak mi smo upali, ga hranili po sondi, nastavili kanal, vsako uro preverjali stanje... Toda življenje je šlo svojo pot, včasih neprijazno, vendar poučno. Novo spoznanje o življenju. Počasi smo se razšli in počasi sem stopal proti svoji sobi. Zopet sem se ulegel v posteljo in čutil sem življenje, sebe. Prav tu, v tej sobi brez televizorja, brez radia, celo brez elektrike. Tako je vsak dan kak nov dogodek zaznamoval naše življenje. Bilo jih je nešteto: preveč, da bi opisal vse.

INTERMEZZO

Vse skupaj se je začelo jeseni leta 1994, ko smo se zbrali na izbirnem predmetu iz tropske medicine. Nekako smo ugotovili, najprej vsak pri sebi, nato kot skupina, da bi radi nekam šli, nekam, kjer je svet drugačen, kjer bi spoznali nove ljudi in jim po svojih močeh pomagali: da bi šli v Južno Ameriko, če pa to ne bo mogoče, pa v Afriko. Nato je nastopilo nekakšno zatišje. Vsak je bolj ali manj opravljal svoje stvari, le tu in tam smo se dobivali ob pijači in pomalem fantazirali, kako in kdaj bomo šli. Nihče ni bil pretirano zaskr-

bljen, tudi ta "šli nekam" je bil nekoliko nepredstavljen. Nato so se dogodki začeli vrstiti z veliko naglico. Sprožilo jih je pismo sestre Tadeje iz misijona v Paragvaju. Tako smo si odgovorili na dve glavni vprašanji: V Paragvaj, 1.2. 1996. Le "kako" je še ostal. Nikoli si ne bi mislil, koliko stvari je treba narediti, koliko denarja zbrati, stvari, ki jih nihče izmed nas ni še nikoli počel...

ZAČETEK

Sedimo v restavraciji na letališču na Dunaju; moji štirje prijatelji in sopotniki in jaz. Na obrazih imamo nasmehe, malo nas razjeda strah, a vseeno polni pričakovanja čakamo letalo, ki nas bo poneslo iz mrzle Evrope (-12C) na vročo južno poloblo, v Paragvaj, v neznano. Trideset ur kasneje iz letala prvič zagledamo deželo, ki je naš cilj.

Ko stopimo iz letala, nas preplavi vročina in strah nas je. "Nas bo sestra Tadeja sploh čakala? Je dobila naše zadnje pismo?"

Da, sestra Tadeja nas je čakala in nas brezmejno razveselila. To pa je bil še le začetek njene velikodušnosti in dobrosrčnosti, ki smo ji bili kasneje priča vsak dan in zaradi katere smo na koncu tako težko odšli.

Poleg naše dobrotnice pa nas je čakal še direktor bolnice, v katero so nas odpeljali.

NASVETI IZ KNJIGOŽERSKEGA BRLOGA MEDVED K....A

Po izrecnem naročilu glavnega urednika začenjam v tej številki Klasja z novo rubriko, v kateri naj bi kramljala o knjigah: pravljicah, ugankah, poučnih knjigah za otroke... o branju in bralcih...in še o čem. Predvsem pa naj bi bilo kramljanje namenjeno predšolskim in osnovnošolskim otrokom in njihovim staršem, seveda. V razmislek vsem bralcem Klasja pa za krst rubrike objavljam:

DESET PRAVIC BRALCEV:

1. da ne beremo	6. da "bovariziramo"
2. da preskakujemo strani	7. da beremo kjerkoli
3. da knjige ne končamo	8. da listamo po knjigah
4. da ponovno beremo	9. da beremo na glas
5. da beremo karkoli	10. da o prebranem molčimo

Upam, da sem vas za začetek razveselila in, saj res, vprašanja o knjigah in branju so dovoljena, pošljite jih na naslov uredništva.

CICIBAN PLANINEC V VRTCU ŠENTVID

Letos so v vrtcu Čebelica v Šentvidu pri Stični obogatili program z dejavnostjo, ki smo se je razveselili otroci in starši. Poimenovali so jo Ciciban planinec. Z dobro voljo vzgojiteljice Urške Lavrih, ki je vodja te dejavnosti, in s pomočjo planinskega društva Šentvid smo v soboto, 12. oktobra, odšli na prvi izlet na Gradišče. Okrog 10. ure dopoldne se nas je zbralo kar lepo število - 21 otrok in njihovi starši. Tu sta nas že čakala planinski vodič Maks Jerin in vzgojiteljica Urška. Malim planincem sta razdelila rutke in planinske izkaznice, katerih so bili otroci še posebej veseli. Vodič Maks nas je seznanil s tem, kakšna je primerna obleka in obutev za hojo in na kaj moramo biti pozorni med potjo, da se ne izgubimo.

Pot je potekala po cesti do prvih travnikov, od tod pa po gozdu. Pred vzponom v hrib smo se še zadnjič ustavili, da se napijemo, pomalicamo in posladkamo z bonboni, ki nam jih je razdelila Urška. Pridružila se nam

je tudi vzgojiteljica Milena. Najtežji del poti smo kmalu prehodili in že smo bili na cilju. Otroci niso bili prav nič utrujeni, saj so se zapodili naravnost na otroško igrišče.

Planinci so nam spekli kostanj, vodič Maks pa je otrokom razložil še ostale stvari in jim pokazal planinsko opremo za v gore. Otroci so ga z zanimanjem poslušali. V planinske izkaznice so dobili štampiljke, ki so jih z navdušenjem pokazali staršem.

Skupaj smo celo popoldne na igrišču igrali zabavne igrice, tako da je bil to poleg izleta tudi družabni in spoznavni popoldan.

Dobre volje in polni lepih vtisov smo se pozno popoldne odpravili domov. Za lep dan in nove izkušnje se vsi starši zahvaljujemo planinskemu društvu Šentvid in vrtcu Čebelica in upamo, da se kmalu srečamo na naslednjem izletu.

Zlata Clemente

Začetek nogometne sezone 1996/ 97

Člani upravnega odbora nogometnega kluba Ivančna Gorica smo po uspehih v minuli sezoni startali v novo zelo optimistično. Začetek sezone je po trdem delu v pripravljalnem obdobju pokazal, da povsem upravičeno.

Najprej smo temeljito prenovili in okrepili člansko ekipo. V Ivančno Gorico je prišel znani trener Vlado Klinčarovski. Čeprav so se ga igralci zaradi njegovega slovesa, da je izredno zahteven in strog trener, pred njegovim prihodom bali, pa so po težkem obdobju kondicijskih treningov tisti, ki so vzdržali in ostali v klubu, spremenili mnenje. Na srečo smo precej naših igralcev pred tem posodili drugim klubom po Sloveniji, tako da smo jih za novo sezono samo ponovno zbrali. Od prvotne članske ekipe so tako ostali: Darko Jurčič, Sebastijan Korpar, Fadil Lugiqi, Ilija Barukčič, Niko Anžlovar, Roman Gačnik, Andrej Grmovšek, Rafael Koren, Edvard Lužar in Cveto Omahen. Vrnili pa so se mladi igralci: Robi Potokar, Uroš Černivec in Frenk Žnidaršič iz ljubljanskega Slovana, Aleš Trontelj iz Tabora Grosuplje, Matej Kovačič iz ljubljanske

janske Svibode, Robert in Jože Gačnik pa iz Apnarja iz Kresnic. Potrebe pa so narekovale tudi nakup dveh novih igralcev. Prišel je zelo izkušen Mohamed Čosič iz ljubljanskega Železničarja, ter "golgeter" Rifet Kalabič iz Črnomlja. Začetek sezone, ki se je začela 24. 8. 1996, je pokazal, da je to zelo dobra in učinkovita ekipa, ki trenutno vodi na lestvici v 2. članski ljubljanski območni ligi. Rezultati in lestvica po 8. kolu:

Ivančna Gorica : Borovnica (4 - 0),
Cerknica (2 - 0), Gaj Kočevje (1 - 1),
Dren Dragomer (3 - 0), C - klub (4 - 2),
Medvode (3 - 2), Dana (1 - 0), Jarše (0 - 0).

Tudi v ostalih starostnih kategorijah so nogometaši Ivančne Gorice dokaj uspešni.

Mlajši dečki so v 1. ljubljanski območni ligi v prvih kolih dosegli sledeče rezultate :

Ivančna Gorica : Ilirija (5 - 0),
Rudar Trbovlje (0 - 2), Tabor

Grosuplje (7 - 1), Ježica (1 - 1), Svoboda Lj. (2 - 0), Litija (2 - 2), Zagorje (3 - 1), Ljubljana (1 - 3). Tekma 6. kola s Slovanom Lj. je preložena.

Starejši dečki tudi igrajo v 1. ljubljanski območni ligi in so do sedaj dosegli take rezultate :

Ivančna Gorica : Kamnik (4 - 0), Slovan Lj. (0 - 1), Bela krajina (2 - 3), Ježica (0 - 1), Svoboda (0 - 4), Kolpa (2 - 2), Rudar Trbovlje (1 - 1), Zagorje (3 - 1).

Kadeti pa igrajo v 2. območni ljubljanski ligi in so dosegli v prvih kolih take rezultate :

Ivančna Gorica : Dana (3 - 5), Medvode (1 - 6), Radomlje (2 - 3), Cerknica (2 - 1), Belinka (13 - 2), Dana (5 - 2), Medvode (2 - 3).

Upravni odbor
N.K. Ivančna Gorica

Ekipa Robija Škorca letošnji prvak

V nedeljo, 6. 10. 1996, se je z zadnjim "deževnim" kolom v Ambrusu končala druga občinska liga v malem nogometu. Ugotavljamo, da je kvalitetna in ji ne pristoji naziv rekreativna, saj v njej nastopajo tudi igralci, ki so ali pa še igrajo v 1. slovenski malonogometni ligi. Če je bil lanski zmagovalac - ekipa Ambrusa za nekatere nekoliko presenetljiv, pa je bil letošnji prvak favorit že na začetku. Vendar se do prvega mesta niso sprehodili, saj so izgubili tri tekme, kar samo potrjuje, da je liga zanimiva in razmeroma izenačena. Omenim naj še, da je v drugem delu lige tekme dobro sodil Andrej Grmovšek.

Rezultati VII. kola in končna lestvica za leto 1996

BIFE ŠKORC - MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	2 : 8
BOMAX-NAAX - BIFE PRI MATJAŽU	preloženo
POKOJNICA - IVANČNA GORICA - MLADI	3 : 0
STUDENEK - DIXI-STIČNA	11 : 4
IVANČNA GORICA-MLADI - BIFE PRI MATJAŽU	0 : 3

KONČNA LESTVICA ZA LETO 1996

1. BIFE ŠKORC	14	11	0	3	33 TOČK	50 : 27 (+23)
2. MIZARSTVO TRUNKELJ	14	10	2	2	32 TOČK	51 : 24 (+27)
3. STUDENEK	14	7	3	4	24 TOČK	48 : 33 (+15)
4. DIXI - STIČNA	14	6	2	6	20 TOČK	49 : 58 (-9)
5. IVANČNA GORICA- MLADI	14	5	1	8	16 TOČK	43 : 38 (+5)
6. BIFE PRI MATJAŽU	13	4	2	7	14 TOČK	36 : 42 (-6)
7. BOMAX-NAAX	12	4	1	7	13 TOČK	27 : 53 (-26)
8. POKOJNICA	13	2	1	10	7 TOČK	15 : 43 (-28)

LESTVICA NAJBOLJŠEGA STRELCA LIGE

1. MESTO	NIKO ANŽLOVAR - STUDENEK	26 ZADETKOV
2. MESTO	JOŽEF JERAJ - DIXI-STIČNA	24 ZADETKOV
3. MESTO	TOMI MIŠMAŠ - MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	18 ZADETKOV

Urednik

ROKOMETAŠI V 2. A DRŽAVNI LIGI

Čeprav naša članska ekipa še ni začela s prvenstvom, se že dva meseca vneto pripravlja. Razlog za to je uspešno tekmovalje v pretekli sezoni. Ekipa je namreč napredovala v višji rang tekmovalja.

S tem smo korak bliže cilju, ki si ga je zadal UO RK SVIŠ, to je napredovanje v 1. B državno ligo.

Članska ekipa se je v prestopnem roku izdatno okrepila. V klub so vstopili štirje mladinski reprezentantje Slovenije iz RD Slovan, in sicer Peter Mohorčič, Matej Breclj, Ivo Drole, ki se vrača v matični klub, in Simon Kogoj. Za to sezono nam je RK Grosuplje posodil Ivana Kastelica. V klubu pa so ostali tudi vsi igralci, ki so v pretekli sezoni tvorili jedro ekipe.

Ekipo, ki je v pripravljalnem obdobju

ju trenirala 5- do 6-krat na teden, vodi v novi sezoni Aleš Praznik, trener mladinske reprezentance Slovenije.

V prvih tekmah, le-te so bile v večini primerov s prvoligaši, se je že videl velik napredek. Zanimivi sta bili tudi pokalni tekmi z Gorenjem, še posebno tista doma, v kateri so fantje tesno, a zaslužno zmagali s 23 : 22. Na povratni tekmi so bili boljši domačini z 32 : 25.

Ligaško tekmovalje se prične 5.10. z lokalnim obračunom s Ponikvami ob 20. uri. Tekme v domači dvorani se bodo vrstile vsako drugo soboto, vse do 14.12, ko se bo jesenski del tekmovalja zaključil. Vabimo vas, da si jih ogledate, saj bodo gotovo atraktivne, zanimive pa bodo tudi gostujoče ekipe iz Sežane, Nove Gorice, Kopra,

Črnomlja, Kranja, Preddevra in od drugod. Liga šteje 12 moštev.

S tekmovaljem pa je pričela kadet-ska ekipa, ki je v prvih dveh nastopih zabeležila zmagi proti Ponikvam doma s 36 : 17 in v gosteh proti Kočevju z 21 : 16.

Naj povem, da so se pričeli treningi tudi za mlajše selekcije. Le-te v Ivančni Gorici trenirajo: Janez Boljka, Milan Strnad in Marjan Potokar. V Višnji Gori bosta za naraščaj skrbela Ivo Drole, študent Fakultete za šport, in Ciril Novak. Razveseljivo pa je, da bo pričela z vadbo tudi skupina osnovnošolcev v Šentvidu, ki jo bo vodil Dušan Rovanešek.

Tako, rokometa si boste lahko ogledali veliko, in to v živo. Če želiš več in si še osnovnošolec, pa se nam pridruži.

Marjan Potokar

ŠPORTNO ŽIVLJENJE POLICISTOV

30.9.1996 smo člani Športnega društva 92 Grosuplje - Policijska postaja Grosuplje v sodelovanju z Uradom načelnika UNZ Ljubljana organizirali prvenstvo delavcev UNZ Ljubljana v streljanju s serijsko zračno puško na strelišču Strelske družine 29. oktober Grosuplje.

Prvenstva se je udeležilo 11 ekip in štirje posamezniki.

V kategoriji žensk je s 176 krogi zmagala Polona SLADIČ iz UKS UNZ Ljubljana, v kategoriji moški je s 169 krogi zmagal Bojan LAMPREHT iz PO Logatec, odlični drugi pa je bil s 162 krogi Andrej Škrajnar iz PP Grosuplje. Ekipno je zmagala ekipa Policijske postaje Ljubljana Center /397 krogov/, druga je bila ekipa OKC UNZ Ljubljana /387 krogov/ in tretja ekipa Policijske postaje Grosuplje /374 krogov/.

Pri organizaciji so nam pomagali : Avtotransporti Kastelec Grosuplje, Avtoservis Prpič Grosuplje, Pizzerija Ovi Grosuplje, Hoby program Grosuplje, Amazonka Grosuplje, Agrograd Šentpavel na Dolenjskem, Pleskarstvo Rovanešek Šentvid pri Stični, Gostilna pri Francu Veliko Mlačvo, Foto Travniki Višnja Gora in Avtovleka Kocjančič Ivančna Gorica.

Še posebej se zahvaljujemo osebjem Penziona Podražaj za odlično postrežbo v zelo lepo urejeni restavraciji.

4.10.1996 smo se udeležili prvenstva delavcev UNZ Ljubljana v malem nogometu, ki ga je na igriščih na Vrhniki organizirala PPP Ljubljana. Turnirja se je udeležilo 18 ekip, ki so bile razdeljene v 6 skupin. Naša ekipa je odigrala 6 tekem. Petkrat smo zmagali, in sicer proti PP Ljubljana Šiška 4:3, proti PP Ljubljana Moste 6:1, proti PP Litija 3:0, proti PP Trbovlje 1:0 in proti PP Ribnica 6:0, ter enkrat igrali neodločeno, in sicer proti PP Ljubljana Vič 1:1. Na presenečenje vseh smo osvojili prvo mesto in dobili velik prehodni pokal in pokal za prvo mesto. Prav tako smo dobili pokal za Fair Play, Robert BRADAČ pa za najboljšega strelca.

9.10.1996 smo člani Športnega društva 92 odigrali prijateljsko nogometno tekmo na igrišču pri novi osnovni šoli s člani Športnega društva PAX in izgubili z 1:2.

Za pomoč pri udeležbi na turnirju na Vrhniki in pri organizaciji tekme v Grosupljem se zahvaljujemo samostojnemu podjetniku Slemenjak - Gostinska oprema Perovo.

11.10.1996 smo se udeležili prvenstva UNZ Ljubljana v balinanju, ki ga je v Sodržičici organiziral PO Logatec in med 9. ekipami osvojili tretje mesto.

Končana tudi občinska teniška liga za leto 1996

Člani T.K. Lea Point so tudi letos na teniških igriščih Jožeta Urbasa iz Vrhpolja organizirali teniško ligo, ki je po kakovosti razdeljena na 2 stopnji. V obeh je tokrat vihtelo loparje 18 igralcev iz naše občine. Pa si pogledjmo končni vrstni red za leto 1996 :

1.liga :	1. Bojan Kuhelj	295 točk
	2. Gregor Jakoš	280 točk
	3. Boštjan Košir	240 točk
	4. Jože Ložar	225 točk
	5. Zvone Omahen	190 točk
	6. Edo Vrenčur	140 točk
	7. Gorazd Kavšek	130 točk
	8. Matevž Bregar	120 točk
	9. Uroš Černivec	70 točk
	10. Damjan Kovač	25 točk
	11. Klemen Bregar	20 točk
	12. Alojz Koleša	0 točk

2. liga :	1. Slavko Kavšek	54 točk
	2. M. Verbovšek	34 točk
	3. Robert Mulh	32 točk
	4. Metod Borštar	16 točk
	5. Dušan Godec	10 točk
	6. Borut Lampret	8 točk

Zvone Omahen in Simon Bregar

POGREBNE STORITVE

oprema in prevoz

JANEZ PERPAR

Zaboršt 16, Šentvid pri Stični
telefon: (061) 785-113, mobil: 0609/647-380

- KRSTE IN ŽARE Z VSO OPREMO
- PREVOZ POKOJNIKOV
- POSTAVITEV ODRA NA DOMU
- STORITVE V ZVEZI Z UPEPELITVIJO
- PREVOZ POGREBA IN POGREBICI
- UREJANJE DOKUMENTACIJE
- HLADILNI POKROV ZA KRSTO

Delovni čas: NON - STOP

Mesec športa - šport za zdravje

Od 13. septembra do 13. oktobra je po Sloveniji potekala akcija »Mesec športa«, pod geslom »Šport in zdravje«. Namen te akcije je vzpodbuditi naše državljane k večji in predvsem redni športni aktivnosti, da bi Slovenci postali športen in zdrav narod. Letošnja Delova raziskava javnega mnenja je pokazala, da se redno ukvarja s športom (to pomeni vsaj 2-3 x tedensko) 21 odstotkov odraslih Slovencev. To še vedno ni hvalevredna številka, a vendar zelo dobra v primerjavi z letom 1992, ko se je po Delovi raziskavi za športno dejavne razglasilo le 12 odstotkov Slovencev. Kot primer lahko navedem, da se v zahodni Evropi in Skandinaviji za športno dejavne razglasa polovica ali celo več prebivalstva.

In kako je pri nas v občini Ivančna Gorica? Raziskave nismo opravili, bi pa najbrž bilo zanimivo, kakšen odstotek odraslih ljudi se redno (se pravi vsaj dva- do trikrat tedensko) ukvarja s športom.

V teh dneh, ko se jesen že preveša v zimo, se mnogi že rekreiramo po telovadnicah, ki jih pri nas pač premoremo (Ivančna Gorica, Šentvid in Višnja Gora). Mnogi pa se rekreirajo tako, da so zgolj z mislimi in lepimi in toplimi telovadnicah. Le-te seveda vabim, da svoje misli čimprej udejanijo in se nam pridružijo. Predvsem to priporočam ženskam, ki so kljub vsemu še vedno nekoliko odrinjene od športa, a so mnogokrat še bolj potrebne gibanja in razvedrila kot mi moški. Res je, da je za organizirano žensko rekreacijo na podeželju še vedno problem strokovni kader in ustrezen prostor, vendar naj vas potolažim, da športni strokovnjaki in zdravniki priporočajo, naj človek jeseni in pozimi čimdlje vztraja pri telesni dejavnosti na prostem. Tako je lahko 20-30-minutni aktivni sprehod ali lahkoten tek (»začinjen« še s kakšno vajo, ki se je spomnite še iz šole) bolj koristen, kot pa telovadba ali aerobika v kaki telovadnici, sploh če je nestrokovno vodena.

Torej odločite se in naredite nekaj zase, a ne s preveliko ihto in pričakovanji. Šport in rekreacija naj vam ne bosta v breme, ampak v zadovoljstvo in veselje.

Zmerno vsem, tudi pri športu!

Simon Bregar

Na medobčinskem prvenstvu odlično

Ekipi Bifeja Škore iz Ivančne Gorice in Mizarstva Trunkelj s Krke sta dosegli dvojno zmago na medobčinskem prvenstvu v malem nogometu, ki je bilo 13. 10. 1996 v Čušperku. Obe ekipi sta igrali odlično, v finalu pa so se »Škorci« revanširali Krki za poraza v občinski ligi in zasluženo zmagali s 4 : 1. Medobčinski prvak je tako postala ekipa Bifeja Škore, drugi so bili igralci Mizarstva Trunkelj s Krke, tretji pa lanske prvaki, ekipa gostilne Krjavelj iz Grosupljega. Četrti so bili igralci Kopolj iz Dobrepolje, peti igralci Račne in šesti igralci Vidma iz Dobrepolje.

Urednik

Ekipa občinskega in medobčinskega prvaka : Bife Škore

Stojijo z leve : Lojze Indof, Robert Gačnik, Jože Čož in Sandi Dejanovič
Čepijo z leve : »mecen« Robi Škorc, Darko Jurčič, Ilija Barukčič in Roman Gačnik.
V ligi so igrali še : Jože Gačnik, Boro Ristevski, Robi Blatnik, Sebastijan Korpar in Sašo Koren

Ekipa občinskega in medobčinskega vice prvaka : Mizarstvo Trunkelj Krka

Stojijo z leve : sponzor Marko Trunkelj, Simon Bregar, Iztok Zrimšek, Iztok Bregar
Čepijo z leve : Dušan Strah, Tomi Mišmaš in Jože Mišmaš.

MLADI KARATEISTI KK IVANČNA GORICA USPEŠNO V NOVO SEZONO

Veliko vas je, ki karateja ne poznate dobro. Če bi vas vprašala, kako treniramo karateisti, bi vas veliko odgovorilo, da se borimo, dokazujemo svojo moč na nasprotnikih, delamo vaje za moč, predvsem za fizično moč. Fizična moč ima pri karateju majhen pomen. Vsak karateist skuša narediti udarec ali blokado čim bolj pravilno, odrezavo, sproščeno, hitro, in vse mišice napne šele na koncu udarca. Tak udarec ali blokada je močan, hiter in uporaben v borbi, poleg tega pa varčuješ s svojo močjo in energijo. Če delamo »na moč«, lahko pride do poškodb sklepov (ramena, komolci, kolena, gležnji) vezi in mišic, ki pa so lahko trajne. V borbah skušamo najti pravi trenutek za izmik, udarec, blokado, tako da prehitimo nasprotnika in ga presenetimo. Paziti moramo na točnost in moč udarca, sicer dobimo kazenske točke. Posamezna borba traja dve minuti, ki pa sta zelo dolgi, saj moramo biti popolnoma skoncentrirani, aktivni in ves čas pripravljeni.

Tekmovanja pa so tista, kjer se pokaže rezultat dela na treningih, znanje in aktivnost. Tako se nam ni treba dokazovati ne na ulici, ne v šoli, ne v disko klubu in ne na samem treningu.

Sezona 1995/96 je bila za karateiste iz KK Iv. Gorica zelo uspešna, kar potrjuje odlično 3. mesto Francija Tomšiča na državnem prvenstvu za dečke in deklice in 2. mesto Gregorja Kastelica na ekipnem mladinskem državnem prvenstvu v Žalču ter še mnogo prvih, drugih in tretjih mest na sankukai karate turnirjih.

Kvalitetni treningi na Letni šoli karateja v Umagu so nam že v začetku sezone 1996/97 prinesli odlične uspehe.

KK Forum iz Ljubljane je letos praznoval 20-letnico svojega obstoja in hkrati 20-letnico obstoja sankukai karateja v Sloveniji. V športni dvorani Krim na Rakovniku je zato potekalo prvo Sankukai državno prvenstvo v športnih borbah in katah.

Organizacija je bila odlična, gledalcev je bilo več kot 300, med njimi okoli 20 častnih gostov. Pri organizaciji prvenstva so pomagali različni sponzorji, ki so popestrili tekmovanje z lepimi nagradami, tako za tekmovalce kot za gledalce. Povabilu se je odzvala tudi televizijska postaja POP TV, ki bo tekmovanje predvajala marca 1997 (zaradi prezasedenosti). Tekmovanja se je udeležilo več kot 200 tekmovalcev, ki smo se pomerili v 13 kategorijah. Tekmovanje se je odvijalo na posebni tekmovalni podlagi, imenovani TATA-MI, ki je za zdaj predpisana le na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Na taki podlagi so se tekmovalci borili prvič in prišlo je do neljubih zvinov gležnjev zaradi oprijemljivosti stopala na podlago. Med poškodovanimi sta bila tudi naša karateista Blanka Markovič in Gregor Kastelic.

Ob 15. uri se je začel finalni del tek-

Sankukai državno prvenstvo 1996. Levo zgoraj: demonstrator Jure, trener Jože Kastelic, demonstrator Zlato. V sredini Janko in Urška. Levo spodaj: Blanka, Vesna Kastelic (prvakinja v katah), Vesna Kralj (prvakinja v borbah), Franci, Tadej Mihelič (prvak v borbah), Simon.

movanja. Vse nastopajoče je najprej pozdravil organizator, gospod predsednik Milan Kučan pa se tekmovanja ni mogel udeležiti zaradi pomembnega obiska in je svoje pozdrave in želje poslal v pismu. Sledile so vzpodbudne besede našega tehničnega mentorja, ustanovitelja sankukai karateja v Sloveniji, Vlada Paradižnika, mojstra črnega pasu 5. DAN, nato slovenska himna in tekmovanje je bilo odprto.

Med posameznimi finalnimi borbami so bile demonstracije atraktivnih tehnik. Demonstrirali so tudi člani KK Iv. Gorica. Trener Jože Kastelic (2. DAN) in demonstrator Zlato Kristan (2.kyu- modri pas) sta pokazala obrambe proti napadu s palico. Demonstrator Jure Medved (2.kyu- modri pas) je z lesenim kijem razbil 7 opek na pleksusu Zlata Kristana.

Kljub velikim prostorskim problemom, ko skoraj en mesec nismo dobili prostora v telovadnici ŠC Iv. Gorica,

smo se dobro pripravili na tekmovanje.

Tekmovanja se je udeležilo 11 mladih borcev in osvojili smo 3 bronaste in 3 zlate medalje. Državna prvakinja v katah za dekleta je postala Vesna Kastelic (3.kyu-zeleni pas). V borbah je v nižji lahki kategoriji fantov na najvišji stopnički stal Tadej Mihelič (4. kyu- oranžni pas) in pri dekletih borbe lahka kategorija sem naslov državne prvakinje osvojila Vesna Kralj (1.kyu-rjav pas). Bronasta odličja pa so osvojili Blanka Markovič (3. kyu) v borbah za dekleta, Franci Tomšič pri starejših dečkih in Simon Čučuk v lahki kategoriji mlajših dečkov. Zaslužene pokale, medalje in nagrade so podelili gospod Vlado Paradižnik, gospa Stanka Darovec (Amarzing company d.o.o), gospod Miha Lavrič in gospod Daniele Bassani. Takoj naslednjo soboto smo bili vsi trije državni prvaki povabljeni v studio radia Zeleni val.

Vesna Kralj

REZULTATI SANKUKAI DRŽAVNEGA PRVENSTVA V LJUBLJANI

ŠPORTNE BORBE:

Dečki do 13 let, do 35 kg

1. mesto - David Tekavec (Domžale)
3. mesto - Simon Čučuk (Iv. Gorica)
1. mesto - Ado Bogaljevič (Forum)
1. mesto - Dejan Vozlič (Forum)
1. mesto - Samo Levačič (Forum)
3. mesto - Franci Tomšič (Iv. Gorica)

Dečki do 13 let, do 40 kg

Dečki do 13 let, do 45 kg

Dečki do 15 let, nad 40 kg

Dekleta do 58 kg

1. mesto - Vesna Kralj (Iv. Gorica)
3. mesto - Blanka Markovič (Iv. Gorica)
1. mesto - Polonca Orel (Forum)

Dekleta nad 58 kg

Moški nižja kateg. do 70 kg

Moški nižja kateg nad 70 kg

Moški srednja kateg. do 70 kg

Moški srednja kateg. nad 70 kg

Moški višja kateg. do 70 kg

Moški višja kateg. nad 70 kg

1. mesto - Tadej Mihelič (Iv. Gorica)
1. mesto - Denis Balanča (Trebneje)
1. mesto - Janez Jakovac (Alter-Kočevje)
1. mesto - Miha Resman (Alter-Kočevje)
1. mesto - Aljaž Štemberger (Alter-Kočevje)
1. mesto - Dare Kotar (Domžale)

Dekleta kate - absolutno

1. mesto - Vesna Kastelic (Iv. Gorica)

Stičani odlično začeli šolska športna tekmovanja

Začelo se je novo šolsko leto in z njim seveda tudi tekmovanja. Kot ponavadi smo najprej izvedli medobčinski jesenski kros, ki je bil v Stični. Organizatorji so tam že zelo izkušeni, tako da je tekmovanje potekalo hitro in brez omembe vrednih zapletov. Kot ponavadi so tudi tokrat slavili ekipno zmago učenci Stične.

Nekaj dni kasneje pa je bilo še medobčinsko prvenstvo v malem nogometu za učence 7. in 8. razredov. Po novem se nanj uvrstijo zmagovalci z občinskih prvenstev. Pri nas je to bila ekipa Stične, ki je v Višnji Gori zasedla 1. mesto pred domačini in Šentvidom. Na medobčinskem prvenstvu so pod taktirko Silva Podobnika nato igrali še bolje in premagali tako domačine - ekipo Grosupljega, kot ekipo Dobrepolje.

Rezultati in končni vrstni red :

Stična : Dobrepolje 5 : 2
Grosuplje : Stična 2 : 4
Dobrepolje : Grosuplje 3 : 6

1. OŠ Stična
2. OŠ L. Adamič Grosuplje
3. OŠ Dobrepolje

Urednik

DROGA, TO NI MOJ PROBLEM!

Pogovor z diplomirano psihologinjo Marjeto Šlajpah-Godec.

Gospa Marjeta Šlajpah-Godec že vrsto let dela v šolski svetovalni službi in se vsakodnevno srečuje z mladostniki in njihovimi težavami. V sodelovanju s starši se razrešijo težave, ki so včasih videti brezupne, zato sem jo zaprosila za pogovor o vse bolj aktualni temi današnjega časa, o drogah.

S. Z. Pred kratkim ste na SŠ Josip Jurčič organizirali okroglo mizo, ki je bila namenjena problematiki narkomanije. Kaj vas je privedlo do tega in kakšen je bil odziv?

Starše smo želeli obvestiti o tem, zakaj mladi bežijo v svet omame, kako posumimo, da je nekaj narobe in kako ravnamo.

Na okrogli mizi so sodelovale članice iz Društva UP, g. Stojakovič in g. Zupan PM Grosuplje in g. Tomšič iz Kriminalističnega urada UNZ v Ljubljani. Vabljeni pa so bili starši dijakov 2., 3. in 4. letnikov.

Šlo je predvsem za informacije, ki bi lahko staršem pravočasno pomagale odkriti težave v katere je zašel njihov otrok.

S. Z. Ste na šoli v zadnjem času izvedli še kakšno akcijo v smislu boja proti drogam?

Naša šola se je prijavila na razpis Zavoda za odprto družbo. Na razpisu smo bili izbrani in smo dobili tudi sredstva v višini 500 USD za izdajo

zgbanke in plakata, namenjenega boju proti drogam. Naši dijaki so nato z mentorji v študijskih delavnicah oblikovali plakat in zgibanko, hkrati pa so se informirali o nevarnosti, ki jih prinašajo različne droge.

S. Z. Kakšen je odnos ljudi do problematike drog?

Večinoma se ljudje od te problematike distancirajo, dokler ni to njihov problem. Starši večkrat narobe reagirajo, ko ugotovijo, da je njihov otrok zasvojen. Izgubijo glavo, kričijo, prepovedujejo in kaznujejo. Otrok skesano obljubi, da ne bo več jemal droge, a jo seveda ponovno uživa in ta začaran krog se ponavlja, dokler se ne odloči za zdravljenje. Zasvojenec se mora sam odločiti za zdravljenje, sicer zdravljenje ne more biti uspešno. So tudi primeri, ko sami nehajo, vendar so to bolj izjeme kot pravilo.

S. Z. Ali obstajajo rizične skupine, se da naprej predvideti, kateri otrok bo zašel v narkomanijo?

Vedeti je treba, da mamila niso več doma v določenih, tako imenovanih rizičnih skupinah. Otroka lahko starši relativno dobro opremijo za življenje, pa ga lahko za prvim vogalom nekdo napelje na drogo ali se z njo sreča naključno.

S. Z. Kaj pa starost, ima kakšen vpliv?

Starostna meja se niža. Že dvanaestletniki se srečujejo z drogo in ker je droga draga, prej ali slej zaidejo v prostitucijo in kriminalna dejanja.

S. Z. Je kakšna možnost, da bi bližnji pravočasno odkrili zasvojenost svojega otroka?

Izkušnje so take, da starši najkasneje ugotovijo, da z njihovim otrokom nekaj ni v redu. Pozorni bi morali biti na vonj oblačil. Marihuana diši po zažgani vrvi. Razni majhni, večkrat prepognjeni papirčki, umazani na zgibih v otroški sobi, male žličke med otrokovimi stvarmi, citronka. Otrok ni pripravljen na pogovor, se izmika, soba je največkrat neurejena. Začnejo izginjati denar in dragocenejši predmeti iz hiše.

S. Z. Kako pa reagirate v srednji šoli, če odkrijete, da je med dijaki tudi otrok, ki je zasvojen?

Navadno tak otrok ne obiskuje redno pouka. Naberejo se neopravičeni izostanki, pade učni uspeh in prej ali slej šolo sam zapusti ali je iz šole izključen. Kljub temu, da včasih obstaja sum, da kateri od naših dijakov uživa droge, lahko naredim zelo malo, ker nimam dokazov. Starši resnice nočejo slišati, običajno sprememb tudi še ne opazijo. Pri teh stvareh moram postopati zelo previdno, ker takšen sum postavi nepre-

mostljive zidove med starše in šolo, profesorje in dijake.

S. Z. Kaj lahko storijo starši, če ugotovijo, da je njihov otrok zasvojen?

Resnica ali spoznanje, da je tvoj otrok narkoman, vsakogar prizadane in za pomoč v takih situacijah obstaja nekaj društev kot je Društvo Up za pomoč zasvojenecem in njihovim družinam, Društvo Projekt človek, STIGMA socialni forum zasvojenosti in omame. V KC je oddelek za detoksikacijo. Rešitev fizične odvisnosti je sorazmerno lažje kot pot, ki jo morata zdravljeni narkoman in njegova družina prehoditi, da se mladostnik reši psihične odvisnosti od droge. Tudi Karitas dela z narkomani. V slučaju, da starši odkrijejo, da je njihov otrok zasvojen, lahko poiščejo pomoč tudi v centrih za socialno delo.

Zelo uspešni pa so terapijski centri - komune, kjer zdravljeni narkomani ponovno pridobivajo delovne navade, saj si večino stvari sami pride-lajo. Sami si pospravljajo sobe in sprejemajo določeni hišni red. Kajti narkoman ima popolnoma porušen bioritem, vseeno mu je za okolico in soljudi. Teh komun je v tujini precej, v Sloveniji pa samo v Kostanjevici nad Novo Gorico. V tujini je najbolj znana Don Pierinova komuna v Italiji in v Franciji Le Patriarche. Ti imajo najboljše rezultate pri zdravljenju psihične odvisnosti od narkotikov.

S. Z. Bi lahko rekli, da je Ivančna Gorica z okolico izjema, da se je izmaknila naraščanju narkomanije?

Danes ni okolja, ki ne bi bilo s tem tako ali drugače okuženo, je pa gotovo, da je podeželje manj na udaru kot veliki industrijski centri.

S. Z. Tudi alkohol je droga. Kakšen odnos pa imajo ljudje do zasvojenosti z alkoholom?

Do alkoholikov so ljudje mnogo bolj strpni. Nekateri starši v alkoholu ne vidijo posebne nevarnosti in se jim zdi normalno, če njihov srednješolec spi vsak dan kakšno pivo.

Pri alkoholu lahko traja več let, da se pokažejo znaki zasvojenosti in razkroja osebnosti, droga deluje hitreje. Za naše okolje je morda alkoholizem trenutno večji problem kot droga, ker je bolj razširjen, ker je legalizirana prodaja in ker je relativno poceni.

S. Z. Kaj se vam zdi najbolj zaskrbljujoče v zvezi z drogami?

Zaskrbljujoče je, kar nam anonimne ankete govorijo, da pravzaprav ni več nobene mladostniške zabave brez alkohola ali droge v takšni ali drugačni obliki. Da se naša družba ne želi spopasti z dejstvi in zaskrbljujoče je, ker število narkomanov narašča. Vključevanje zdravljenih narkomanov v družbo, v normalno življenje je težko. Delodajalec bo težko vzel v službo nekoga, ki mu bo povedal, da je zdravljen narkoman.

Kako daljnosežne posledice pa ima narkomanija je težko predvideti.

Sandi Zalar

ODGOVOR UPRAVE PESKOKOPA PODSMREKA NA NEUTEMELJENE IN NEPREVERJENE TRDITVE OBČINSKEGA ODBORA ZELENE ALTERNATIVE V JAVNIH OBČILIH TER POJASNILA K OČITKOM OKOLIŠKIH KRAJANOV

Glede na to, da se v lokalnem časopisju (Dolenjski list, Klasje, Višnja) v zadnjem času kot njihov nepogrešljiv sestavni del pojavljajo določene trditve glede delovanja peskokopa Podsmreka, smo prisiljeni javnost dodatno informirati o dejanskem stanju v peskokopu. S tem odgovorom skušamo omogočiti javnosti objektivno poznavanje problematike, pri čemer pa se poslužujemo natančnih ugotovitev, do katerih so prišle uradne institucije, kakor tudi ustrezne zakonodaje, ki ureja področje varstva okolja in inšpekcijskega nadzorstva.

Ena izmed trditev članov ZA Ivančna Gorica je, da pri pridobivanju peska za prodajo nastane cit. "emisija onesnaževanja zraka, zemlje, vode, hrup, vibracije, ekspanzije pri miniranju. Ravno tako nastane imisijsko onesnaževanje, kar je posledica emisije." Da bi ugotovili stopnjo dejanskih emisij in tudi za oceno škodljivega vpliva dejavnosti v peskokopu na okolje, smo zaprosili za izdelavo analiz in izdajo mnenj ustrezne institucije. Tako smo 18.7.1996 zaprosili Zavod za zdravstveno varstvo Ljubljana za izdelavo natančne analize vpliva peskokopa Podsmreka na vodni vir, ki se nahaja v bližini peskokopa. O problematiki se je Zavod dodatno informiral pri pristojnih organih v občinah Grosuplje in Ivančna Gorica, kjer so zagotovili, da ima peskokop oziroma Obrtno podjetje Universal vsa potrebna dovoljenja za opravljanje svoje dejavnosti in da je v njegovi okolici edini vodni vir, ki se uporablja za preskrbo z vodo, zajetje oziroma vrtna

za naselje Velika Dobrava. Ta vodni vir je sicer zaščiten z odlomkom in ima določene varstvene pasove, vendar pa meje le-teh ne segajo v področje peskokopa, kar pomeni, da dejavnost v peskokopu ne more vplivati na kvaliteto vode. V februarju je bila izdelana tudi analiza pitne vode iz vodovoda, ki je pokazala, da je voda higiensko neoporečna. Glede drugega izvira, ki se nahaja v neposredni bližini peskokopa, pa je Zavod prišel do ugotovitve, da se le-ta nahaja ob delu peskokopa, ki se ne izkorišča več, na njem pa se izvaja tudi že sanacija poškodovanega območja. Vodni vir je opuščen in se ne uporablja za preskrbo ter ni zaščiten. Strokovnjaki ZZV so tudi prišli do ugotovitve, da pravzaprav ni mogoče ocenjevati ločeno zgolj vpliva peskokopa, saj na kvaliteto vode vpliva najverjetneje tudi naselje Velika Dobrava in okoliške kmetijske površine. ZZV je zaključil, da spričo velikih potreb po pesku in gramozu ni realno pričakovati opustitve proizvodnje, zato je le-to smiselno nadaljevati, seveda ob upoštevanju sodobnih metod izkoriščanja in proizvodnje ter omejitve vpliva na okolje (skladno z 8. členom Zakona o varstvu okolja).

Na zahtevo inšpekcije smo zaprosili Zavod za varstvo pri delu RS, Center za ekologijo, toksikologijo in varstvo pred sevanji za ustrezne meritve in strokovno ugotovitev o imisiji hrupa v naravnem in bivalnem okolju, ki jo povzroča peskokop Podsmreka. Meritve so bile opravljene 5.8.1996, rezultati meritev v poročilu št. 93201/A pa so pokazali, da raven hrupa zaradi obratovanja peskokopa v času meritev

ni prekrševala maksimalno dovoljene ekvivalentne vrednosti v naravnem in bivalnem okolju v dnevnem času. Uporabljene kriterije pri ocenjevanju ravni hrupa je v času meritev vseboval Odluk o maksimalno dovoljenih ravneh hrupa za posamezna območja naravnega in bivalnega okolja ter za bivalne prostore (UL RS št. 29/80). Meritve so potekale na treh različnih lokacijah: na mejah parcel peskokopa je bila zabeležena raven hrupa v višini od 57 do 63 dBA, pred gradom Podsmreka 57 dBA, na balkonu stanovanjske hiše Podsmreka št. 4 pa 48 dBA. Pri hiši Podsmreka št. 4 in gradu Podsmreka hrup iz peskokopa ni slišen, se pa izdatno sliši hrup od avtoceste (od 1150 do 1880 vozil na uro). V skladu s 4. členom Uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (UL RS št. 45/95) velja za lokacijo peskokopa Podsmreka IV. stopnja varstva pred hrupom in predstavlja območje, kjer je dopusten poseg v okolje, ki je lahko bolj moteč zaradi povzročanja hrupa; to je območje brez stanovanj, namenjeno industrijski, obrtni ali drugi podobni proizvodnji, transportni, skladiščni ali servisni dejavnosti ter hrupnejši komunalni dejavnosti. 5. člen Uredbe vsebuje tabelo, iz katere izhajajo mejne dnevne in nočne ravni za posamezni vir hrupa v posameznem območju. Za IV. območje po tej tabeli velja, da mejna dnevna raven hrupa ne sme presegati 68 dBA, medtem ko mejna končna raven hrupa po tabeli 6. člena Uredbe za IV. območje znaša celih 90 dBA. Emisija hrupa, ki jo povzroča izkoriščanje peskokopa, tako ne presega najvišje dovoljene meje in torej

ne pomeni čezmerne obremenitve okolja, nevarnost za okolje, ali poškodb okolja v smislu 5.2. tč. 5. čl. Zakona o varstvu okolja (UL RS št. 32/93).

Zaradi očitka o prekomerni emisiji prahu smo za ustrezne meritve in strokovno ugotovitev zaprosili isto institucijo. Ustrezne meritve imisije prahu so se izvajale od 1.7.1993 do 29.7.1993. Iz poročila št. 93201 z dne 4.8.1993 izhaja, da je bila imisija prašne vsebine kot posledica delovanja peskokopa Podsmreka v dovoljenih mejah. Meritve so potekale na štirih različnih lokacijah, in sicer v peskokopu, kjer je bilo izmerjeno 521 mg/m² dnevne prašne usedline, pred hišo Podsmreka št. 4, ki je oddaljena od peskokopa cca. 300 m 140 mg/m², pred gradom Podsmreka 132 mg/m² in na križišču dovozne ceste cca. 100 m do peskokopa 385 mg/m² celokupne prašne usedline na dan. Imisijo prašne usedline je meritvena komisija ocenila po Odluku o mejnih in kritičnih koncentracijah škodljivih snovi v zraku (UL RS št. 30/90). V 7. členu tega Odluka so predpisane mejne imisijske koncentracije za prašni sediment, ki za urbana in industrijska območja znaša 650 mg/m² prašne usedline na dan pri enomesečnem obdobju merjenja. V strokovni ugotovitvi pa se tudi navaja, da je tudi dovozna cesta v peskokop in do naselja Podsmreka pomemben vir prahu. Naj na tem mestu dodamo, da se po 10. členu Uredbe o lokacijskem načrtu za odsek AC Višnja Gora - Bič (UL RS št. 35/96) cesta v peskokop in Podsmreko prestavi na drugo lokacijo. Če bi dobili ustrezna zagotovila pristojnih organov o nespremenljivosti trase te ceste, bi seveda prispevali večji del finančnih sredstev za njeno asfaltiranje, česar pa v nasprotnem primeru zaradi smotnosti in ekonomičnosti ne bi mogli realizirati.

Na pritožbe krajanov Podsmreke, da so miniranja močna in nestrokovna, je bil opravljen izredni inšpekcijski pre-

gled dne 11.1.1995. Prisotni so bili republiški rudarski inšpektor, pomočnik glavnega rudarskega inšpektorja, direktor podjetja Peskokop Podsmreka ter tehnični vodja kamnoloma. Ugotovitve so bile sledeče:

- dela pri odstreljevanju izvaja za to usposobljeno podjetje PVM iz Ljubljane,

- pri ogledu stanovanjske hiše Podsmreka št. 4, ki je oddaljena od lokacije miniranja 400 do 420 m, je bilo ugotovljeno, da objekt kot dvonadstropna hiša nima poškodb, značilnih za seizmično delovanje, ravno tako tudi hiša Podsmreka št. 5, ki je oddaljena od lokacije miniranja 500 m. Ostale stanovanjske hiše so od lokacije miniranja oddaljene bistveno več kot omenjeni dve, zato ogled ni bil opravljen.

Zaščitna ograja je postavljena okoli peskokopa po navodilih republiškega rudarskega inšpektorja, ki jo je nazadnje pregledal dne 11.7.1996 in ustreza njegovim zahtevam. V podjetju pa jo redno kontroliramo.

Sanacija opuščenega dela izkoriščanja peskokopa se izvaja že v daljšem časovnem obdobju, v zadnjem času pa na podlagi načrta sanacije in rekultivacije peskokopa Podsmreka, izdelanega v januarju 1995 ter po navodilih in pod strogo kontrolo republiškega rudarskega inšpektorja.

Upamo, da se bodo Zelena alternativa in SEG ter ostali krajanje z isto vlogo kot za naš edini pravno in tehnično urejen peskokop v sedanjih občinah Ivančna Gorica zavzemali tudi za sanacijo kakih sto črnih "legalnih" peskokopov v bivši občini Grosuplje.

S temi povzetki strokovnih ugotovitev smo skušali javnosti osvetliti problematiko peskokopa Podsmreka, seveda zato, da bi nepristransko gledali na objekt, ki konec koncev daje kruh trinajstim delavcem.

Uprava peskokopa Podsmreka

Pršu je, pršu sveti Martin

*Pršu je, pršu sveti Martin,
on ga je krstil, jast ga bom pil.
Kume moj dragi, zdaj se napi,
dugo ga ne boš, zdaj se navži ...
(zapisano v okolici Semiča)*

Martinovo (11. november) se imenuje po sv. Martinu, nemu izmed prvih svetnikov nemučencev, ki mu je cerkev priznala svetniško čast. Slovenci ga še posebej častimo od 7. st. naprej, saj je pri nas zgrajenih v njegov spomin okoli 120 cerkva. V naših predstavah živi kot usmiljeni vojščak, ki z mečem reže svoj plašč, da bi ga dal revežu. Družbo mu delajo gosi, ki naj bi ga izdale, ko se je hotel skriti med njimi. Zaradi tega morajo umreti. Odtod torej navada, da je treba na Martinovo jesti pečeno gos.

Martinovanje je običaj, ki je razširjen povsod po Evropi. Vsak ga praznuje na svoj način, vendar pa velja pravilo, da ne sme manjkati bogato obloženih miz, saj je to dober znak, da je bila letina bogata.

In kako praznujemo sv. Martina

Dolenjci? Domači že zgodaj pohitijo do svojih zidanic. Če je dan sončen, je še posebej čudovit. V vinogradih oziroma zidanicah vse ponovno zaživi. Čeprav je kup dela s pripravo praznovanja, se le najde čas, da se človek naužije prelestnosti jesenske harmonije. Zvečer se v zidanci zberejo gostje in poskušajo vino. Ne sme manjkati dobra orehova potica in pečena gos. Zbrane ponavadi zabava harmonikar. Osrednja pozornost velja pokušini vina, za kar pa imamo Dolenjci še poseben smisel. Veselo rajanje traja do jutra. Ko gostje odidejo, pustijo na mizi majolko, napolnjeno z vinom, da bi tudi revne duše v vicah martinovale, če bi se oglasile v zidanci.

Pečena gos

Gos očistimo in jo zunaj in znotraj nadrgnemo s soljo in majaronom. Po nekaj urah jo damo v pekač, tako da leži na prsih. Polijemo jo z vročim oljem in pečemo več ur (odvisno od velikosti gosi). Ves čas jo mažemo z

maslom in polivamo z lastnim sokom. Ko je že mehka, jo pri visoki temperaturi opečemo, da dobi lepo skorjo. Gos je okusnejša, če prsni koš napolnimo z jabolki. Serviramo jo z mlinci in rdečim zeljem.

(Iz knjige Velika knjiga o praznikih)

Priprava praznične mize

Z nedeljskega potepa prinesemo raznovrstne pisane liste, pa kostanj, mogoče utrgamo v bližnjem vinogradu vejo vinske trte, na kateri se še drži grozdje. To kar najbolj domiselno razvrstimo med krožniki in kozarci. Uvodni del v praznovanje smo torej domiselno opravili. Postregli bomo z rdečimi vini. Izbiramo med vini, kot so: cabernet sauvignon, merlot, modri pinot, refošk ali teran.

Želim vam prijeten praznik.

Janja

KAKO VINO OSTANE HLADNO

Zgodba o Andrejevi glini

Zemlja je imela že v najstarejših časih globok simboličen pomen. Spoštujemo jo zato, ker je povezana s človekovim koncem in ponovnim rojstvom. Poleg te, duhovne navezanosti, je tu še navezanost na njene praktične lastnosti (poljedelstvo, keramika...).

Martinovo je star ljudski praznik, povezan s koncem kmečkih del, koncem dela na polju, s krstom vina.

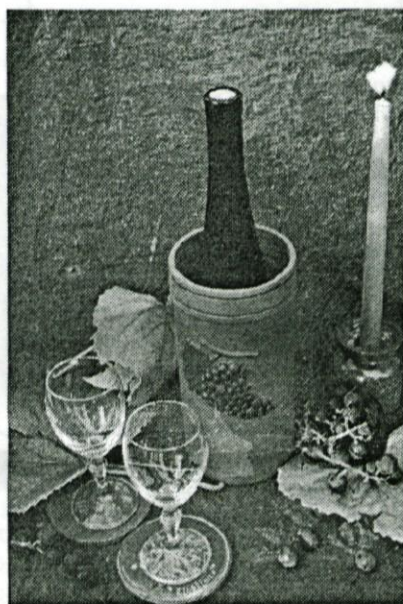
Zemlja in vino, dve temeljni sestavini tudi naše kulture, sta se ponavadi najlepše srečali v keramičnih vrčih. V majolikah, poličih, putrah,

ročkah je vino ostalo prijetno hladno, saj je glina enkrat naravni izolator.

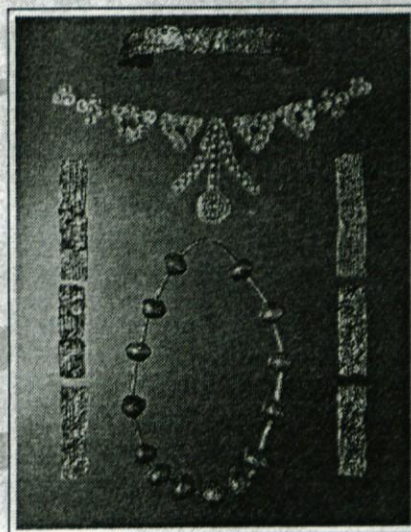
Tako je tudi naš sokrajan Andrej Malovrh iz Ivančne Gorice zavihal rokave, saj spoštuje zemljo in spoštuje vino. Poleg ostalih izdelkov je v njegovi delavnici najti tudi take posode za hlajenje vina, ki so prirejene stekleničnemu vinu. Še posebej so mu ta izdelek pohvalili na jesenskih sejmih.

Pa še tole sporoča Andrej ob prazniku Martina: "Na zdravje in ne na bolezen po pitju vina!"

KM

VIRSKO MESTO

Občina Ivančna Gorica je v sodelovanju z Narodnim muzejem Slovenije, turističnim društvom Stična in cistercijskim Samostanom iz Stične založila in izdala zloženko VIRSKO MESTO. Zloženska predstavlja v slikah in besedah bogato zgodovino naših krajev in hkrati pomeni zanimiv priročnik vsem, ki obiskujejo kraje naše občine, posebej še Vir pri Stični, Stično in Šentvid.

Prijetno oblikovana in strokovno predstavljena tematika zloženke je na voljo pri Turističnem društvu Stična, cistercijski opatiji ter kmečkem turizmu Grofija. Zloženska je tiskana tudi v nemškem in angleškem jeziku.

Vinko Blatnik

NIČ VAS NE SME PRESENETITI

JESEN JE TU IN ZADNJI ČAS JE, DA POSKRIBITE ZA ZIMSKO OBUTEV SVOJEGA AVTOMOBILA.

MARJAN KRALJ

AVTO

KLEPARSTVO
VLEKA
VULKANIZACIJA
OPTIKA

IVANČNA GORICA

telefon: 061/778-407

VELIKA ZALOGA ZIMSKIH AVTOPLAŠČEV
SAVA, MICHELIN IN BARUM
CENE SO ZELO UGODNE
MOŽNOST PLAČILA NA DVA ČEKA

OB NAKUPU TUDI BREZPLAČNA MONTAŽA

DA SE BOSTE VARNO VOZILI, TUDI KO ZAPADE SNEG.

ZAHVALA

Mnogo prežgodaj nas je zapustil dragi mož, ati, sin in dedi

Jože HRIBAR

iz Petrušnje vasi 40, Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancom za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala pevkam in pevcem ter gospodu župniku za opravljen obred. Žalujoči: žena Mimi, hčerka Marina, sinova Jože in Roman z družinami, mama.

1901 — 1902 — 1903
1910 — 1904
1909 — 1905
1908 — 1907 — 1906

*Ljudje z začetka
našega stoletja*

Rado Miklavčič

Tokrat sem šel malo med mlajše. Rado Miklavčič s Hudega jih ima namreč "še" dvainosemdeset. Pa ne, da bi nam častitljivih devetdesetletnikov že zmanjkalo, sploh ne; imel sem posebne razloge, da sem našega Hujca "vzel naprej". Rado je slep, a kljub temu globoko čuti življenje okoli sebe in o tem veliko piše. Ne sam, druge roke mu prenašajo misli in občutke na papir; za celo skladovnico popisanih zvezkov se mu je že nabralo v preteklih desetletjih. Res bi bilo škoda, da nekaj iz njegove literarne zakladnice ne bi prišlo tudi na stran našega Klasja. Prav to je odločalo.

Večino tega, kar je dal napisati, je iz lastnih doživetij in razmišljanja, nekaj

pa je nastalo po spominih, ko je v mladosti poslušal pripovedovanje starejših.

Najobsežnejši njegovi pesniški zbirki sta Verzi iz teme in Pesmi ptice blaglasne, na področju proze pa zbirka Drobne zgodbe. Marsikaj pa je ostalo še zunaj teh okvirov ali pa se je za vedno izgubilo, ker zmeraj le ni bilo pri rokah primernega zapisovalca, da bi prenesel na papir, kar se mu je porodilo v glavi.

Rado se je rodil 8. avgusta 1914 v gradu Podsmerna pri Višnji Gori. Tam so njegovi starši stanovali kot podnajemniki. Rado se podsmreškega gradu in doživetij v njem pogosto spominja v svojih spisih. Najlepše spomine pa ima na višnjansko šolo,

kajti učenje mu je šlo res dobro od rok. To kaže tudi njegovo šolsko spričevalo; v njem sem videl skoraj same ene, ki so tiste čase pomenile odlično. Katehet ga je zaradi tega predvidel za duhovnika, drugi učitelji pa za posvetne poklice. Pa ni bilo denarja za šolanje in vse je ostalo le pri lepih željah. Po očetovi smrti so se preselili na Hudo in tedaj se je za Rada v resnici začelo hudo. Pri šestnajstih letih mu je domača krava z rogom razlila oko, slabo oskrbljena poškodba pa je prenesla slepoto še na drugo oko. Pri sedemindvajsetih letih je še rahlo zaznaval sončne žarke, potem pa ga je zajela tema, ki traja že več kot pol stoletja. Potem mi je pripovedoval skoraj neverjetne zgodbe: kako je slep zidal hišo, kosil travo, ponoči žel pšenico in se zjutraj vračal z njive, ko so drugi ljudje šele hiteli na polje. Svoje žene ni nikoli videl, ker se je oženil, ko je bil že slep. Prav tako še ni videl svojega edinega sina, snahe in dveh vnukov. Veliko je o vsem tem občuteno zapisal v svojih literarnih delih in nekaj od tega bomo prebrali tudi v Klasju. Njegovi pisni izdelki so sorazmerno dobro napisani. Le tu in tam bo treba predstaviti

kakšno besedo, da bo lepše teklo, drugače pa bo ostalo vse po njegovem.

Kljub težkemu življenju je v njegovih delih čutili veliko življenjskega optimizma in preprostega humorja, pa tudi trezne vdanosti v usodo. Rado

je živ primer človeške skromnosti in zadovoljstva s tem, kar ima. Po njegovem bo ravno nebrzdano hlastanje po bogastvu in velika razvajanost ljudi pripeljalo do propada naše civilizacije.

Pred slovesom me je poprosil, naj mu na glas preberem nekaj njegovih najljubših del. Seveda sem mu ustregel in se potrudil, kolikor so mi dopuščale skromne recitacijske sposobnosti. Vsakič je tiho zaihtel in solze so mu omočile lica. Potem se mi je tiho opravičil s temle pojasnilom: "Bojte se tistega, ki nikoli ne pokaže solze, to sem v življenju večkrat skusil." Tudi jaz tako mislim, gospod Rado, tudi jaz.

Leopold Sever

IŠČEMO INŠPEKTORJA

S trgovci je res križ. No, ne s čisto vsemi. V prejšnji številki smo opozorili inšpektorja, da trgovci prijemljejo kruh kar z rokami, ki niso najbolj čiste. Prav tako pa, da odpadno embalažo ali sežigajo ali pa mečejo v zabojnike, namenjene gospodinjstvom.

Našega zapisa niso prebrali ne inšpektorji ne večina trgovcev. Še vedno ti nekateri postrežejo kruh z golo roko, še vedno so zabojniki v bližini nekaterih trgovin polni nepovratne embalaže.

Kaj naj še storimo?

Drugič bomo objavili imena trgovin, pa bomo potem videli, če bo pomagalo.

In tokrat?

Srne in psi

Ob avtocesti v Dobu že kar nekaj časa ležijo ostanki srne, ki jo je verjetno pokončal avto, ko je prečkala cesto. Kljub opozorilu, ki so ga vaščani posredovali domačim lovcom, poginule srne ni hotel nihče pospraviti.

Sedaj za to skrbijo psi in čas.

Še dobro, da psov ni opazil nihče od lovcev, saj bi v tem primeru gotovo streljal nanje.

Črna točka

Vaščani Gorenje vasi so nas obvestili, da imajo v vasi prvo prometno črno točko. Odkar se je na ovinku

bogato razrasla živa meja ob cesti, so tam pogoste prometne nesreče zaradi slabe vidljivosti, pa najbrž tudi zaradi prevelike hitrosti.

Predlagajo, da bi živo mejo znižali ali pa postavili opozorilne znake za voznike.

Sedaj pa so Telekomovci v bližini postavili še telefonsko centralo. Ob morebitni hujši nesreči bi bila tudi ta v nevarnosti.

Gnoj in zemlja

Jesen je tu in o naših lokalnih in krajevnih cestah si ta čas skoraj ne splača hladiti ust. Še najbolj so podobne njivam, in to zelo dobro pognojenim.

Le kdo bo dopovedal tistim, ki jih gnojijo, da je to grdo in da se, ko se gnoj posuši, ta spremeni v prah, ki je po zdravi logiki zdravju škodljiv. Ko pa pade prvi dež, postanejo ceste za avtomobiliste prave drsalnice. Že številni šoferji in avtomobili so to izkusili na lastni koži oziroma pločevini.

Inšpektor bi prav gotovo našel kak predpis in kaznoval storilce. Morda bi bila olajševalna okoliščina, če so gnajili cesto v prepričanju, da se bodo zarasle razpoke v asfaltu.

Monopol

Vsem tistim, ki so klicali in se pritoževali nad dejavnostjo Telekoma, tako v Šentvidu kot tudi drugje, pri

priklapljanju novih telefonov, pa samo to: Telekom je pri nas edini, ki lahko priklopi telefon ali pa ne. Ali kabel speljejo pod zemljo ali po drogih.

Nad njimi ni inšpektorjev. Vsako pritoževanje je torej odveč. Jasno?

Mastitis epidemica

Pred dnevi sem srečal kmeta, ki se mu je že na obrazu videlo, da ni prav dobre volje. Pa je tudi kmalu povedal zakaj.

Zadnjič so pri oddaji mleka ugotovili, da imajo njegove krave mastitis. Kaj to pomeni, je vsakemu kmetu jasno: veterinar, zdravila, stroški, pa še toliko in toliko dni mleko prašičem.

In danes, ko ni še minilo štirinajst dni, so mu povedali zopet isto.

Nekaj je narobe, je pribil. Ali me dražijo (uporabil je drug izraz) pri odkupu ali pa je veterinar dal kravi samo aspirin.

No, lahko so pa le zamenjali mleko.

Cenzura

Klic in vprašanje, ki smo ga dobili na uredništvo, pravzaprav ne sodi v to rubriko, pa vseeno...

Poklicala nas je gospa, ki je želela ostati neimenovana, in vprašala, če imamo pri Klasju kakšno cenzuro. Odgovorili smo ji:

»Takšne cenzure, kot si jo najbrž zamišljate vi, si v uredništvu prav gotovo ne bi dovolili. Je pa tudi nihče ne poskuša uveljaviti.

No, je pa cenzure tudi več vrst.«

A.A.

PRAV JE, DA SE VE...

Ondan sem srečal Slavca, starega znanca z osamljene domačije. Že od daleč se je videlo, da ga nekaj tare. Še preden sem ga utegnil pobarati po zdravju, me je brez pozdrava, kar naravnost vprašal: "Ti, veš za kakšnega petelina?" "Petelina, ja kaj pa boš s petelinom?" sem se začudil. Slavic je malo počakal, da je prišel do sape, potem mi je pa razložil: "Pri nas imamo kure, saj veš, dosti kur. Pa se je letos moja Neža na vsem lepem

spomnila, da je treba vse peteline "fentat", kdo jih bo "fotral" za prazen nič, je nergala kar naprej, pa sem jih pospravil. Vidiš, po tistem je z našimi kurami vse narobe, kar počepajo pred menoj, pa jim ne morem pomagat. Že tri sem pohodil, več kakšne lepe jarečke, že nesle so. Nujno rabim petelina."

Seveda ne bi bilo lepo pustiti prijatelja v stiski, zato sem mu obljubil pomoč. Tudi vas, drage bralke in dragi bralci, prosim za sporočilo, če veste za kakšnega petelina. Ampak mora biti res dober, ker so Slavčeve kokoši že v velikem zaostanku.

Sicer pa je tole dober nauk za vse feministke, ki se hvalijo, kako lepo shajajo brez moškega spola. Figo, le pogledajte, kaj se je primerilo gospodinjici Neži.

Leopold Sever

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje p.o.
taborska 3, 1290 grosuplje

**KUPIMO ZAZIDLJIVE PARCELE,
STANOVANJA IN STANOVANJSKE
HIŠE V OKOLICI LJUBLJANE,
GROSUPLJA ALI IVANČNE GORICE**

**TEL.: 061/762-246
061/763-078**

Cesta od Krke proti Hočevju je na krajšem odseku res obupna, prava cesta sramote. Junak pa, ki je uničil na novo postavljeno tablo, ki stoji na meji občine Ivančna Gorica, bi svojo jezo lahko stresel drugje. Še najbolj primeren bi bil prispevek v Klasju.

Se je pa tudi obrnil na napačen naslov. Ker je cesta lokalna, je zanjo dolžno skrbeti komunalno podjetje Grosuplje.

PROMETNA VARNOST V OBČINI IVANČNA GORICA

V prvih devetih mesecih tega leta je Policija v občini Ivančna Gorica obravnavala 160 (137) prometnih nesreč, kar je za 14,3% več kot lani. Od tega 6 (1) s smrtnim izidom, 26 (29) s telesno poškodbo in 128 (107) z materialno škodo.

Posledice v nesrečah so letos hujše in sicer je 6 (1) oseb izgubilo življenje, 19 (14) je bilo hudo telesno poškodovanih in 26 (20) lahko.

* Številke v oklepajih so podatki za preteklo leto

Hitrost je bila letos najpogostejši vzrok za prometne nesreče, saj beležimo prav zaradi tega najhujše posledice (4 mrtvi, 12 htp in 11 ltp), takoj za njo pa je nepravilno prehitovanje (2 mrtva in 2 htp). Vse smrtne nesreče so se zgodile izven naselja, in sicer ena na avtocesti, tri na magistralni in dve na regionalnih cestah - pri Šentvidu in Malih Rebercah.

Večina nesreč se je zgodila izven naselja, in sicer 64,4%. Po mesecih pa se je največ nesreč zgodilo v poletnih mesecih. Alkohol je bil prisoten kot sekundarni vzrok v 19 (20) nesrečah ali pri 11,8% (14,5%) vseh nesreč, kar je manj kot v preteklem letu. Še vedno pa je nad postajnim in slovenskim povprečjem.

Na koncu lahko ugotovimo, da se je prometna varnost v prvih devetih mesecih tega leta v primerjavi s preteklim letom, ki je bilo izredno dobro, poslabšala. Še vedno pa je boljša od leta 1994, ko je bila izredno slaba. Poslabšanje gre pripisati močnemu povečanju prometa na avtocesti in magistralni cesti na relaciji Ljubljana - Novo mesto, kjer se je največ najhujših nesreč tudi zgodilo in je bilo v njih tudi več oseb hudo in lahko telesno poškodovanih.

VOZNIKOM ŽELIMO SREČNO VOŽNJO!

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

Najpogostejši vzroki za prometne nesreče so:

VZROKI	1996	1995
- neprimljiva hitrost	51	44
- izsiljevanje prednosti	27	23
- nepravilna stran in smer vožnje	23	21
- premiki z vozilom	17	06
- nepravilno prehitovanje	15	14
- neustrezna varnostna razdalja	13	17
- nepravilnosti na tovoru	4	2
- ostalo	10	10
=====		
SKUPAJ	160	137

GOVORI SE

Mnogokrat slišimo vse mogoče govorice, ki krožijo med ljudmi. Njihove resničnosti pa največkrat ne moremo preveriti.

Skoraj pa vedno drži tisti slovenski pregovor, ki pravi, da je tam, kjer je dim, tudi ogenj.

Uvedli smo rubriko, kjer bomo objavljali take govorice. To pa predvsem zato, ker so zanimive in jih ljudje radi premlevajo. Pa tudi zato, da bi morda tisti, ki ve pravo resnico, to tudi povedal.

WOCO - Hudo

Govori se, da s proizvodnjo gumijastih izdelkov in stotimi novimi delovnimi mesti na Hudem zaenkrat ne bo nič. Namesto tega naj bi Autocommerce menda tam prodajal avtomobile. Pravijo, da Fiatove.

Kdaj bo to in koliko ljudi bodo zaposlili, zaenkrat še ni slišati.

Pizzerija v Železnini

Govori se, da bomo v Ivančni Gorici bogatejši še za en gostinski lokal. V prostorih nekdanje Taborove Železnine naj bi nastala pizzerija z najboljšimi pizzami na svetu.

Kdaj in ali bo to res, se še ne ve. Prostori so še vedno taki, kot jih je

zapustila Železnina, le izložbena okna so prekrili predvolilni plakati.

Veliki Kal

Govori se, da vodstvo projekta Človek še vedno ni čisto vrglo puške v koruzo, kar zadeva terapevtsko skupnost na Velikem Kalu.

Po kratkem premoru bi radi tokrat, z dovoljenjem krajanov, pripeljali v hišo na Velikem Kalu nekaj starega pohištva.

Krajanji menda tudi na to ne pristajajo.

Letališče

Govorilo se je, da je, kar zadeva izgradnjo letališča na avtocesti pri

Dobu, vse jasno, sam najvišji mož DARS-a je javno izjavil, da letališča ne bo.

Govori pa se, da so zadnje čase večkrat videli okoli cerkvice na Rdečem Kalu ljudi v uniformah.

Cerkvica bi bila po mnenju nestrokovnjakov prav gotovo pomembna strateška točka za morebitno letališče.

Telefon

Govori se, da bo tam, kjer Telekom postavlja novo telefonsko omrežje in centrale, telefonskih priključkov dovolj vsaj za nadaljnjih 20 do 30 let.

Dejstvo pa je, za to imamo dokaze, da so nekaterim, ki so zaprosili za telefonski priključek, pisno odgovorili, da tega ne morejo dobiti, ker je menda premalo telefonskih števil.

Takih in podobnih govorice je prav gotovo nešteto.

Sporočite nam jih, morda bodo imeli prizadeti toliko korajže, da bodo povedali resnico.

A.A.

POLICIJSKA KRONIKA

14.8.96: Navedenaga popoldneva se je v križišču Ljubljanske ceste in Ceste Dolenjskega odreda v Ivančni Gorici zgodila prometna nesreča med domačinom in občanom iz Dobropolja. Slednji je takoj po nesreči s kraja odpeljal do bližnje novogradnje, kjer je s prijatelji izvajal zidarska dela, ne da bi drugemu udeležencu dal svoje osebne podatke. Ko ga je na gradbišču izsledil oškodovanec, sta se sprla, Dobropoljec pa je v prepiru s pestjo udaril domačina v glavo, da je ta padel na tla. Pri tem je domačin dobil hudo telesno poškodbo. Dobropoljec si je prislužil kazensko ovadbo.

31.8.96: Podjetnik iz okolice Ivančne Gorice je v času od 21.4.1994 do konca avgusta 1996 za svoje podjetje nabavljal v okoliških prodajalnah razni gradbeni material in ga vgrajeval v določene objekte. Trgovinam, ki so mu blago dostavile, ni poravnal računov, ker za to nima sredstev. Tako si je na goljufiv način pridobil pol milijona tolarjev.

7.9.96: Malo pred eno uro zjutraj je v diskoteki Acord v Ivančni Gorici pijani gost iz Ljubljane pričel metati ob tla kozarce. Redarja sta ga na početje opozorila, ker pa z razbijanjem ni prenehal, sta ga odstranila iz lokala. Med odstranjevanjem je obiskovalec z glavo udaril enega od redarjev. Pred diskoteko je še naprej kršil javni red in mir, tako da je vpil in izzival k pretepu redarja, obenem pa jima je grozil, da ju bo ubil. Ker se ob intervenciji policije ni pomiril, se je zanj našel prostor na Povšetovi v Ljubljani.

14.9.96: Tega večera sta se v Stični sprla domačinka in Rom z območja Ivančne Gorice. Med preprirom je Rom udaril domačinko po obrazu in ji pri tem prebil ustnico. Po dejanju pa mu je zmanjkalo korajže, da bi počakal policiste, in je odjadral v kraj stalnega bivališča.

15.9.96: V Radohovi vasi sta tega popoldneva dva okoliška delavca nakladala krompir na tovorno vozilo. Med delom sta se hladila z alkoholom, ki jima je stopil v glavo. Pri tem je eden brez razloga udaril drugega s pestjo v glavo, da je ta padel na tla in si jo poškodoval.

16.9.96: V domačem gospo-

darskem poslopu je pijani gospodar sprožil prepir z zakonsko partnerico in jo udaril z vilami po nogi. Ker policistom o zadevi ni hotel povedati ničesar, bo imel to možnost pred sodnikom za prekrške.

20.9.96: Policisti PP Grosuplje so v sodelovanju s kriminalisti iz Ljubljane hoteli prijeti Miha Marinka Strojana v Kuželjcu pri Zagradcu. Za preiskavo bivalnih in drugih objektov pa tudi vozil so imeli odredbo sodišča. Po vstopu v romsko naselje sta polnoletna Rominja in njen mladoletni sin poskušala kriminalistom in policistom s silo in grožnjo preprečiti uradno dejanje. Po vstopu policistov v objekt je mladoletnik začel policista odpraviti skozi vhodna vrata. V to sta se vmešali dve mlajši Rominji, ki sta mladoletnika potegnili nazaj, pri tem pa je mladoletnik z roko razbil steklo na vratih in se porezal po roki. Takoj zatem je njegova mati prišla v roke gnojne vile in z njimi šla proti policistoma, ki sta bila v baraki, ter jima grozila, da ju bo nabodla. Njeno namero je preprečil tretji policist, ki je osumljenki vile iztrgal iz rok. Nadaljnjo besedo o navedeni zadevi bo izrekel državni tožilec, kateremu je bila podana kazenska ovadba.

3.10.96: Tega večera okoli desete ure se je po Jurčičevi ulici v Višnji Gori sprehajal mladi par. Pred njim je ustavil zeleni golf, iz katerega je izstopil voznik, po narodnosti Rom, in od sprehajalca zahteval cigareto in ogenj. Ko jo je dobil, je sprehajalec v zahvalo dobil udarec v glavo. Takoj zatem je iz avtomobila skočil drugi potnik, ravno tako Rom, in začel sprehajalca udarjati s pestjo po glavi. Medtem se je sprehajalec oprijel napadalcev in so vsi trije padli po nasipu, kjer sta Roma nadaljevala s pretepanjem. Med pretepanjem pa je potnik stekel do vozila, iz njega vzel sekuro in s topim delom udaril sprehajalca po nadlakti leve roke ter ga poškodoval. Takoj zatem sta Roma pobegnili. Policisti so napadalca izsledili, zasegli sekuro, storilca pa ovadili državnemu tožilcu.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

SKUPAJ PROTI KRIMINALU

tel. 080-1200

Uprava za notranje
zadeve Ljubljana

»Ne zanimajo nas vaši osebni podatki, ostali boste anonimni«

Policisti že dalj časa ugotavljajo, da priče in očitvidci različnih kaznivih dejanj vse pogostejše želijo ostati anonimni, zlasti pa zavračajo, da bi se kot priče pojavljali na sodišču, in sicer zato, ker bi tako imel osumljenec oziroma storilec možnost spoznati njihovo identiteto in bi se jim lahko maščeval ali izvajal kakršnekoli pritiske nanje. Tako ostaja policija vse bolj osamljena z omejeno količino informacij. Vendar pa za svoje uspešno delo nujno potrebuje informacije, na podlagi katerih načrtuje aktivnost za raziskavo posameznih kaznivih dejanj ali za odkritje in prijete njihovih storilcev. Upoštevajoč, da državljani vedo za vrsto za policijo pomembnih informacij, ki bi prispevale k uspešnim preiskovalnim dejan-

jem, in dejstvo, da smo vsi odgovorni in zainteresirani za večjo varnost, smo se v Upravi za notranje zadeve Ljubljana odločili, da uvedemo telefonsko številko, na katero lahko državljani pokličejo in policiji posredujejo informacije ter pri tem ostanejo anonimni. S pomočjo anonimnih klicev na tel. št. 080-1200, ki je za klicatelja brezplačna, želimo vzpostaviti z državljani boljši stik in jih motivirati za posredovanje informacij. Številka je na voljo 24 ur na dan. Na številko pričakujemo informacije o kaznivih dejanjih, storjenih na območju UNZ Ljubljana, in njihovih storilcih. Projekt poteka pod geslom "NE ZANIMAJO NAS VAŠI OSEBNI PODATKI, AMPAK PODATKI O KAZNIVIH DEJANJIH" in smo ga

za obdobje 6 mesecev poskusno uvedli s 1. oktobrom 1996. Začetni rezultati so dobri, saj smo v prvem tednu izvajanja projekta dobili več kot 90 informacij. Kaže pa tudi na to, da ljudje čutijo odgovornost in so pripravljeni pomagati, če se jim pri tem ni treba osebno izpostavljati. Že sedaj lahko rečemo, da smo dobili vrsto pomembnih informacij, ki bodo prispevale k raziskavi posameznih kaznivih dejanj, še več pa jih pričakujemo v bodoče.

Marko OROŽEN
Višji svetovalec MNZ
služba za stike z javnostjo
UNZ Ljubljana

MALI OGLASI

Prodajam:

1. kanadske električne škarje za striženje ovac,
 2. gorsko kolo 21 prestav "Ava",
 3. smučarsko opremo št. 40, smuči dolžina 1.80 m.
- Cena po dogovoru.
Telefonska številka: 061 777-073

V Ivančni Gorici prodajam trisobno stanovanje (90m²), centralno ogrevanje, poseben vhod, cena po cenniku cenilca 95.000,00 DEM. Stanovanje je v stanovanjski hiši v centru Ivančne Gorice. Telefon 778-297 ali mobitel 0609 630-432.

Prodajam Sega mega drive II (4 diskete) za 26.000 SIT in glasbeni stolp "Kamacrow", 2 x 40 W. (gramo-

fon, radio, dvokasetnik) z daljinskim upravljanjem, za samo 18.000 SIT. Telefon: 061 778-663, sobota in nedelja - Andrej.

Na svojem domu v Šentvidu pri Stični 49/a sprejem v varstvo otroka.

Za smešno nizko ceno prodajam malo rabljen 80-litrski bojler in železno pečico na trda goriva. Informacije na Muljavi 26, Tone Gustinčič.

Novofundlance, mladiče z rodovnikom, odličnih staršev, prodamo. Prevzem v mesecu decembru. Izberite lepo novoletno darilo za otroke. Telefon: 061 764-589

Gasilske vaje v mesecu požarne varnosti

Sinoles »pogorel« zaradi zaprtih zapornic

V oktobru, mesecu požarne varnosti, so imela vsa gasilska društva občine, razdeljena na štiri sektorje, vaje v posameznih sektorjih, na katerih so preizkusili opremo in svojo pripravljenost.

V glavnem so se zelo dobro izkazali. Kar pa zadeva napake, ki so jih delali, velja pravilo, da se na napakah učimo.

V Sinolesu je 18. oktobra »zagorelo« v lakirnici.

Gasilec s Hudega je uspelo prvim priti na kraj požara. Muljavci so bili takoj za njimi.

Se je pa zgodilo gasilec iz Stične in Metnaja, da so se morali ustaviti le luč pred krajem požara, pred zaprtimi železniškimi zapornicami. Ja, kadar se ti v Ivančni Gorici najbolj muči, ostaneš pred spušenimi zapornicami.

Znano je tudi negasilcem, da pri požaru odločajo minute; eni pravijo, da celo sekunde. Tega pa očitno ne upošteva železnica. Če to v Sinolesu ne bi bila le vaja, bi ta gotovo pogorel do tal. Kako gorijo les in laki, je najbrž vsakomur jasno.

Ali ne bi mogel načelnik postaje zapreti signala in ustaviti vlaka za tistih nekaj minut, da prečkajo progo gasilci?

V tem primeru pa je vlak pripeljal

iz ljubljanske smeri in je potem še dokaj dolgo stal na postaji. Gasilski avtomobili pa so z vključenimi sirenami stali pred zapornicami.

»Podobno se nam je zgodilo že večkrat, ko smo hiteli na pravi požar,« je povedal eden od gasilcev.

Kaj je torej več vredno, nekaj minut zamude vlaka ali ogromna materialna škoda?

Upamo, da bo ob tem primeru reagirala gasilska zveza Ivančna Gorica in od železnice zahtevala dopolnitev njihovih pravil.

Usklajena in celovita akcija

V Zagradcu je 20. oktobra ob 9. uri dopoldne »zagorelo« v trgovini. Ker je obstajala možnost, da so v trgovini tudi poškodovani ljudje, so poleg svojih in bližnjih gasilcev aktivirali tudi civilno zaščito. Ta je takoj za gasilci »vdrla« v trgovino in izvlekla

ponesrečence. V šotoru, postavljenem v nekaj minutah, so jim nudili prvo pomoč.

V vaji so sodelovali domačini in gasilci s Krke, iz Korinja in Ambrusa.

Vsi pa so delovali hitro in usklajeno, rekli bi lahko kot eden. Tudi ponazoritev požara je bila zelo prepričljiva.

V Zaborštu je gorela domačija

Gasilci sektorja Šentvid so pripravili vajo v Zaborštu. »Gorelo« je gospodarsko poslopje. Dobri izurjenosti in odlični opremi gasilcev iz Radohove vasi, Šentvida, Doba, Hrastovega Dola in Temenice gre zasluga, da je bila »škoda« na gospodarskem poslopiju sorazmerno majhna. Predvsem pa, da se ogenj ni razširil na druga gospodarska poslopja in na stanovanjsko hišo, ki je bila v neposredni bližini.

Ob zaključku vseh vaj so, ko so te ocenjevali, izrazili željo, da bi bilo takih vaj čim več, čim manj pa pravih požarov.

Andrej Agnič

Da se požar ne bi razširil na skladišče barv in lakov, so ga prekrili z zračno peno.

Dobro opremljeni gasilci so se že po nekaj minutah lotili gašenja. Ker se je požar že dodobra razbohotil, so glavno skrb posvetili varovanju hiše in drugih gospodarskih poslopij.

Na vaji je sodelovala tudi ženska desetina iz Zagradca, ki je samostojno prevzela gašenje severne strani poslopja.

Po vaji so si mladi radovedneži z zanimanjem ogledovali gasilske avtomobile in črpalke. Za podmladek se gasilec očitno ni treba bati.

Ker se je v požaru več ljudi poškodovalo, je civilna zaščita v neverjetno kratkem času postavila šotor in v njem oskrbela poškodovance.

Dobro opremljeni, v zaščitnih oblekah in z maskami so gasilci takoj po prihodu vdrli v notranjost goreče trgovine.

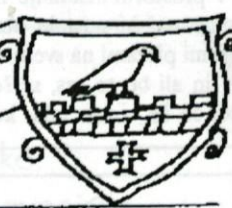

NAŠI KRAJI

V PRETEKLOSTI

PIŠE: LEOPOLD SEVER

MATERIALNA KULTURA IN GOSPODARSTVO ILIROV

Ilirska ljudstva, torej tudi naši lato-biški "Dolenjci", so že v veliki meri uporabljala železo. Še pomembnejše pa je bilo, da so znali to nadvse uporabno kovino sami pridobivati iz domačih surovin. Prav to je omogočilo, da je Dolenjska tedaj prvič, a žal tudi zadnjič, dosegla solidno povprečje evropske materialne in duhovne kulture. Morda nekakšno renesanso doživljamo ravno v današnjem času, seveda v povsem drugih okoliščinah.

Kvalitetno tržno blago, ki je marsikdaj doseglo lastnosti današnjega jekla, je posredno omogočilo dostop do vseh drugih dosežkov takratne Evrope, dobrega pol tisočletja pred našim štetjem. Z železnimi pripomočki so neprimerno bolje obdelovali svoja polja in varovali imetje in živ-

jenje. Poljedelske in travniške površine so se tedaj povečale in marsikje dosegle obseg, ki ga imajo v naših predelih še danes. Latobiki so od kulturnih rastlin gojili predvsem proso, ječmen, repo in bob, od živali pa redili koze, govedo in konje. Kljub velikemu napredku v poljedelstvu in živinoreji je tedaj še vedno več kot deset odstotkov hrane dajalo nabiralništvo in lov. Kar vprašajte starejše, koliko so še pred sedemdesetimi leti nabrali v naravi hrušk drobnic, lesnik, lešnikov, gob, kostanja, žira, šipka, želoda, divjih češenj, medu, polovili polhov in druge divjadi, pa boste videli, da ne pretiravam.

Kvalitetni izdelki, najdeni med izkopavanjem na našem območju, kažejo, da so tedaj že imeli prave obrtnike: kovače, železarje, strojarje,

tkalce, krojače, tesarje in graditelje utrd iz kamna in lesa. Zlasti slednji so imeli na višku ilirskega razcveta veliko dela. Doseženo blagostanje je namreč pocedilo sline sosednjim ilirskim in drugorodnim plemenom, da so organizirala prave roparske pohode, s katerih so se vračala, če so bili vojaško uspešni, z bogatim plenom. Plen so bili živina, orožje, hrana pa tudi moški sužnji in mlada dekleta. Eden takih spopadov se je začel ohraniti celo v ljudskem izročilu. Ta pripoveduje o ilirskem knezu Artulu, ki se je uprl napadalcem tam, kjer je danes Artiža vas pri Šentvidu. Pravijo, da je naselje dobilo ime prav po imenovanem vojskovodji.

V takih okoliščinah je bilo treba zgraditi utrjena gradišča, kamor so se v nevarnosti zatekli prebivalci z najnujnejšim imetjem. Na našem širšem območju so nastala štiri večja obrambna naselja: na Magdalenski gori pri Šmarju, na Viru pri Stični, na Vačah pri Litiji in v bližini Trebnjega.

Vsa ta naselja so bila organizirana tako, da so lahko sprejela nekaj tisoč ubežnikov z živino in zalogo hrane. Presenetljivo je spoznanje, da je "vojvodina" z Vira obsegala približno ozemlje, ki ga danes zajema občina Ivančna Gorica.

Obrambno naselje, nekateri mu pravijo kar mesto, je lahko nastalo in

funkcioniralo le ob enotnem in trdnem vodstvu, zato mu je načeloval nekakšen knez s pripadajočo "dvorno" aristokracijo. Ta se je najbrž že tedaj delila na vojaški in duhovniški stan. Izkopanine iz številnih grobov močno podpirajo te domneve.

Leopold Sever

Artiža vas, domnevno prizorišče bitke v ilirskih časih pred dvema tisočletjema in pol.